LLUÍS MILLET
FUNDADOR I DIRECTOR DE L'ORFEÓ CATALÀ

CANTS ESPIRITUALS PER A ÚS DEL POBLE

SEGONA SÈRIE
1937-1940

Poesies del P. Jaume Garcia i Estragués, C. O.

BARCELONA
MCMLI

JUSTIFICACIÓ DEL TIRATGE

VINT EXEMPLARS, xifrats de I a XX, en paper de fil "Biblos" de la casa Guarro.

CENT EXEMPLARS, numerats de 1 a 100, en paper de fil verjurat "Castell" de la casa Guarro.

CINC-CENTS EXEMPLARS, sense numerar, en paper registre de la casa Torras Juvinyà.

LLUÍS MILLET

FUNDADOR I DIRECTOR DE L'ORFEÓ CATALÀ

CANTS ESPIRITUALS

per a ús del poble

SEGONA SÈRIE

1937-1940

Poesies del P. Jaume Garcia i Estragués, C. O.

BARCELONA

MCMLI

NIHIL OBSTAT
El Censor,
Dr. Ciprià Montserrat, Canonge

Barcelona, 26 de febrer del 1951

Imprimatur
† Gregori, Bisbe de Barcelona

Per manament de S. E. Rvma.
Andreu Ausió Jutglà, Pvre.
Pro-Canceller-Secretari

Aprovat per la
Comissió Diocesana de Música Sagrada
del Bisbat de Barcelona

ÉS PROPIETAT

CANTS ESPIRITUALS PER A ÚS DEL POBLE

SEGONA SÈRIE

Aquesta edició dels CANTS ESPIRITUALS PER A ÚS DEL POBLE, del mestre LLUÍS MILLET, ha estat feta sota el patronatge de l'ORFEÓ CATALÀ amb motiu del seu seixantè aniversari.

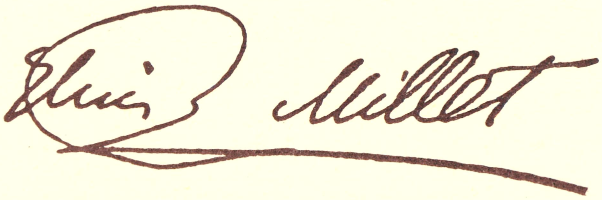

1867 - 1941

Retrat al llapis de Juan Lafita

PRÒLEG

La composició d'aquesta segona sèrie de CANTS ESPIRITUALS per a ús del poble fidel, del plorat mestre Lluís Millet (a. C. s.), s'estén dintre l'espai de temps comprès entre els mesos d'agost del 1937 i 1940, ambdós inclosos. Quasi tots ells foren compostos en la casa pairal del Mestre, a El Masnou, en època d'intens sofriment, i aquest fortifica l'esperit. Per tant, els fruits que se'n deriven, en tals circumstàncies, i en una ànima apostòlica d'artista i de creient, com la del seu autor insigne, han d'acusar forçosament una maduresa definitiva, neta de tot oripell inútil i de tota impuresa.

No volem comentar innecessàriament aquestes obres mestres, de les més perfectes que eixiren de l'ànima del nostre músic, ja que elles soles es comenten. Només farem constar que sense l'esperó del Pare Jaume Garcia i Estragués, C. O., autor de les respectives poesies inspiradores, aquelles no haurien estat produïdes. És aquest, doncs, un deute que tenim envers aquest exquisit literat i bondadós felipó.

En la present publicació havem respectat, en absolut, l'acoblament volgut pel seu autor, de les estrofes literàries amb la música, encara que, a voltes, aquelles no segueixin l'ordre assenyalat pel poeta. Dit ordre, com pot veure's, va inclòs en la publicació completa de les poesies inspiradores.

També havem cregut oportú d'afegir alguns matisos i qualque indicació suplementària de moviment, d'acord amb el sentiment de l'autor, amb el qual havíem estat, més que ningú, en contacte directe, a fi de facilitar al poble una més bona interpretació d'aquests CANTS.

LL. M.ª M.

El Masnou, juliol del 1950.

EL MESTRE MILLET DIU.....

"Ara cal compondre càntics verament per al poble, per al poble nostre en els moments actuals. El nostre poble tan somogut per idees i sentiments no pas propis per a donar-li la pau. l'alegria i la gran virtut de la dignitat humana. Els artistes havem de fer un esforç per a posar-nos en el seu lloc i sentir les seves necessitats espirituals i posar-li en el cor i en la gorja el cant que li enalteixi els sentiments i li doni la pau que tant necessita."

* * *

"El meu pensament és el d'aixecar l'esperit d'aquest moment paorós que passem i que un cop passat tinguin els fidels un ritme melodiós que els torni a la pau lluminosa de la fe."

* * *

"El text i la tonada han de servar aquella ingenuïtat, senzillesa i gràcia de la cançó popular."

* * *

"Voldria trobar un nou "melos" lluminós i ardent, i simple, i encantat per l'entusiasme piadós i... jo sóc i em trobo mesquí i pobre. Peró ja m'aconsolaré amb qualsevol cosa que vingui, i si no serveix, senyal que no sóc digne d'aquest lluminós servei de Déu."

* * *

"Trobo que els músics hauríem de donar al públic la nostra música (sobretot els que escrivim per al poble), d'una manera anònima: «aquí teniu això; mireu si encaixa, si no llanceu-ho. Qui ho ha fet? Un qualsevol. Els pintors antics no firmaven pas els seus quadres. I els que valen la pena prou que els coneix l'Amo»."

Pensaments extrets de la correspondència epistolar adreçada a l'autor de les poesies d'aquests CANTS ESPIRITUALS, en l'època de llur composició.

I

GOIGS A LLAOR DE SANT FELIP NERI

Agost 1937

Goigs a llaor de Sant Felip Neri

Agost 1937

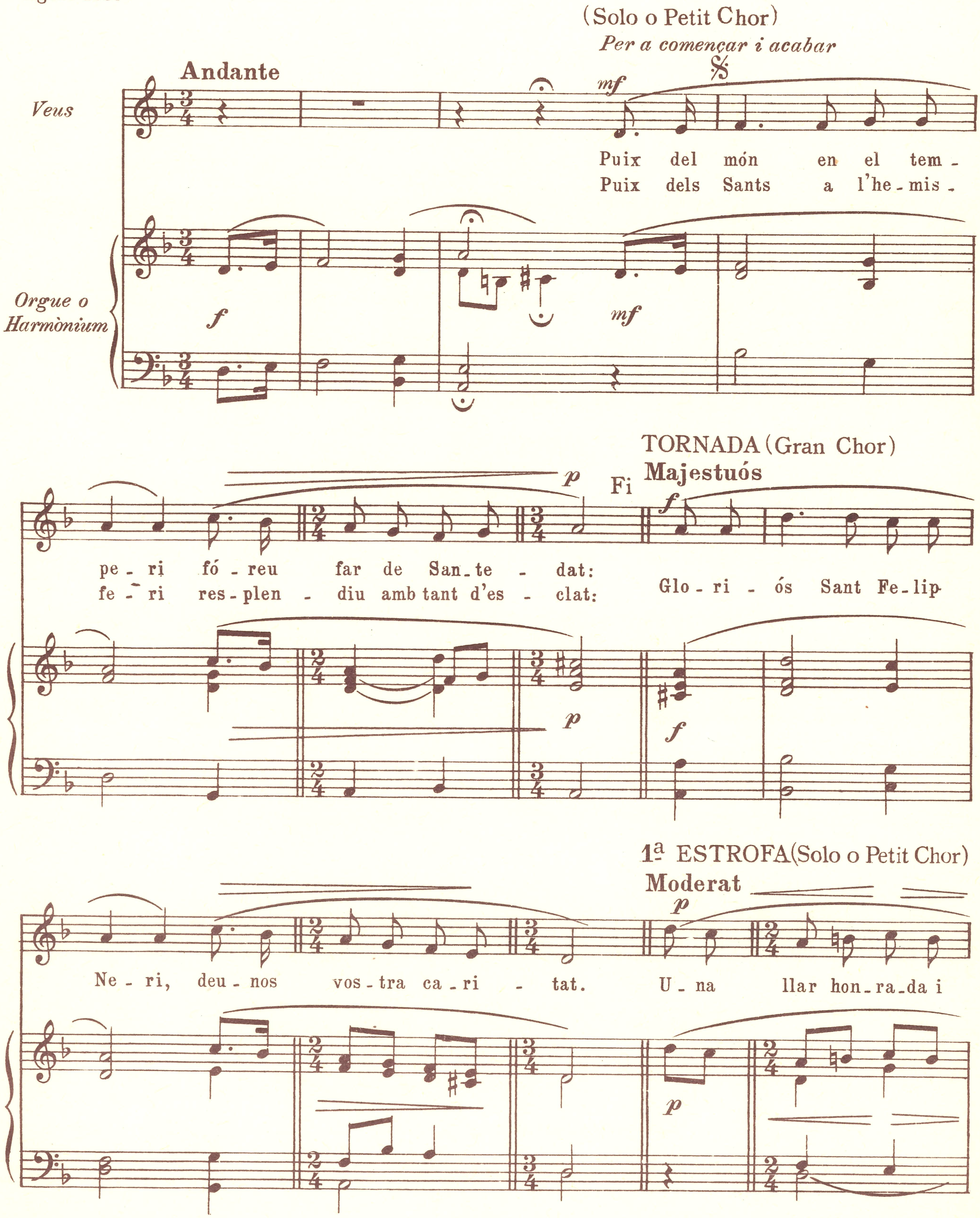

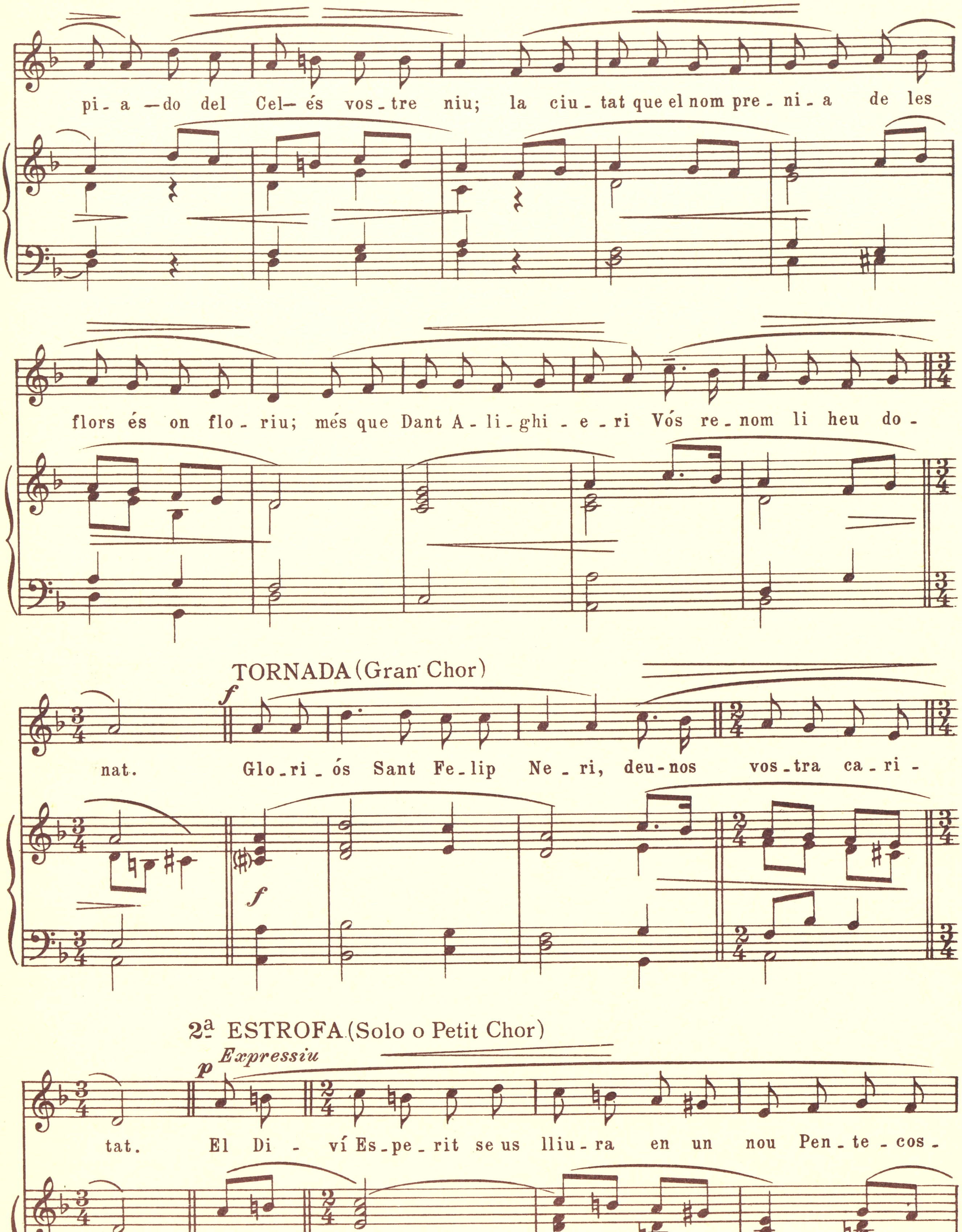
pi- a —do del Cel— és vos_tre niu; la ciu_tat que el nom pre_ni_a de les
flors és on flo_riu; més que Dant A_li_ghi_e_ri Vós re_nom li heu do-
TORNADA (Gran Chor)
f
nat. Glo_ri_ós Sant Fe_lip Ne_ri, deu-nos vos_tra ca_ri-
f
2ª ESTROFA (Solo o Petit Chor)
p
Expressiu
tat. El Di - ví Es_pe_rit se us lliu_ra en un nou Pen_te_cos-
p

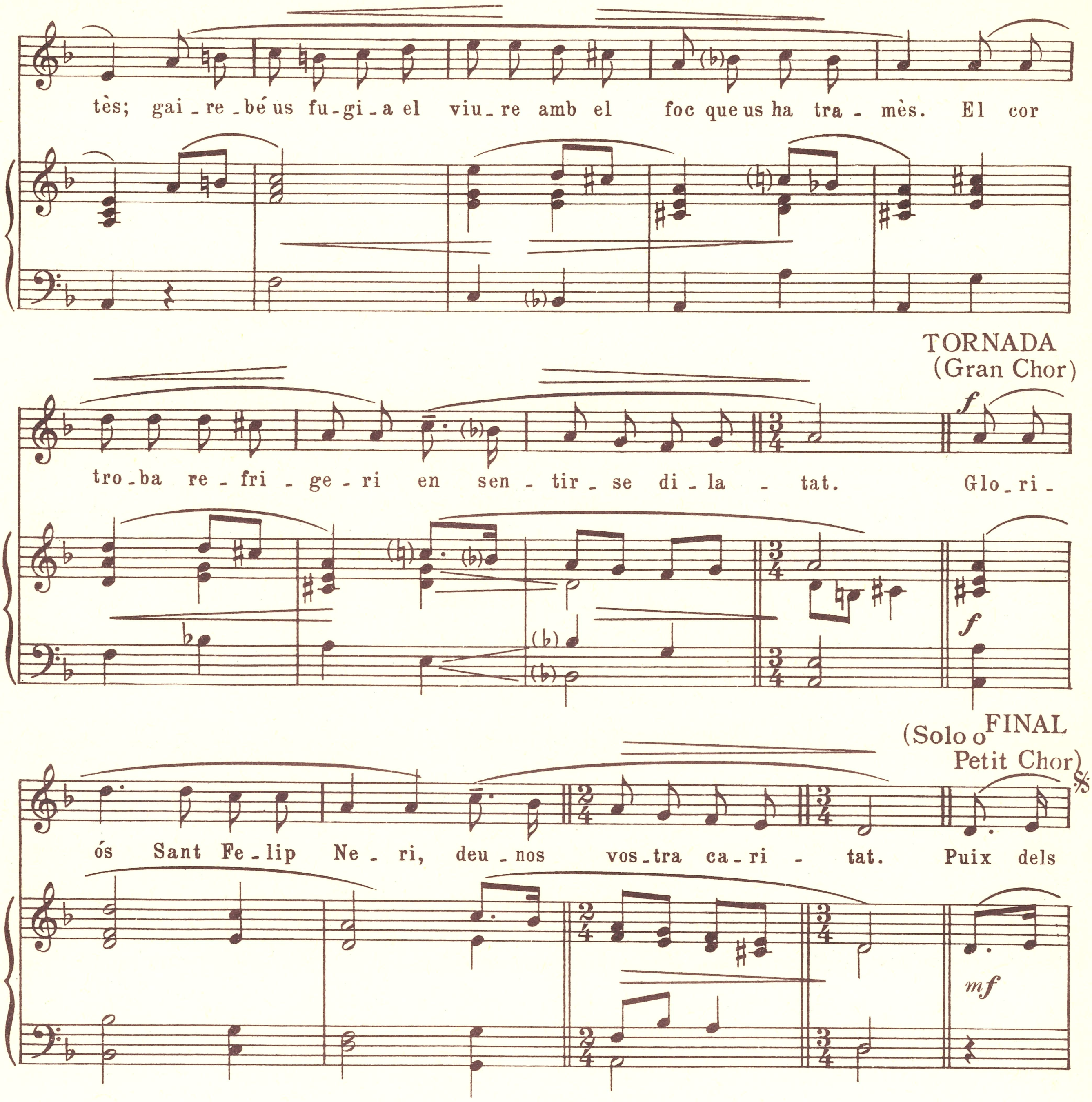
tès; gai_re_bé us fu_gi_a el viu_re amb el foc que us ha tra_mès. El cor
TORNADA
(Gran Chor)
tro_ba re_fri_ge_ri en sen_tir_se di_la_tat. Glo_ri_
FINAL
(Solo o Petit Chor)
ós Sant Fe_lip Ne_ri, deu_nos vos_tra ca_ri_tat. Puix dels

GOIGS A LLAOR DE SANT FELIP NERI

Puix del món en el temperi
fóreu far de santedat:
Gloriós Sant Felip Neri,
deu-nos vostra caritat.

Una llar honrada i pia
— do del Cel — és vostre niu;
la ciutat que el nom prenia
de les flors és on floriu;
més que Dant Alighieri
Vós renom li heu donat.

Nin encar, tothom ja us deia,
cor-robat, "el bon minyó":
de virtuts hom entreveia
la futura resplendor.
Éreu nin, mes d'un criteri
que ultrapassa vostra edat.

Comiat deu a Florència
i feu cap a Sant German;
si us promet hom una herència,
la voldríeu molt més gran:
un instint ple d'alt misteri
fins a Roma us ha menat.

Per a molts Roma l'eterna
és fitó d'innoble anhel,
mes a Vós no us enlluerna
cap més glòria que el Cel:

res al món no pot haver-hi
que us allunyi de l'Amat.

De la Roma soterrada
heu sentit l'atracció:
cada nit hi feu estada
en sublim oració.
¡Catacumbes, asceteri
on us heu tant encelat!

El Diví Esperit se us lliura
en un nou Pentecostès;
gairebé us fugia el viure
amb el foc que us ha tramès.
El cor troba refrigeri
en sentir-se dilatat.

Quan eixiu d'aqueix Cenacle,
vostre zel, qui el frenarà?
Deu a Roma l'espectacle
d'un apòstol jovençà:
ample camp de ministeri
us ofrena la Ciutat.

Resseguiu carrers i places
escampant mots divinals
i coneixen vostres passes
les presons i els hospitals;
troba en Vós un sant cauteri
la dolença i el pecat.

Déu us crida a ser prevere
per poder servir-lo més;
si l'honor massa us esvera,
obeir cal al confés.
Serà el vostre ministeri
un fecund apostolat.

Quan refeu el Sacrifici
de la Creu, com sou commòs!
Emmenat per sant desfici,
fins s'encela el vostre cos:
és tot llum el presbiteri
on resteu extasiat.

Sempre en Déu la vostra pensa,
com ameu l'oració!
Vostre cor, foguera immensa,
s'hi rabeja amb passió.
Ella us torna el captiveri
Paradís anticipat.

Del Sant Crist la imatge augusta
us arrenca abundós plor:
"Vós clavat en dura fusta,
i em podria plànyer jo?"
L'amor sent gran refrigeri
de sofrir per l'Estimat.

Xavier apar que us crida
amb ses lletres d'Orient;
per Jesús donar la vida
és el vostre anhel fervent.
Déu, per Indies, l'imperi
de tot Roma us ha llegat.

De Jesús l'ardent paraula
fa reviure vostra veu;
és de nou el temple l'aula
on s'aprèn d'amar la Creu;
heu, amb vostre magisteri,
l'Evangeli revifat.

Vostre confessionari
dels fidels és fort imant;
pecador que sap trucar-hi

s'anirà santificant.
¡Quants i quants el captiveri
per Vós rompen del pecat!

Ja no va a l'Eucaristia,
com abans, el cristià,
i trist vèieu com llanguia
l'esperit sense aqueix Pa:
emmenant-lo al dolç Misteri
ben sovint, l'heu retornat.

Déu no vol que amb Vós es mori
l'obra gran del vostre zel,
i us inspira l'Oratori,
que en Maria té l'arrel:
Ella fa el vostre asceteri
bell planter de santedat.

És l'engany el patrimoni
de Luter i els seus iguals,
mes Vós feu que el gran Baroni
contra tots dicti els "Annals"
i pel seu alt magisteri
triomfés la veritat.

Si la música divina
enllorada al temple es veu,
per salvar-la, Palestrina,
el seu Príncep, li doneu.
Serafins, ¿vostre psalteri
és que al món haveu baixat?

Cor d'infant, sou l'alegria
del jovent i dels infants:
amb l'amor tendre a Maria
cada dia els feu més sants;
si els cerqueu honest platxeri,
quants perills no els heu llevat!

Sou d'amor flama que vola,
anhelant, fins a l'Empir;
sou humil com la viola,
de puresa sou un llir:
sant perfum, que el deleteri
baf del món ha dissipat.

Al cor vostre feia pena
la sofrença dels germans,
i miracles a balquena
remintolen vostres mans:
tot el vostre ministeri
és sadoll de pietat.

Contra Vós l'Infern esbrava
el seu odi furient:
la calúmnia es llançava
damunt l'obra que aneu fent.
¡Oh, que dolç és l'improperi,
si per Crist és suportat!

Si, cruel, la malaltia
en un llit us té retut,
— oh finesa de Maria! —
Ella us torna la salut.
No tendríeu refrigeri
sens Jesús Sagramentat.

Sou un Sant als ulls del poble,
de tendreses paternals;
conseller sou de gent noble,
Papes, Bisbes, Cardenals;
bandejant l'humà criteri,
dignitats heu refusat.

Vuitanta anys! La vostra vida
és reblerta de virtut,

i el Bon Déu a rebre us crida
el guardó ben merescut.
Vuitanta anys de captiveri,
de triomf l'eternitat.

Celebreu la Missa santa
quan s'atansa el darrer instant,
i de joia en sentiu tanta,
que esclateu en cèlic cant;
vostre cos apar aeri,
de la terra deslligat.

Us vetllaven l'agonia
els fills vostres afligits;
si la pena els atuïa,
vostra mà els ha beneïts.
Jorn del Corpus, gran Misteri,
cap al Cel haveu volat.

Si, sentint-se en orfenesa,
Roma plora de tristor,
la consola la certesa
que té al Cel un gran Patró.
Com celeste filacteri
ella us serva el Cos sagrat.

L'arbre sant de l'Oratori
prompte arreu estén l'arrel,
i és pertot bon adjutori
per fer via cap al Cel.
Sigui fèrvid asceteri
el que té nostra ciutat.

Puix dels Sants a l'hemisferi
resplendiu amb tant d'esclat:
Gloriós Sant Felip Neri,
deu-nos vostra caritat.

II

CRIST VENÇ

Novembre 1937

Crist venç

Novembre 1937

TORNADA (Gran Chor)

Solemne

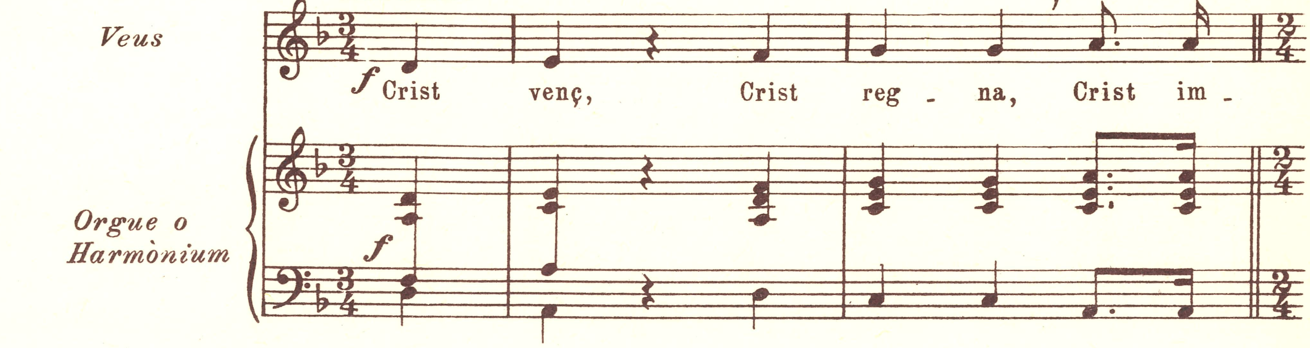

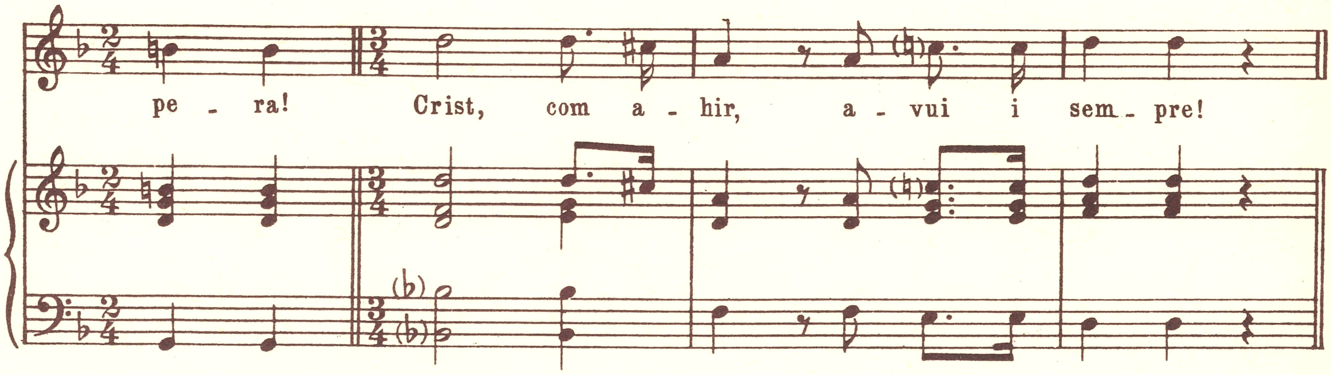

1a ESTROFA (Homes)

Ben declamat

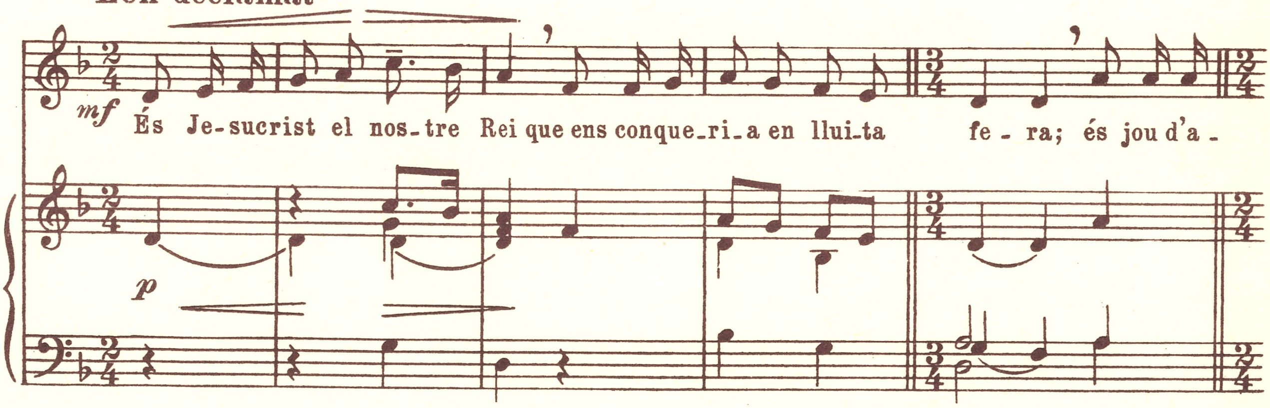

TORNADA(Gran Chor)

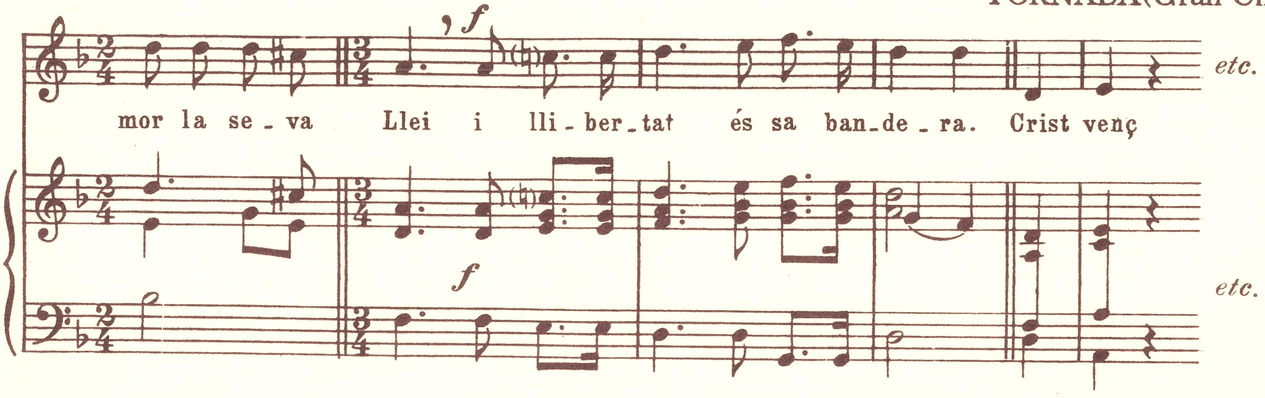

2a ESTROFA (Noies)

Andantino, amb ingenuïtat

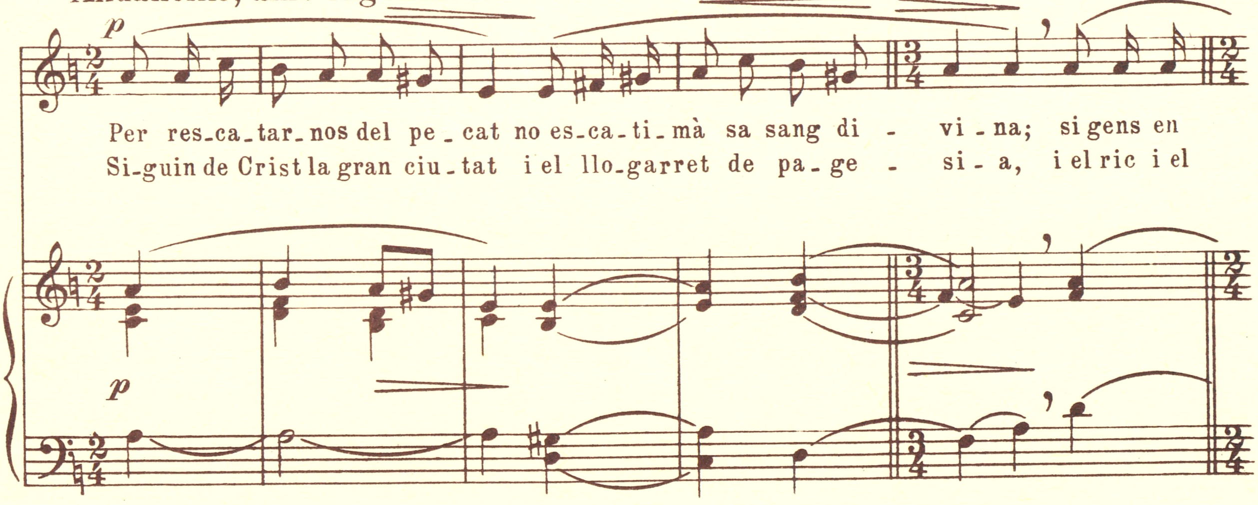

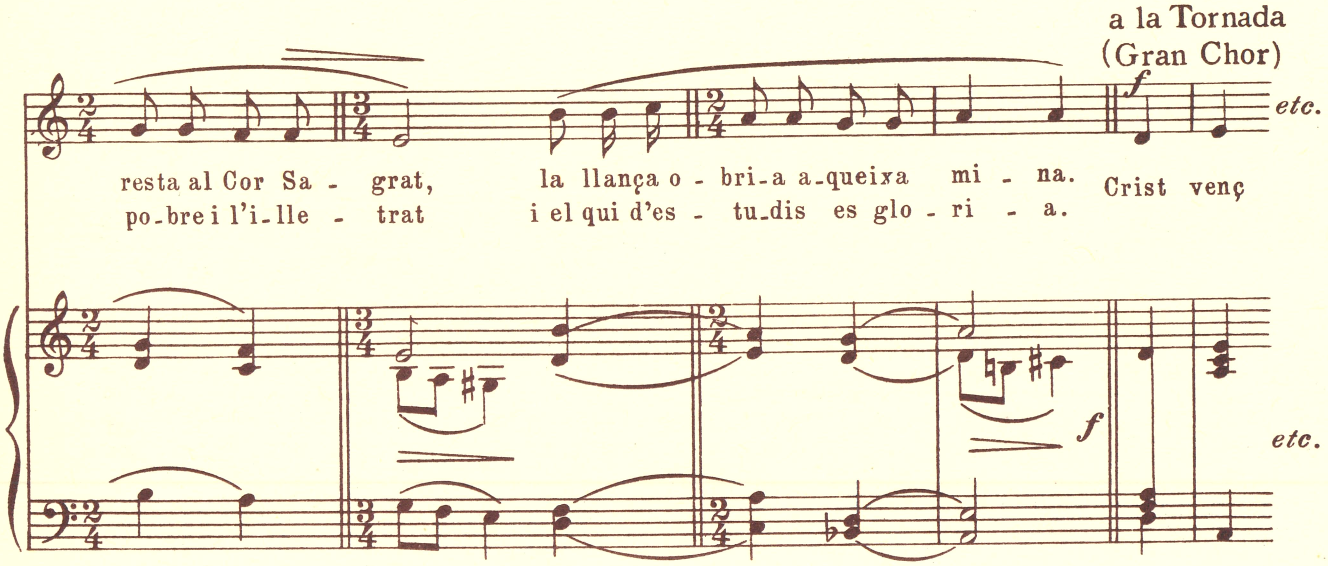

3a ESTROFA (Nois)

Mogudet. Andantino amb senzillesa

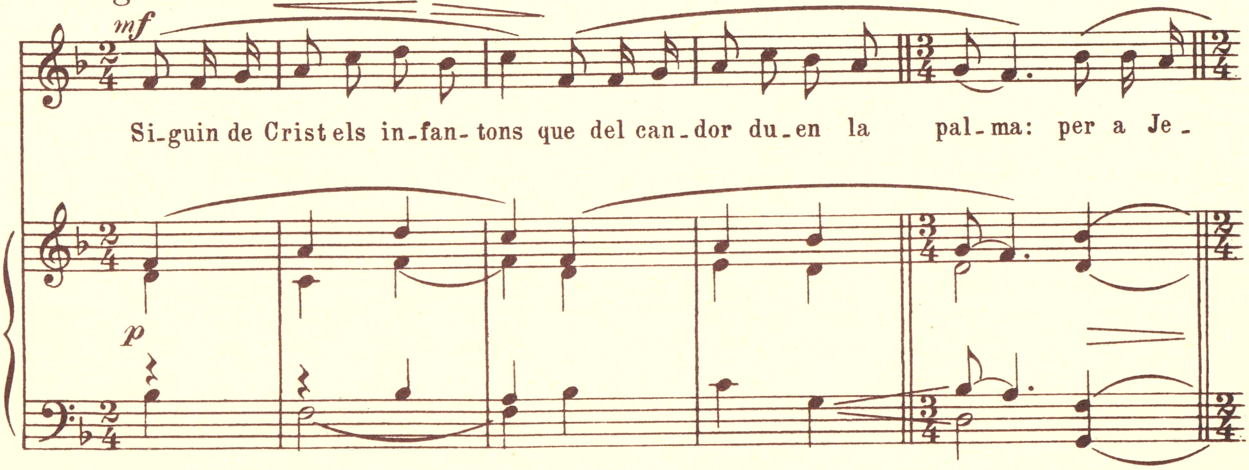

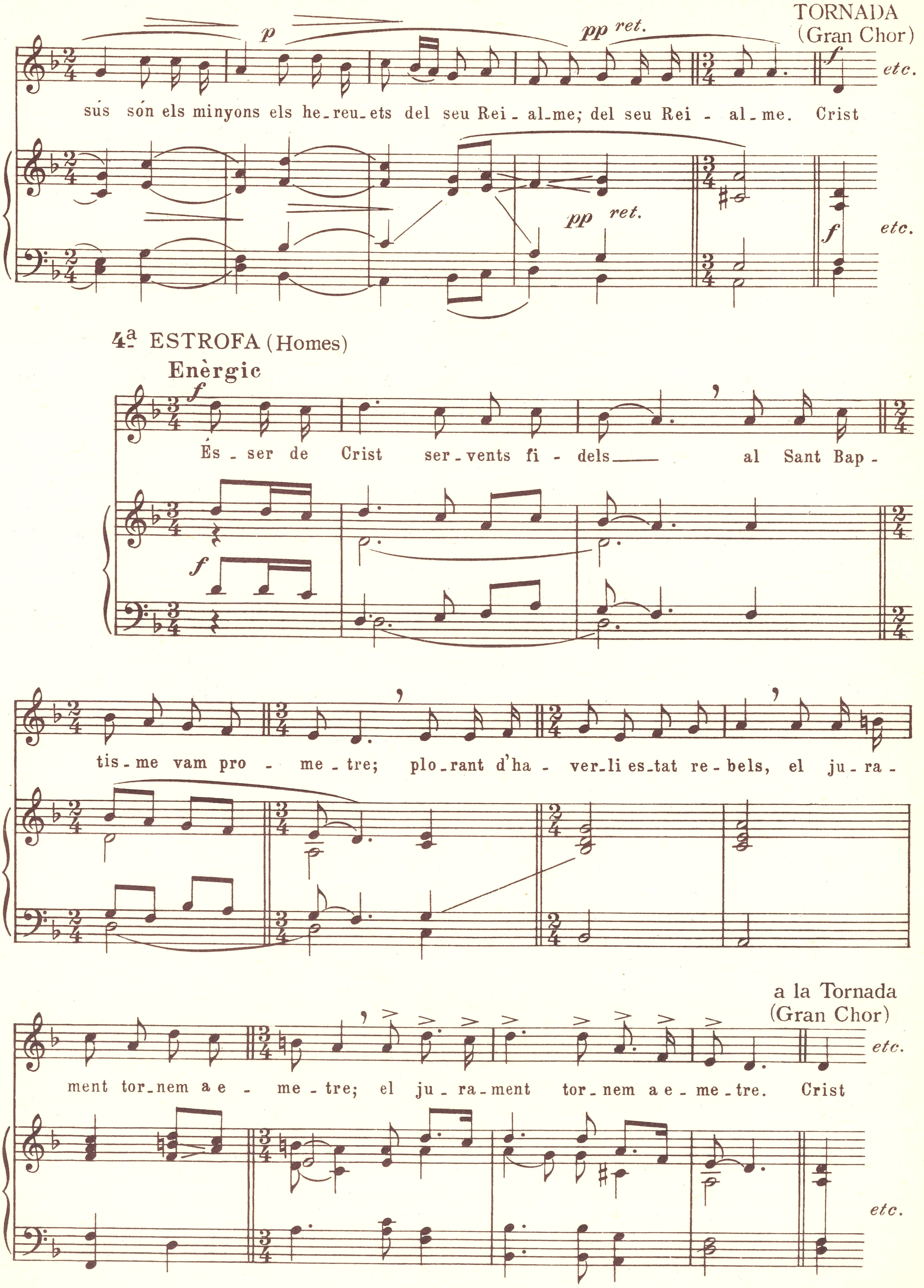
TORNADA (Gran Chor)
p
pp ret.
f
etc.
sús són els minyons els he_reu_ets del seu Rei_al_me; del seu Rei - al_me. Crist
pp ret.
f
etc.
4ª ESTROFA (Homes)
Enèrgic
f
És_ser de Crist ser_vents fi - dels al Sant Bap -
f
tis_me vam pro - me_tre; plo_rant d'ha - ver_li es_tat re_bels, el ju_ra -
a la Tornada (Gran Chor)
ment tor_nem a e - me_tre; el ju_ra_ment tor_nem a e_me_tre. Crist
etc.
etc.

CRIST VENÇ

Crist venç, Crist regna, Crist impera!
Crist, com ahir, avui i sempre!

És Jesucrist el nostre Rei
que ens conqueria en lluita fera;
és jou d'amor la seva Llei
i llibertat és sa bandera.

Per rescatar-nos del pecat
no escatimà sa Sang divina;
si gens en resta al Cor sagrat,
la llança obria aqueixa mina.

Som de Jesús: el cap i el cor
ben de bon grat han d'adorar-lo:
creure-hi és heure un gran tresor,
tresor més gran és estimar-lo.

Ésser de Crist servents fidels
al Sant Baptisme vam prometre;
plorant d'haver-li estat rebels,
el jurament tornem a emetre.

Servir Jesús és ja regnar
en esta terra miserable,
és preparar-nos més enllà
un tron de glòria inefable.

El món enter volem sotmès
del Bon Jesús al dolç imperi,
que al seu poder no escapa res
i a tot s'estén son magisteri.

Davant del nostre Rei excels
confosa cau tota corona,
flecten genolls la terra, els cels
i dels inferns la negra androna.

Al Rei etern tots els Estats
retin d'amor just homenatge;
fins les més altes potestats
deuen-li honor i vassallatge.

Siguin de Crist la gran ciutat
i el llogarret de pagesia,
i el ric i el pobre, i l'illetrat
i el qui d'estudis es gloria.

Siguin de Crist els infantons
que del candor duen la palma:
per a Jesús són els minyons
els hereuets del seu Reialme.

Regneu pertot, oh Jesucrist!
Si davant Vós tot front s'acala,
es mudarà aquest món tan trist
del Paradís en l'antesala.

Un dia fou la Santa Creu
el vostre tron, i ho és encara,
i al món els braços hi esteneu:
feliç aquell qui en ells s'empara.

Un altre tron teniu d'amor,
que és la Sagrada Eucaristia,
i ens inviteu que, sens temor,
cerquem la vostra companyia.

¿Per què, Jesús, Rei infinit,
teniu d'amor tan folla dèria

que us feu palau del nostre pit
i tron d'un cor que és tot misèria?

Que us doni l'home, Rei diví,
de gratitud sincera mostra;
cap cor no hi hagi tan mesquí
que us regategi d'ésser vostre.

Visca Crist Rei! El chor blasfem
si contra Vós dicteris llança,
els qui us seguim l'ofegarem
amb fèrvids himnes de lloança.

Us servirem, Rei immortal,
tota la vida transitòria,
i en paga Vós un tron reial
ens donareu en vostra Glòria.

III

A MARIA, VERGE POTENT

Desembre 1937

A Maria, Verge Potent

Desembre 1937

TORNADA (Gran Chor)

Lentament

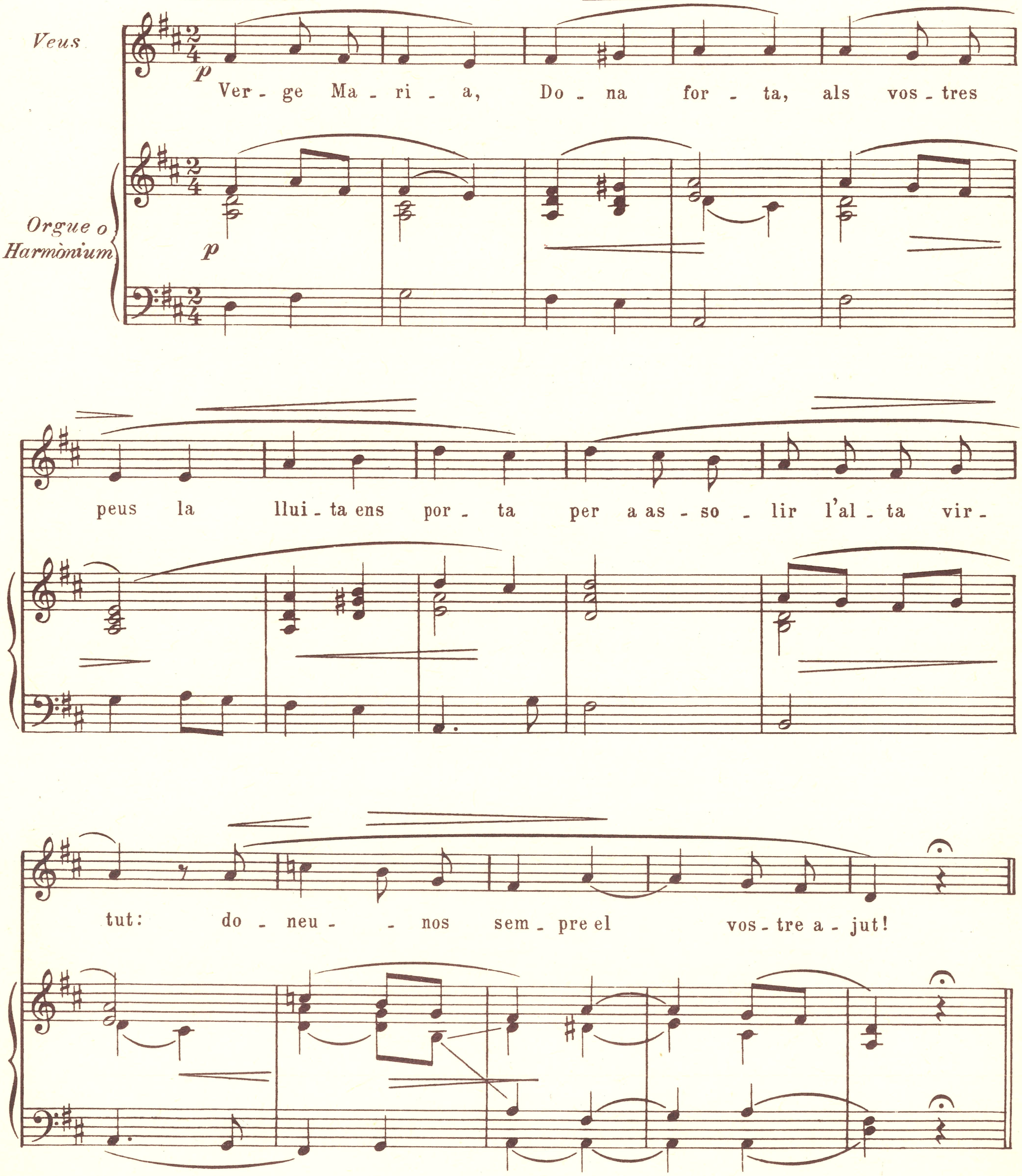

1ª ESTROFA (Bariton)

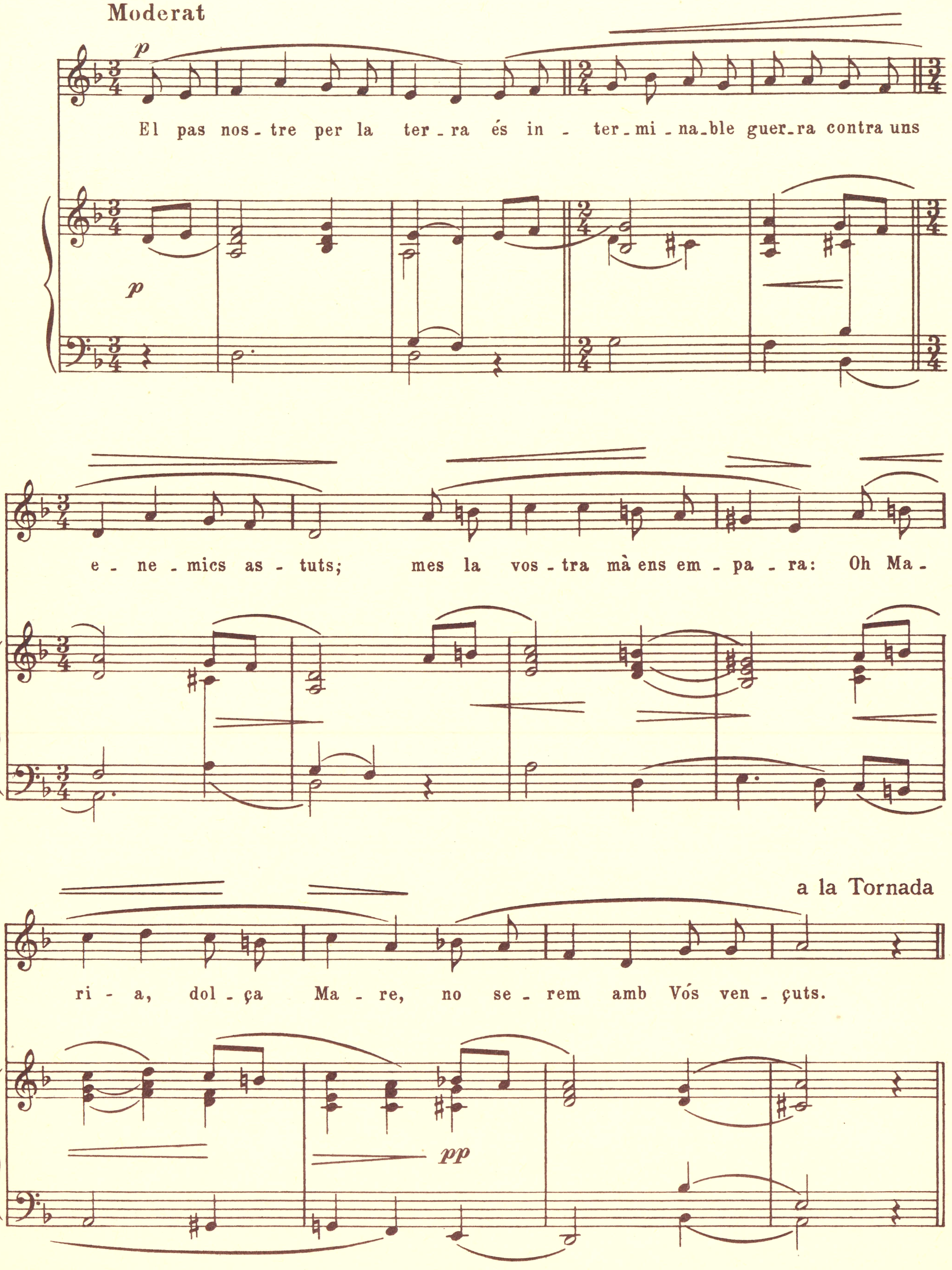

2ª ESTROFA (Solo)

Moderat

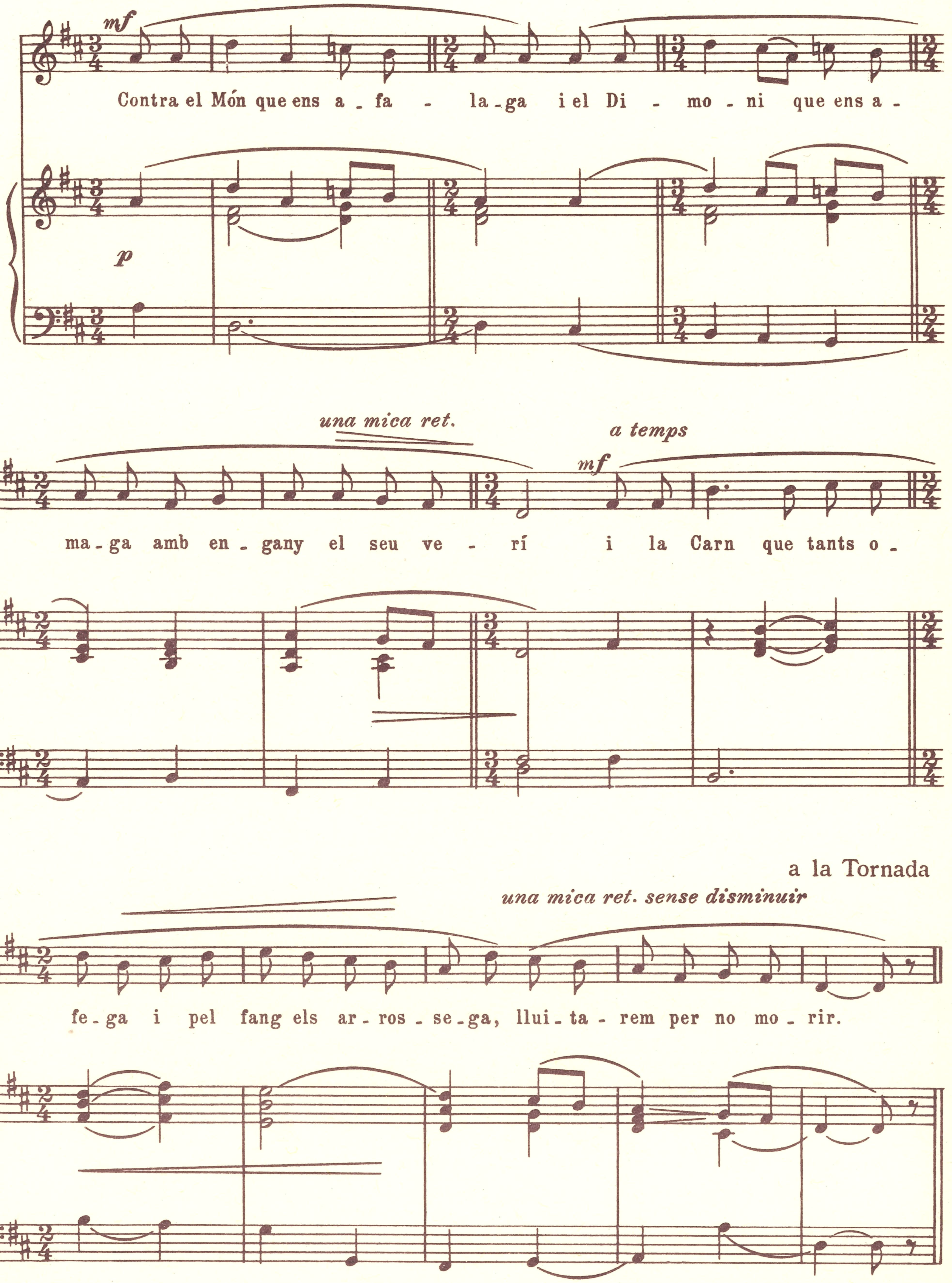

3ª ESTROFA (Chor de nois)

Moderat

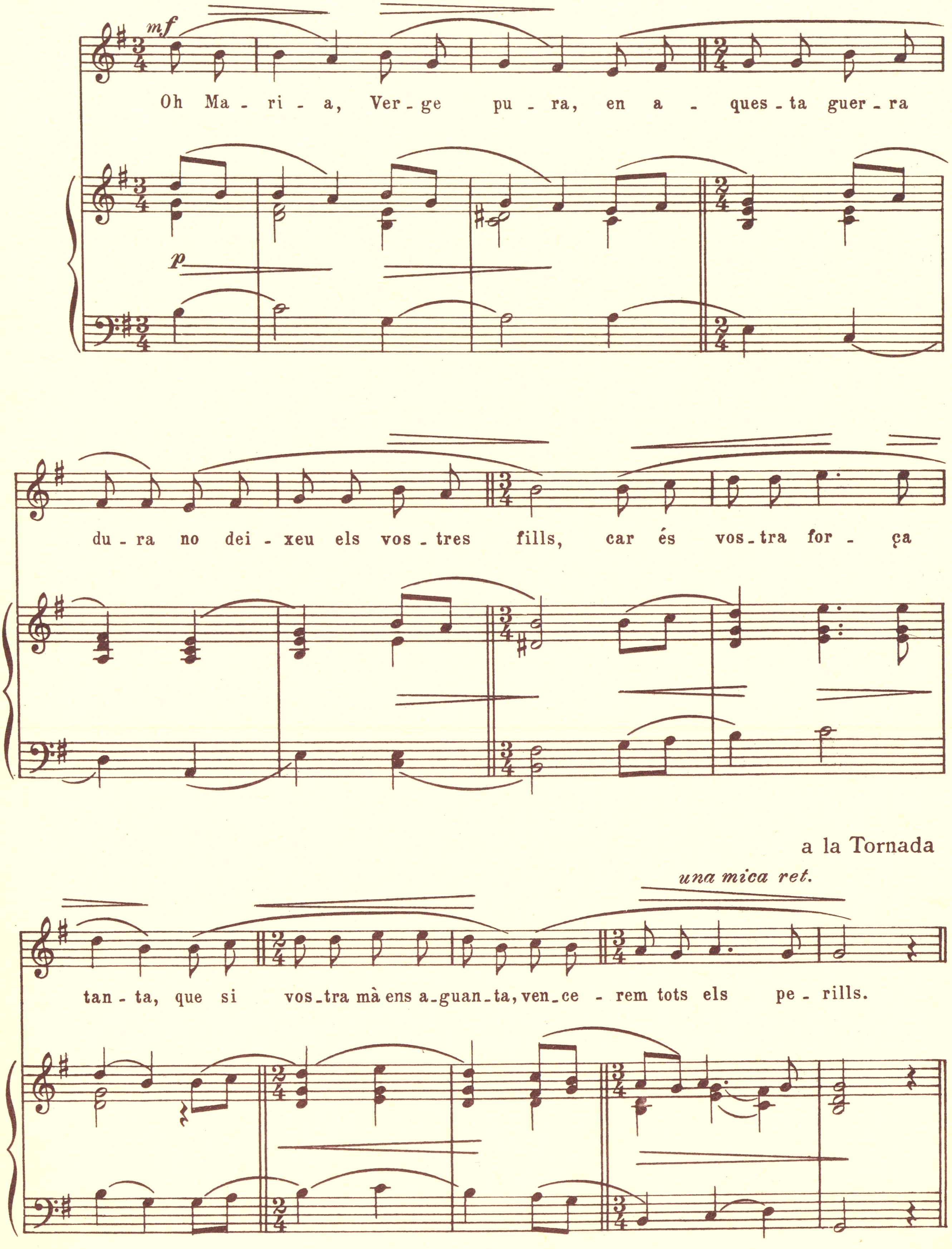

A MARIA, VERGE POTENT

Verge Maria, Dona forta,
als vostres peus la lluita ens porta
per a assolir l'alta virtut:
doneu-nos sempre el vostre ajut!

Ja a les albes de la Història
Déu prediu vostra victòria
sobre el temptador Serpent:
revindrà per Vós la vida
que amb la fruita prohibida
ens llevà enganyosament.

¡Jorn de joia, jorn de festa
quan xafaren-li la testa
els peus vostres virginals!
Vostra innúmera fillada
es veuria alliberada
de les urpes infernals.

Més que Ester sou coratjosa,
més que Dèbora famosa,
més valenta que Judit;
davant Vós, Verge invencible,
davant Vós no és temible
ni l'exèrcit més munit.

Si per Mare us escollia
Déu mateix, ¿què us negaria
vostre Fill, que us ama tant?
Tot ho pot Ell per essència,
mes Vós sou l'omnipotència,
oh Maria, suplicant.

Verge insigne, Dona forta,
vostre esguard ens reconforta
si perdíem el delit;
sou Senyera sempre invicta
que el camí infallible ens dicta
d'un triomf indiscutit.

El pas nostre per la terra
és interminable guerra
contra uns enemics astuts;
mes la vostra mà ens empara:
Oh Maria, dolça Mare,
no serem, amb Vós, vençuts.

Contra el Món que ens afalaga
i el Dimoni que ens amaga
amb engany el seu verí
i la Carn que tants ofega
i pel fang els arrossega,
lluitarem per no morir.

Oh Maria, Verge pura,
en aquesta guerra dura
no deixeu els vostres fills,
car és vostra força tanta,
que si vostra mà ens aguanta
vencerem tots els perills.

IV

SALM DE PENEDIMENT

Febrer 1938

Salm de Penediment

Febrer 1938

TORNADA (Gran Chor)

Andantino; expressiu

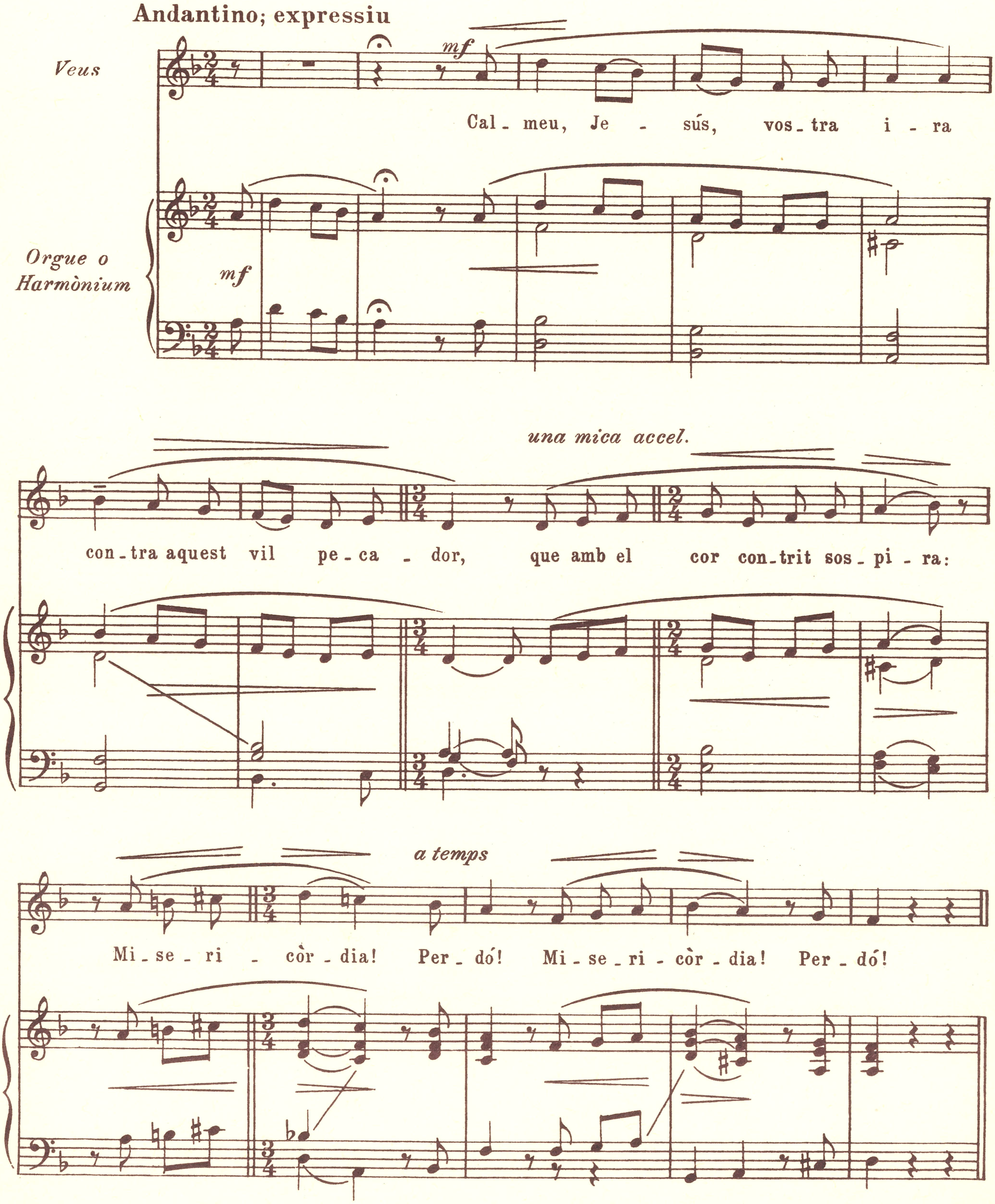

1ª ESTROFA (Baríton)

Mogut i recitat

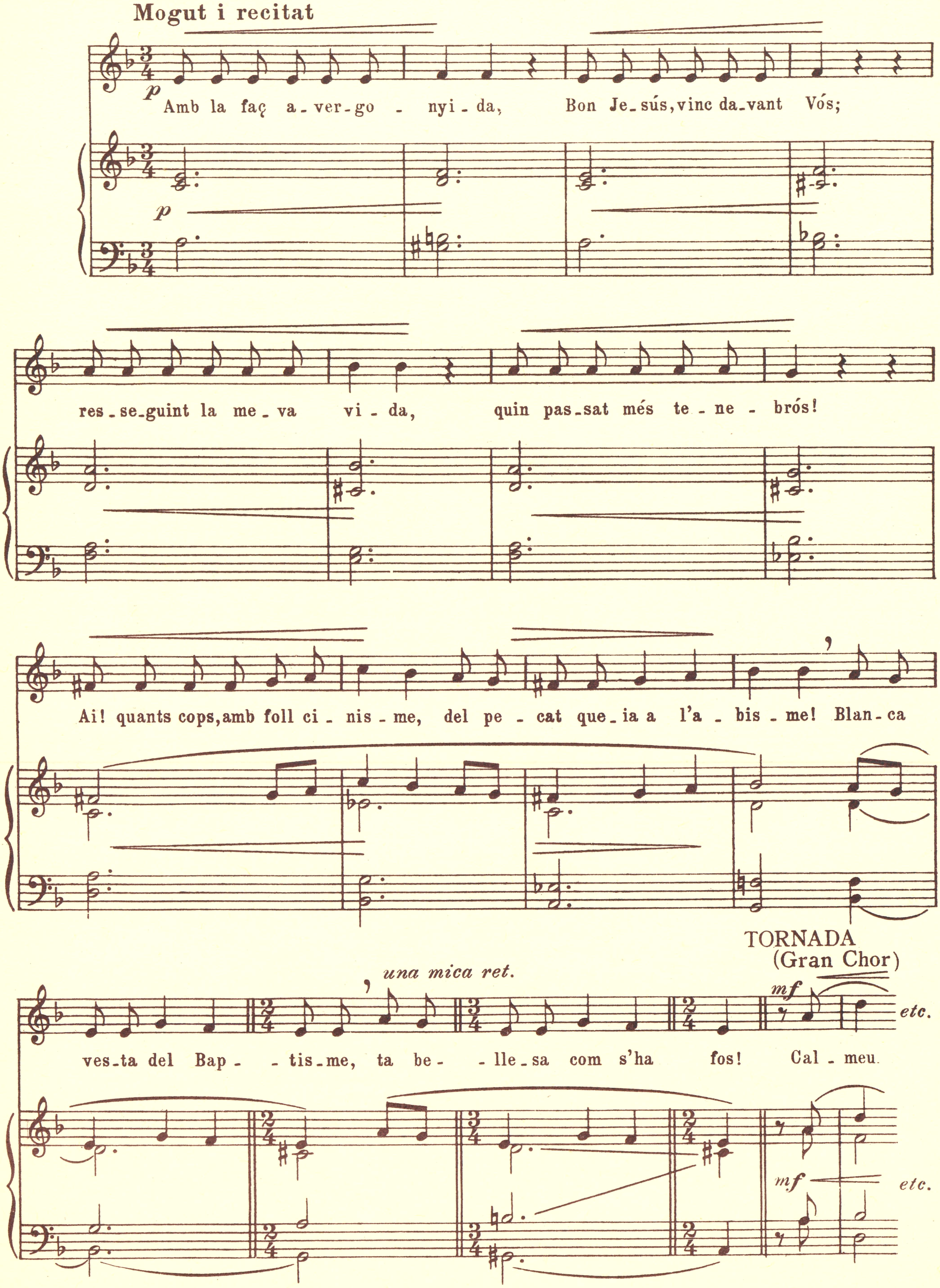

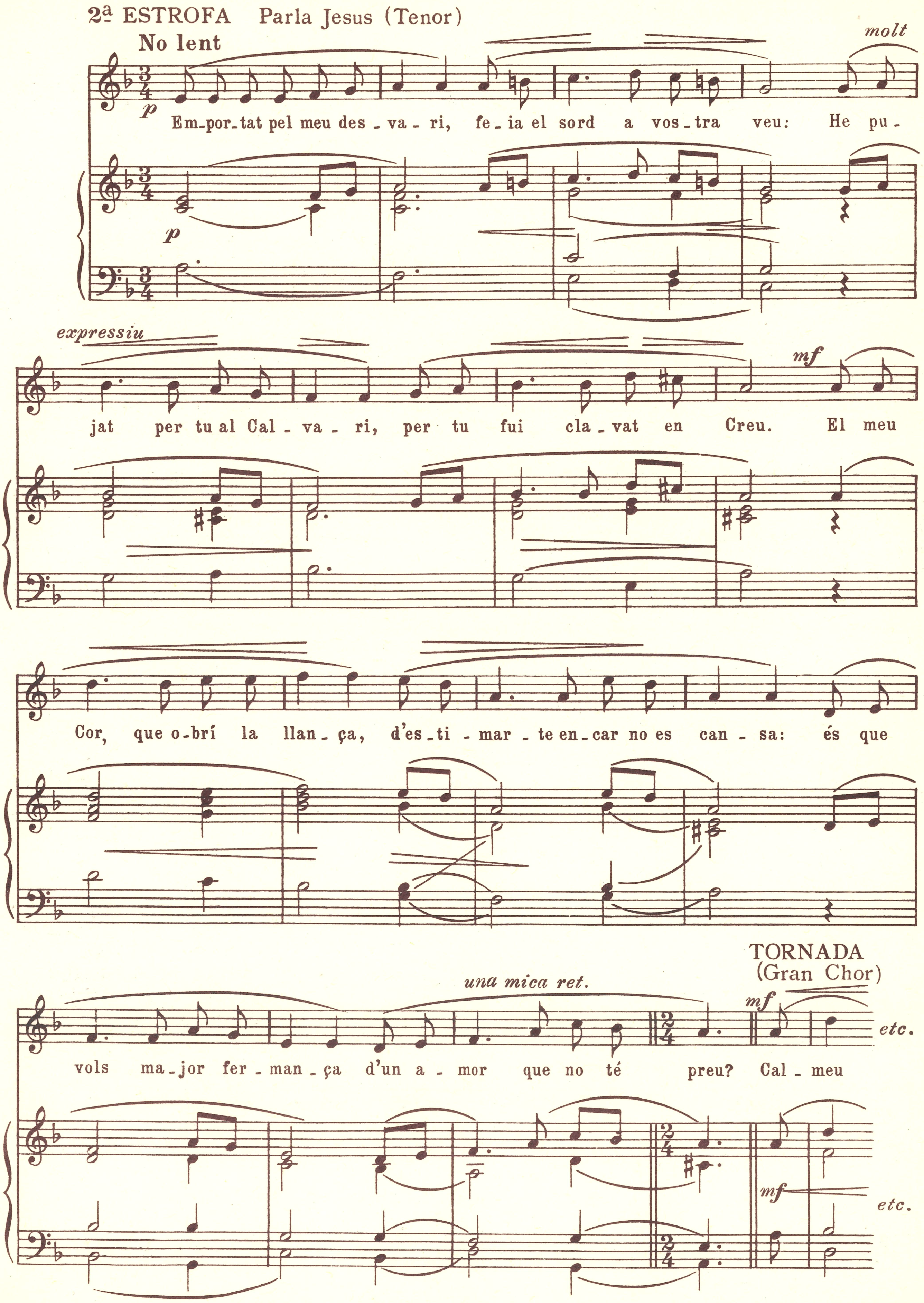
2ª ESTROFA Parla Jesus (Tenor)
No lent
molt
Em_por_tat pel meu des_va_ri, fe_ia el sord a vos_tra veu: He pu_
expressiu
mf
jat per tu al Cal_va_ri, per tu fui cla_vat en Creu. El meu
Cor, que o_brí la llan_ça, d'es_ti_mar_te en_car no es can_sa: és que
una mica ret.
TORNADA
(Gran Chor)
mf
vols ma_jor fer_man_ça d'un a_mor que no té preu? Cal_meu
etc.

3a ESTROFA El Pecador confiat (Tenors)

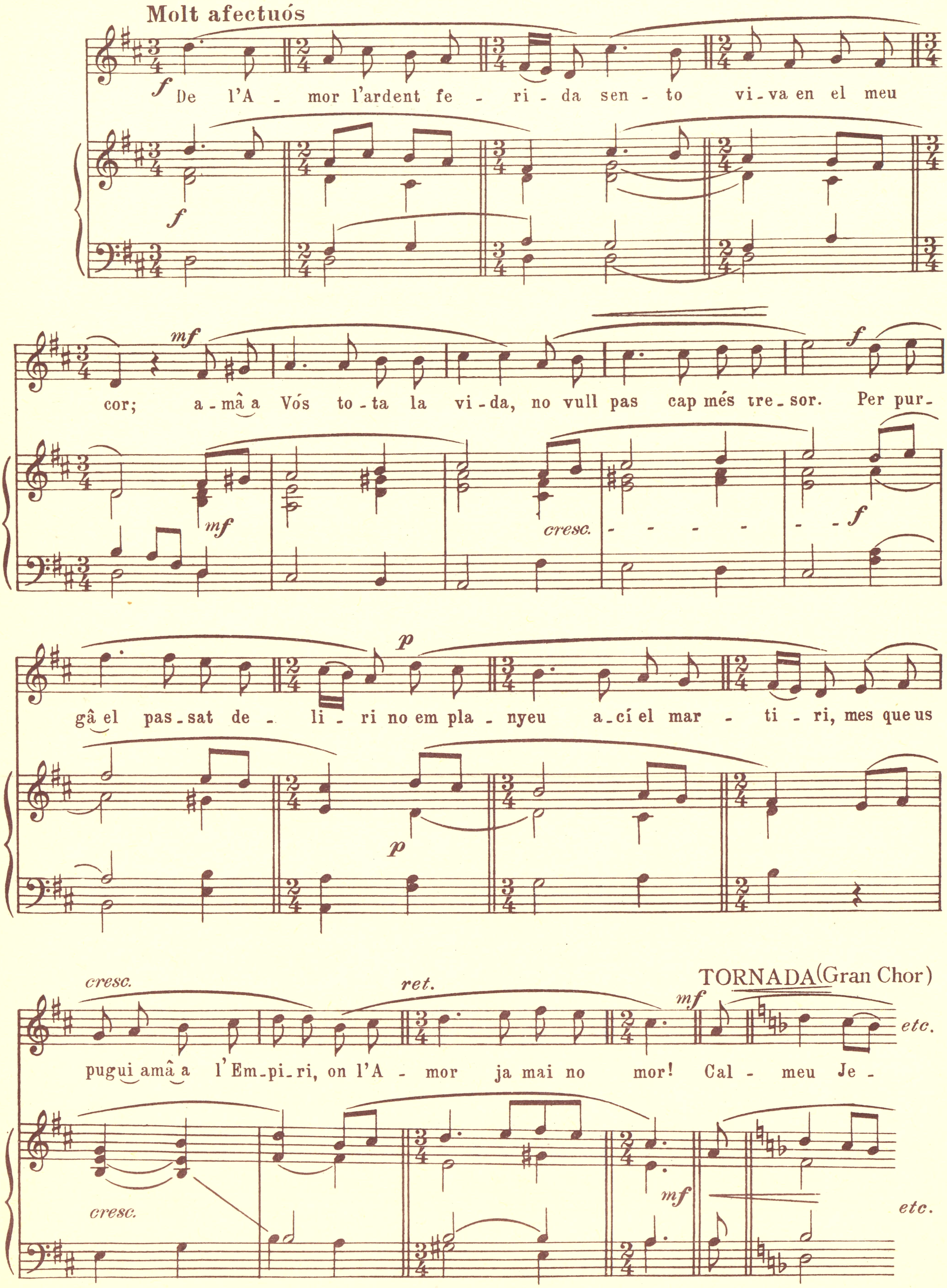

SALM DE PENEDIMENT

Calmeu, Jesús, vostra ira
contra aquest vil pecador,
que amb el cor contrit sospira:
Misericòrdia! Perdó!

Amb la faç avergonyida,
Bon Jesús, vinc davant Vós;
resseguint la meva vida,
quin passat més tenebrós!
Ai! quants cops, amb foll cinisme,
del pecat queia a l'abisme!
Blanca vesta del Baptisme,
ta bellesa com s'ha fos!

Primer els ulls a la malícia
vaig obrir que a la raó;
més creixia ma nequícia,
si creixia mon braó.
Sí, mon viure fou creixença
d'una ofensa a major ofensa
contra Vós, Bondat immensa,
de tot bé dispensador.

Menypreí deus d'aigües pures
i en pous tèrbols m'he abeurat;
per amar les criatures
sols a Vós he desamat.
A l'encalç del que enlluerna,
he jaquit la llar paterna:
t'he venut, riquesa eterna,
per un tast de goig migrat!

Enfebrat, més m'agradava
del que m'era més defès;
per ofendre-us fins emprava,
oh viltat!, vostres mercès.
¿Vers quin lloc em giraria
en què mai no us ofenia?
¿Quin ha estat, Jesús, el dia
que no us ultratjava en res?

Mon capteniment culpable
seguí encara més enllà:
fent la tasca del Diable,
quants amics us vaig robar!
Mals consells mos llavis deien,
mals exemples en mi veien
que a deixar-vos els atreien
per lliurar-se al pler jussà.

Emportat pel meu desvari,
feia el sord a vostra veu:
"He pujat per tu al Calvari,
per tu fui clavat en creu.
El meu Cor, que obrí la llança,
d'estimar-te encar no es cansa:
¿és que vols major fermança
d'un amor que no té preu?

Si per tu en la Creu moria,
l'amor duia'm a l'escreix:
en la Santa Eucaristia
a tu em dono Jo mateix;
teva et faig la meva Mare...
Ja no em queda res més ara...
¿I no minvaria encara
de tes culpes el gran feix?"

Tant i tant la dolça queixa
m'haveu dit, oh Bon Jesús,
que en mon pit sentia néixer
la vergonya del refús.
Si ma vida, amb gran ceguesa,
ultrajant-vos l'he malmesa,
de l'amor a l'escomesa
ja es rendeix mon seny il·lús.

¡Oh passades bogeries
amb què us fiu traïció!
D'ara enllà, tots els meus dies
per a Vós seran, Senyor.
Deu-me el plor de Magdalena:
si amb perfums ella a balquena
us ungí, jo us faig ofrena
del perfum del meu dolor.

Bon Jesús, sublim exemple
d'excessiva caritat,
¿en sofrença qui us contempla
que no es mou a pietat?
¡I el botxí de cor de fera
que us menà al turment jo era!...
Jo us negava!... Mes, com Pere,
vostre esguard m'ha trasmudat.

¡Oh Bellesa antiga i nova,
massa tard us coneguí!
Ja el meu cor repòs no troba
sinó en Vós, que sou mon fi.
Fats plaers que el Món m'ofrena,
he romput vostra cadena,
que un lligam més fort m'emmena
a l'Amat que ha mort per mi.

De l'Amor l'ardent ferida
sento viva al fons del cor;
amar a Vós tota la vida:
no vull pas cap més tresor.
¡Per purgar el passat deliri
no em planyeu ací el martiri,
mes que us pugui amar a l'Empiri,
on l'Amor jamai no mor!

V

A LA MARE DE DÉU DE LA DIVINA PROVIDÈNCIA

Març 1938

A la Mare de Déu de la Divina Providència

Març 1938

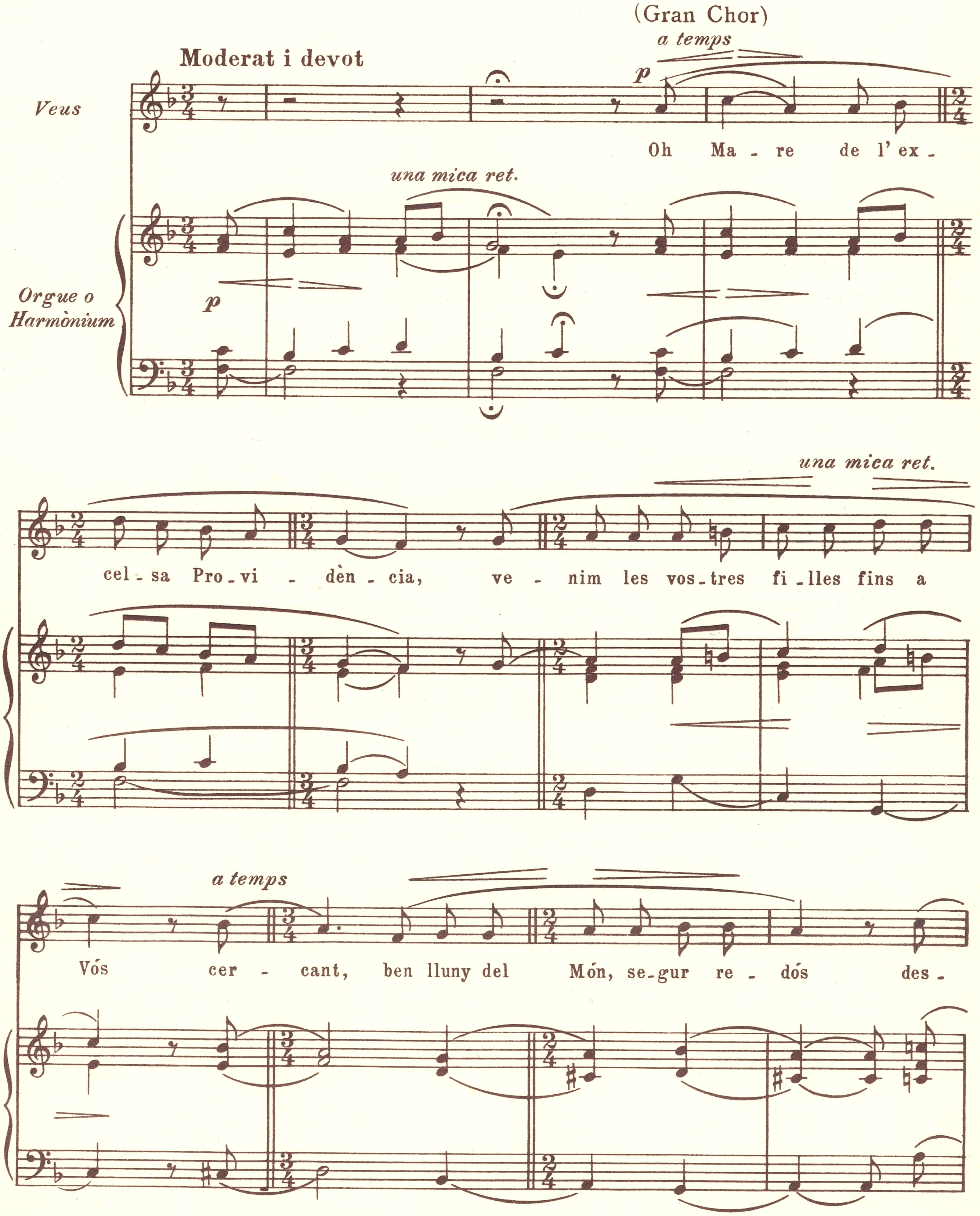

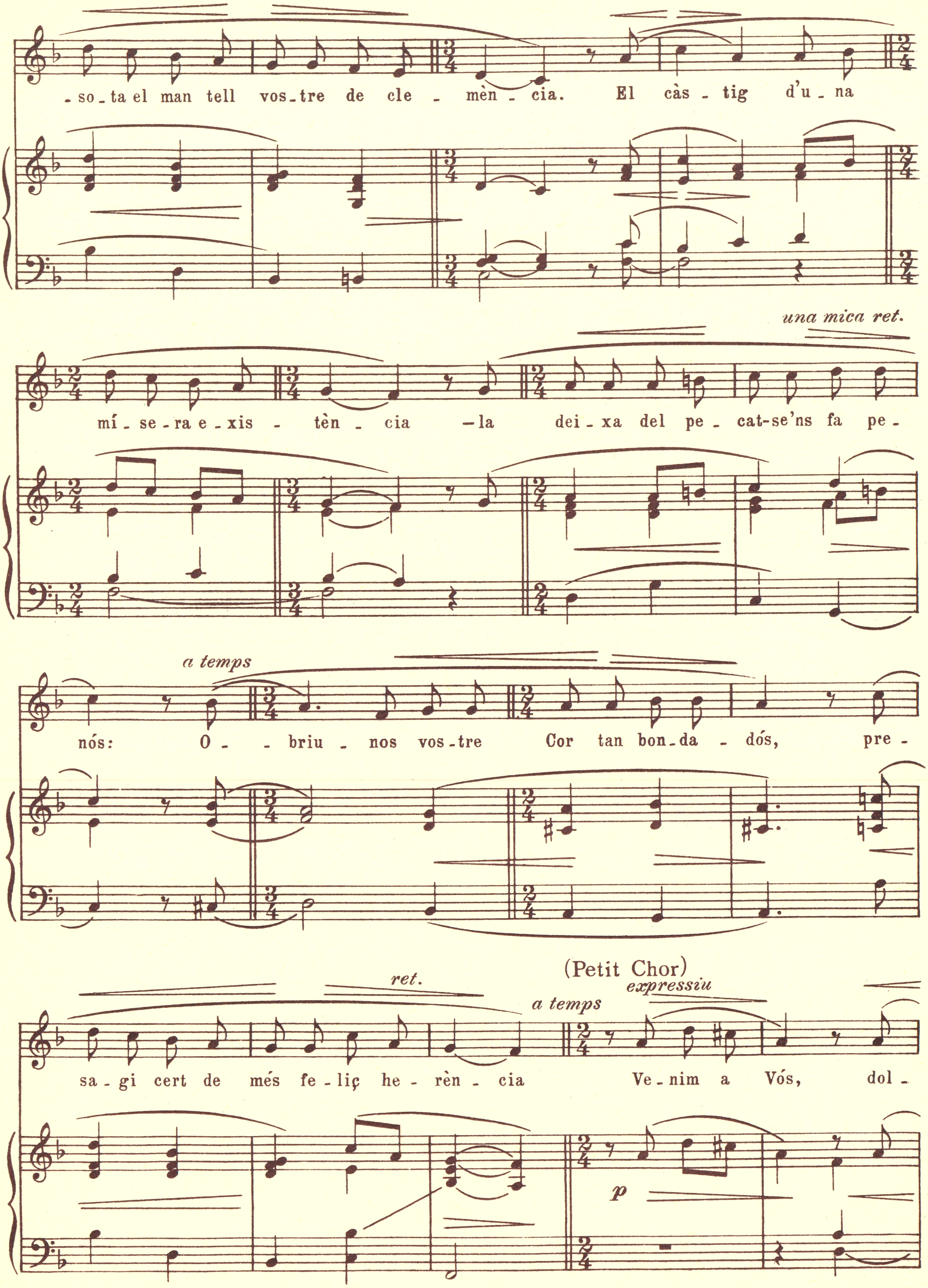
- so - ta el man tell vos - tre de cle - mèn - cia. El càs - tig d'u - na
una mica ret.
mí - se - ra e - xis - tèn - cia - la dei - xa del pe - cat-se'ns fa pe -
a temps
nós: O - - briu - nos vos - tre Cor tan bon - da - dós, pre -
ret.
(Petit Chor)
expressiu
a temps
sa - gi cert de més fe - liç he - rèn - cia Ve - nim a Vós, dol -
p

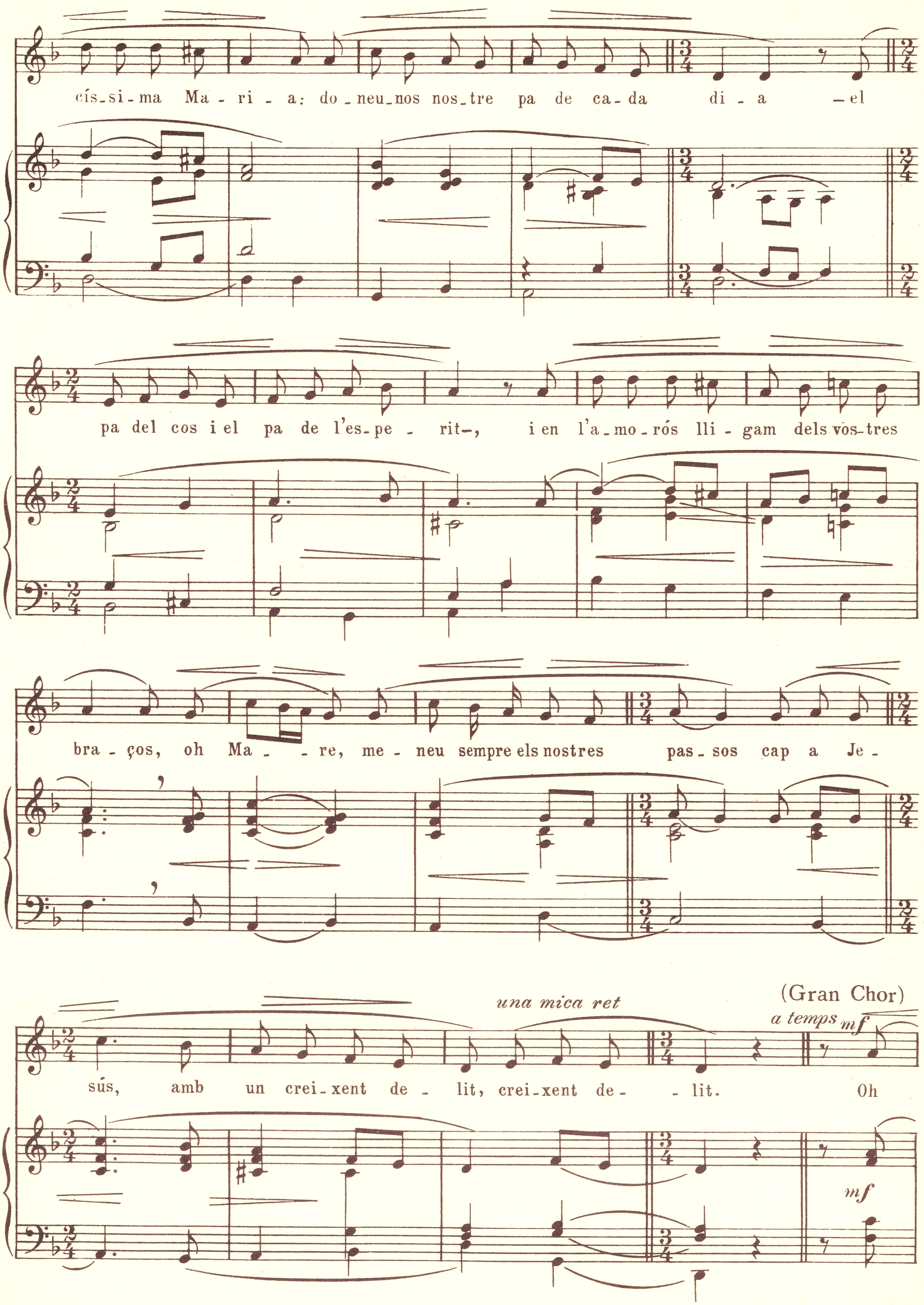
cís_si_ma Ma - ri - a: do_neu_nos nos_tre pa de ca_da di - a -el
pa del cos i el pa de l'es_pe - rit-, i en l'a_mo_rós lli - gam dels vos-tres
bra - ços, oh Ma - - re, me - neu sempre els nostres pas_sos cap a Je -
una mica ret
(Gran Chor)
a temps
mf
sús, amb un crei_xent de - lit, crei_xent de - - lit. Oh
mf

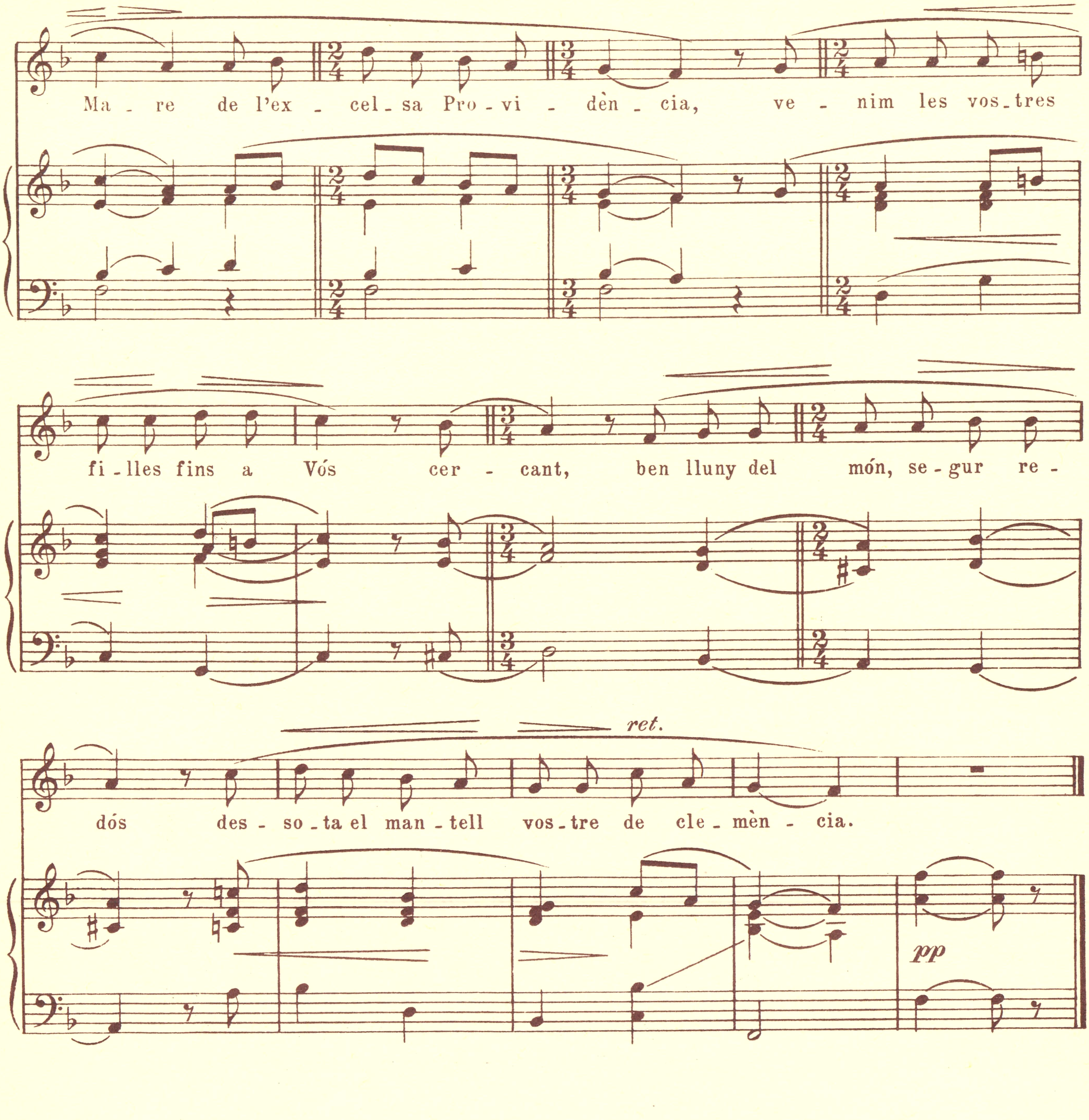
Ma - re de l'ex - cel - sa Pro - vi - dèn - cia, ve - nim les vos - tres
fi - lles fins a Vós cer - cant, ben lluny del món, se - gur re -
dós des - so - ta el man - tell vos - tre de cle - mèn - cia.
ret.
pp

A LA MARE DE DÉU DE LA DIVINA PROVIDÈNCIA

Per a les monges de la Divina Providència,
de Gràcia.

Oh Mare de l'excelsa Providència,
venim les vostres filles fins a Vós
cercant, ben lluny del món, segur redós
dessota el mantell vostre de clemència.

El càstig d'una mísera existència
— la deixa del pecat — se'ns fa penós:
obriu-nos vostre Cor tan bondadós,
presagi cert de més feliç herència.

Venim a Vós, dolcíssima Maria:
doneu-nos nostre pa de cada dia
— el pa del cos i el pa de l'esperit —,

i en l'amorós lligam dels vostres braços,
oh Mare, meneu sempre els nostres passos
cap a Jesús, amb un creixent delit.

VI

A MARIA, VERGE CLEMENT

Maig 1938

A Maria, Verge Clement

Maig 1938

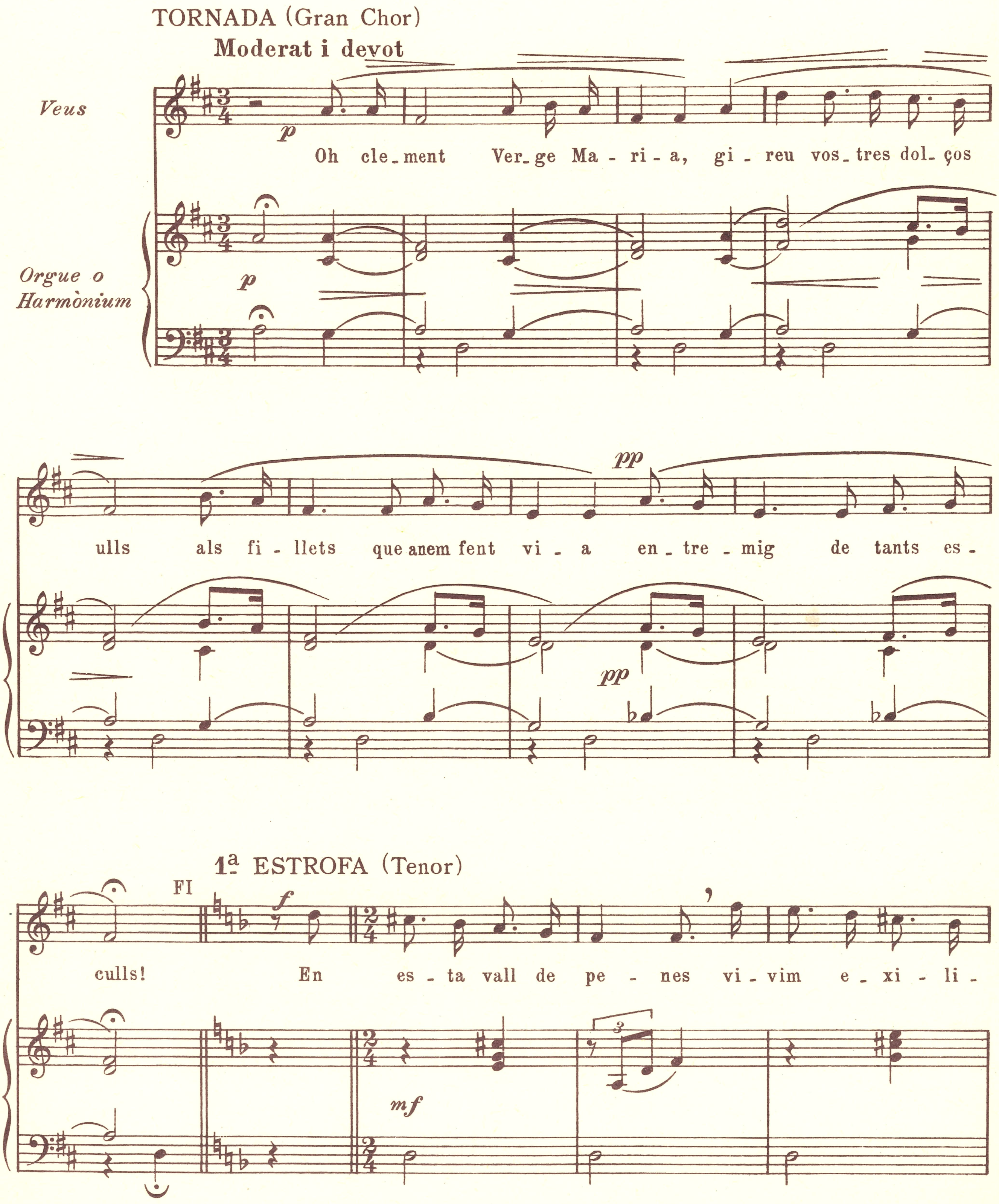

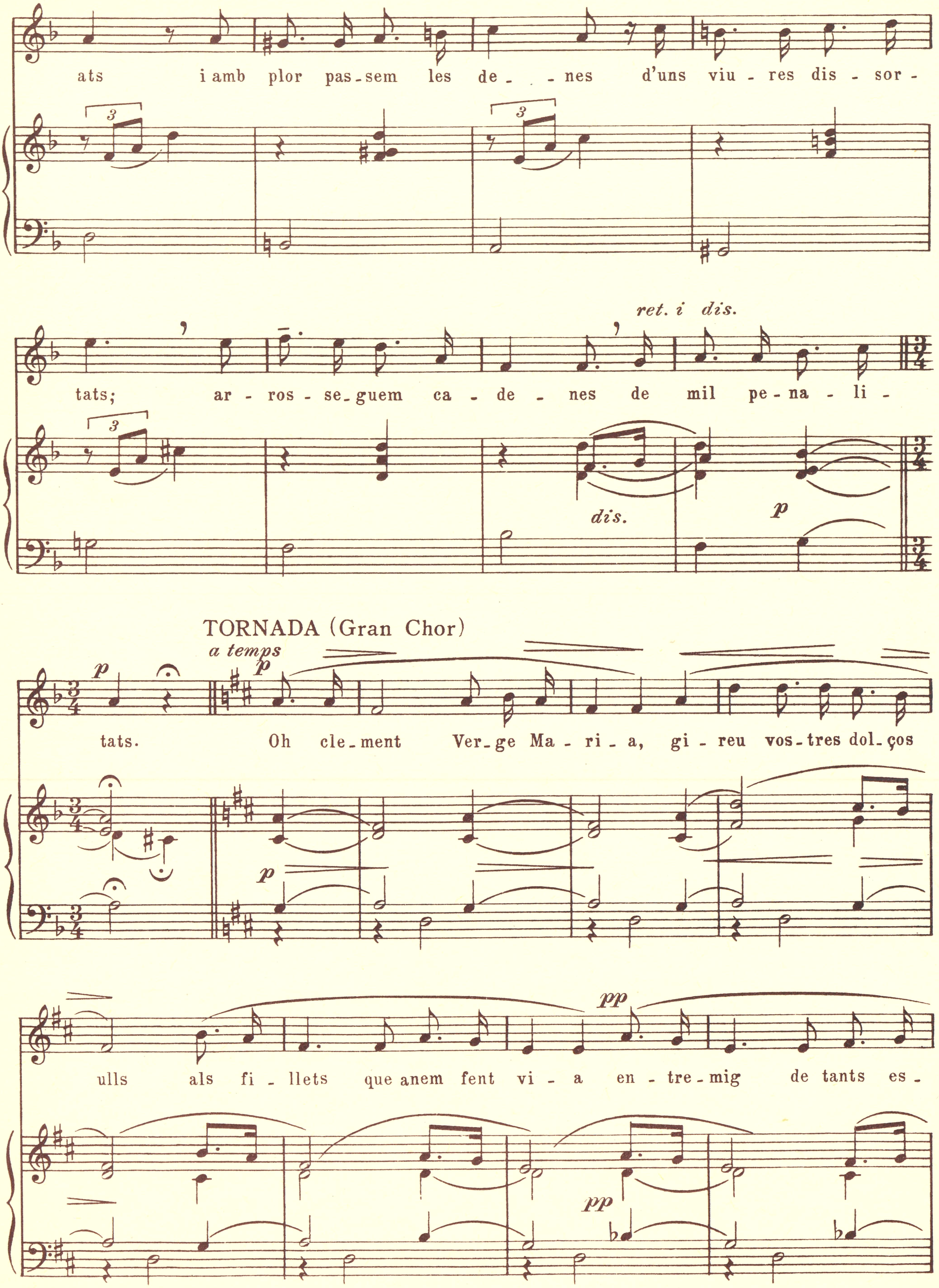
ats i amb plor pas-semles de - - nes d'uns viu - res dis - sor -
ret. i dis.
tats; ar - ros - se - guem ca - de - nes de mil pe - na - li -
dis.
p
TORNADA (Gran Chor)
a temps
p
tats. Oh cle-ment Ver-ge Ma - ri - a, gi - reu vos-tres dol-ços
pp
ulls als fi - llets que anem fent vi - a en - tre - mig de tants es -

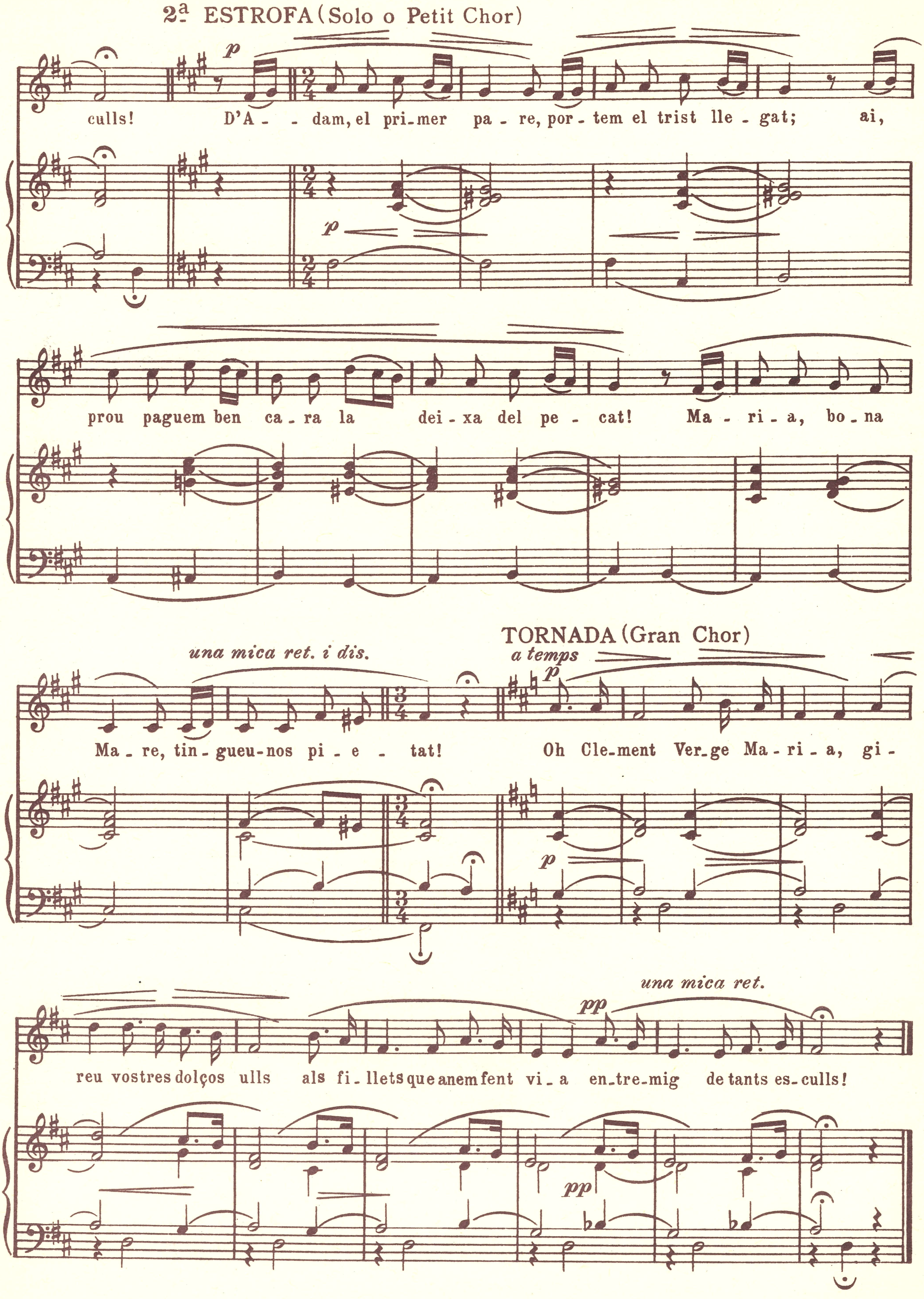
2ª ESTROFA (Solo o Petit Chor)
p
culls! D'A - - dam, el pri-mer pa - re, por - tem el trist lle - gat; ai,
prou paguem ben ca - ra la dei - xa del pe - cat! Ma - ri - a, bo - na
una mica ret. i dis.
TORNADA (Gran Chor)
a temps
Ma - re, tin - gueu-nos pi - e - tat! Oh Cle-ment Ver-ge Ma - ri - a, gi -
una mica ret.
pp
reu vostres dolços ulls als fi - llets que anem fent vi - a en - tre - mig de tants es - culls!

A MARIA, VERGE CLEMENT

¡Oh clement Verge Maria,
gireu vostres dolços ulls
als fillets que anem fent via
entremig de tants esculls!

En esta vall de penes
vivim exiliats
i amb plor passem les denes
d'uns viures dissortats;
arrosseguem cadenes
de mil penalitats.

D'Adam, el primer pare,
portem el trist llegat;
¡ai, prou paguem ben cara
la deixa del pecat!
¡Maria, bona Mare,
tingueu-nos pietat!

El cos en la indigència,
feblesa a l'esperit,
foscor a la intel·ligència,
al cor constant neguit...
¡Oh Mare de clemència,
oïu el nostre crit!

Satan ens para llaços,
pertot ens tempta el Món,
la Carn, en els seus braços,
tot noble anhel ens fon.
¡Freneu-nos Vós els passos
cap a l'abís pregon!

Temem el sacrifici
que mena a la virtut,
i fàcilment al vici
llencem el cor retut.
¡Calmeu el foll desfici,
Mareta, amb vostre ajut!

Enmig la malaurança
sentim del goig l'anhel;
mes, ai, la benaurança
és flor sols nada al Cel.
Vós, Mare, amb l'esperança,
ens en planteu l'arrel.

Si el viure ens aclapara,
que és una mort latent,
si el plor ens mulla la cara,
colpits pel sofriment,
en vostre Cor de mare
cerquem acolliment.

I el vostre Cor se'ns obre,
al punt, de bat a bat.
¡Que és gran, oh Mare, l'obra
de vostra caritat!
Com més malalt i pobre
el fill, més l'heu mimat.

El cor de tota mare
és sols un tros de gel,
Maria, si es compara
amb vostre Cor, tot mel.
L'amor als fills, encara,
s'estén fins al rebel.

Si Déu, en sa justícia,
puneix el pecador,

aquest troba propícia
vostra intercessió,
i, maternal carícia,
per Vós obté el perdó.

Estel sou que il·lumina
la nostra tenebror,
consol i medicina
de tot humà dolor,
i d'infernal metzina
antídot salvador.

Quan ronca la tempesta
al fons dels nostres pits
a asserenar sou presta
els febles esperits
i els deu la pau celeste
que fon tots els neguits.

Puix del Bon Déu sou Mare,
Ell diposita en Vós
riqueses que ens prepara
als pobres viadors,
i confiat s'empara
en Vós el freturós.

Per Vós Déu ens venia,
fet infantó, a Betlem;
nosaltres, Mare pia,
per Vós a Déu anem:
Vós sou la recta via
que uneix Terra i Edem.

Quan ja arribada l'hora
serà de nostra mort,
el dubte si ens acora
de la futura sort,
veniu-nos a la vora,
porteu l'ànima a port!

Les cèliques estances
obriu al cor malmès,
i al doll de benaurances,
d'amor a Déu encès,
amb eternals lloances
dirà vostres mercès.

VII

A JESÚS AMOR

Juny-Octubre 1938

A Jesús Amor

Juny-Octubre 1938

TORNADA (Gran Chor)

Lentament, i amb fervor

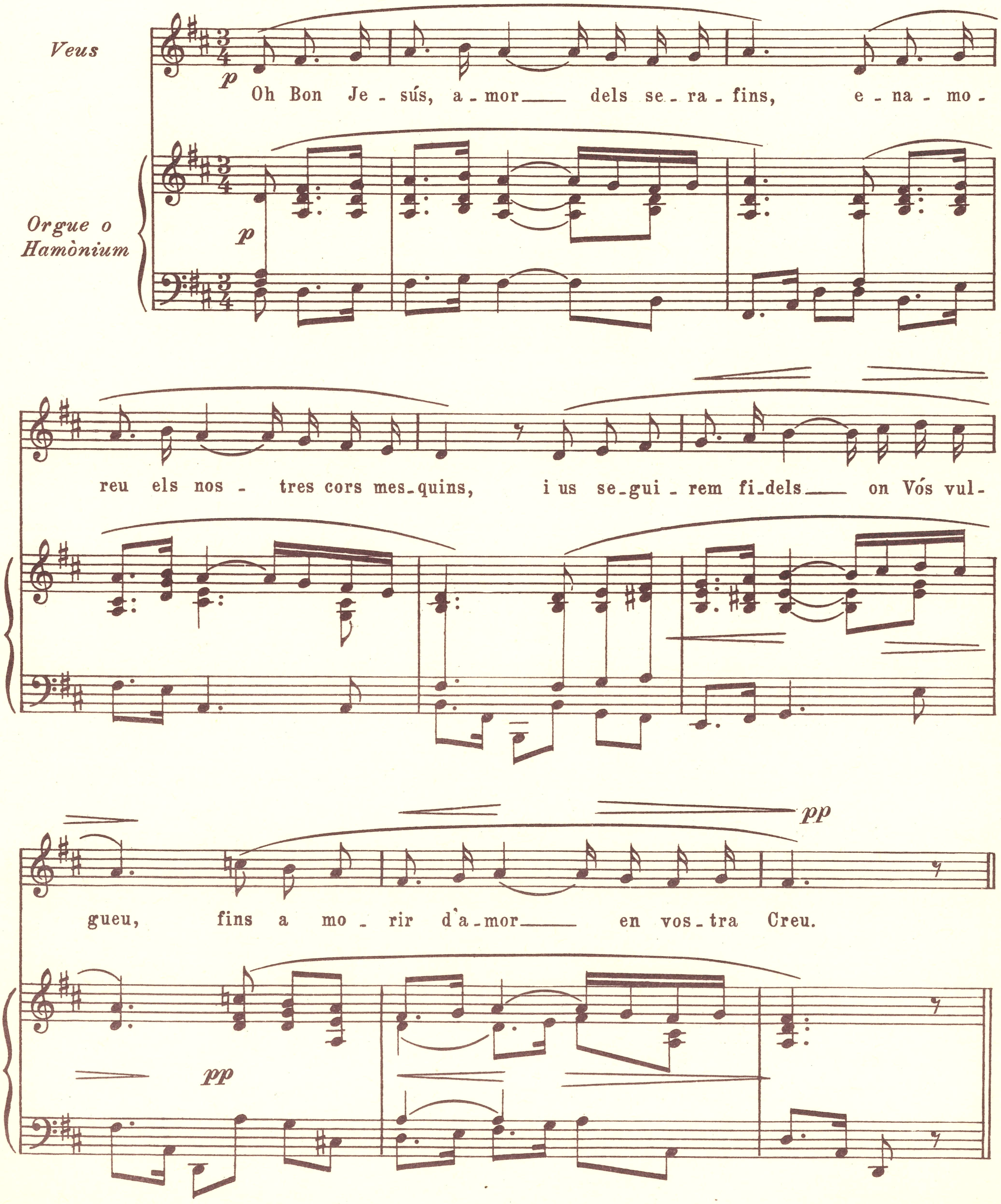

1ª ESTROFA (Solo)

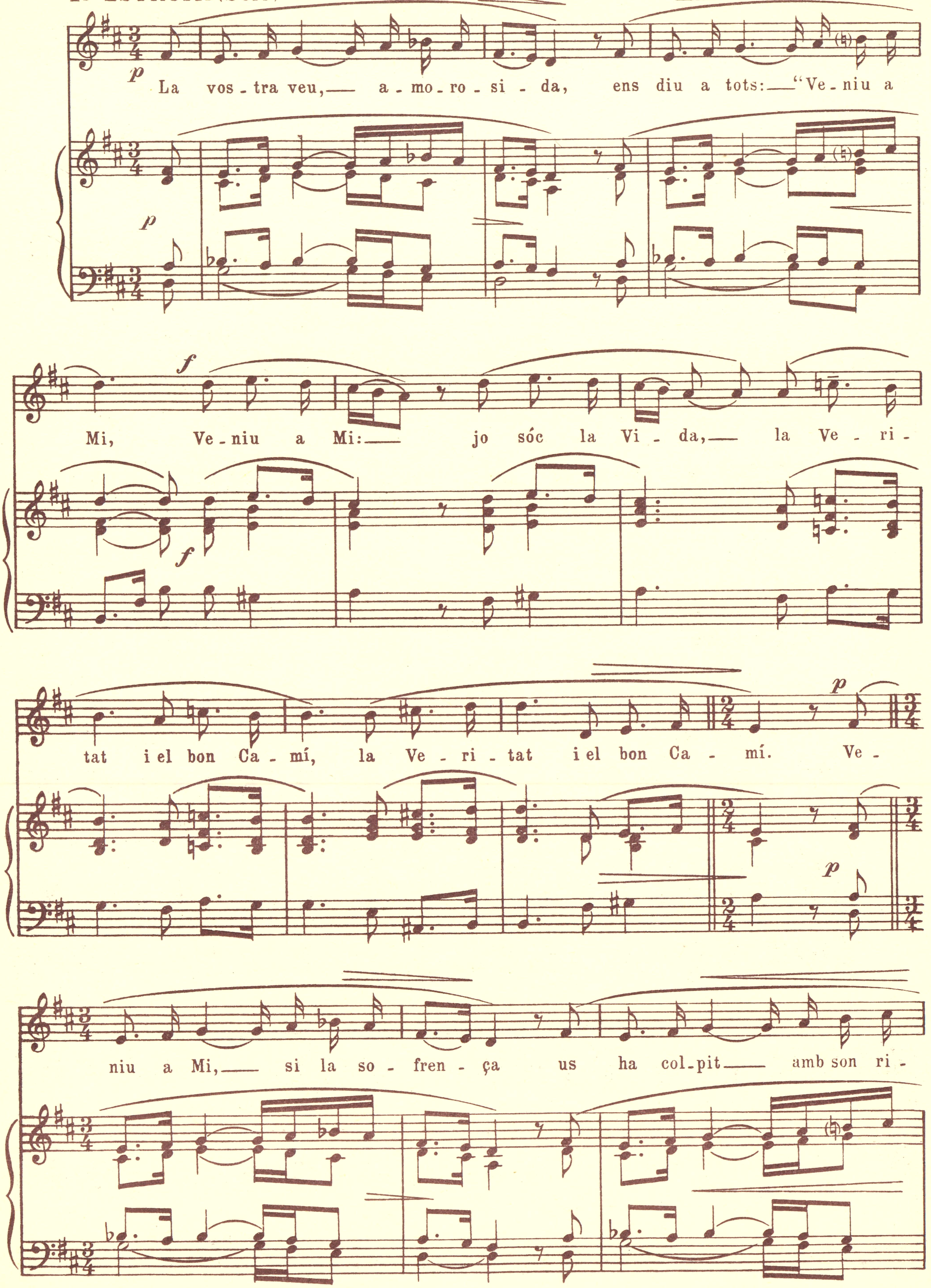

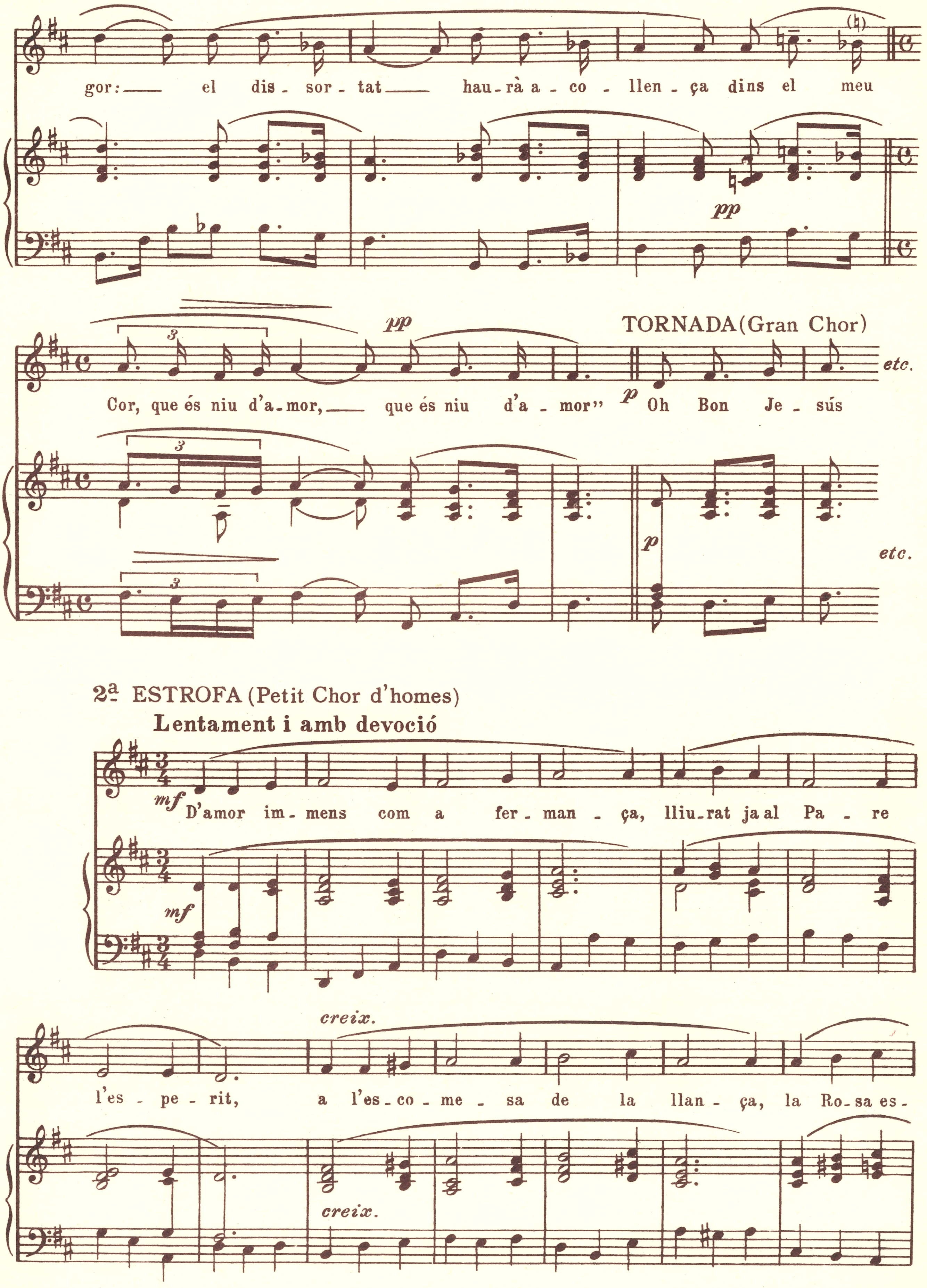
gor: el dis-sor-tat hau-rà a-co-llen-ça dins el meu
pp
TORNADA (Gran Chor)
Cor, que és niu d'a-mor, que és niu d'a-mor"
p Oh Bon Je-sús
etc.
2ª ESTROFA (Petit Chor d'homes)
Lentament i amb devoció
mf D'amor immens com a fer-man-ça, lliu-rat ja al Pa-re
creix.
l'es-pe-rit, a l'es-co-me-sa de la llan-ça, la Ro-sa es-

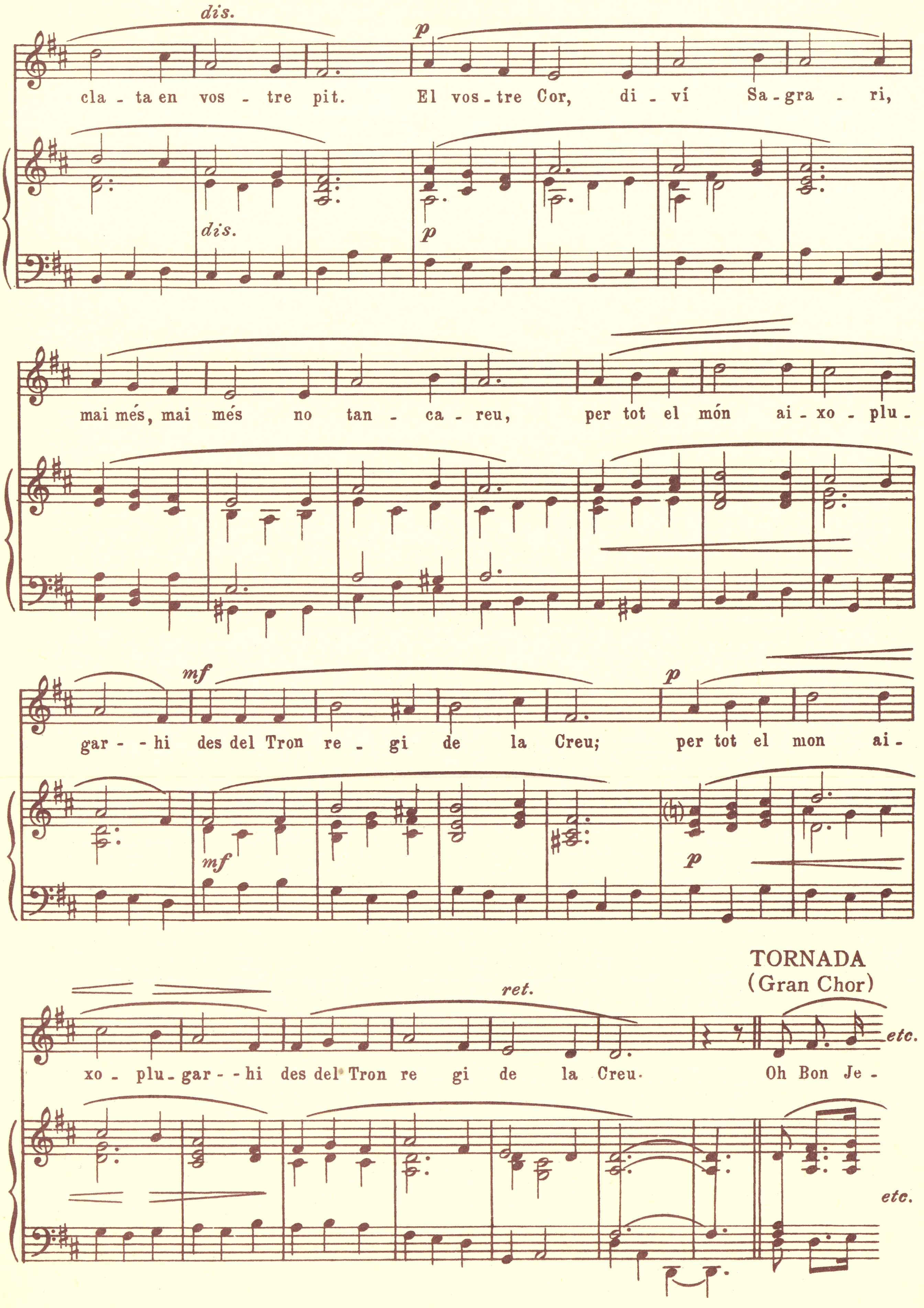
dis.
p
cla - ta en vos - tre pit. El vos - tre Cor, di - ví Sa - gra - ri,
dis.
p
mai més, mai més no tan - ca - reu, per tot el món ai - xo - plu -
mf
p
gar - - hi des del Tron re - gi de la Creu; per tot el mon ai -
mf
p
ret.
TORNADA
(Gran Chor)
xo - plu - gar - - hi des del Tron re gi de la Creu. Oh Bon Je -
etc.
etc.

A JESÚS AMOR

Oh Bon Jesús, amor dels serafins,
enamoreu els nostres cors mesquins,
i us seguirem fidels on Vós vulgueu,
fins a morir d'amor en vostra Creu.

La vostra veu, amorosida,
ens diu a tots: "Veniu a Mi,
veniu a Mi: Jo sóc la Vida,
la Veritat i el bon Camí.
Veniu a Mi, si la sofrença
us ha colpit amb son rigor:
el dissortat haurà acollença
dins el meu Cor, que és niu d'amor."

"Só el Bon Pastor: l'amor, un dia,
pel meu ramat em féu morir;
li dono past d'Eucaristia:
Pa angelical, celeste Vi.
Oh amats, que sou mes grans delícies,
cerqueu empar al meu redós;
no us feu esquius a mes carícies,
que us ronden llops i mals pastors."

Tot fent camí cap al Calvari,
dieu, portant la dura Creu:
"Amb Mi, ningú no vol pujar-hi?
No trobaré cap Cireneu?
Tement son pes, no us feu enrera,
que és el meu jou del tot suau...
La meva Creu us és drecera
per a assolir la vera pau."

D'amor immens com a fermança,
lliurat ja al Pare l'esperit,
a l'escomesa de la llança
la Rosa esclata en vostre pit.
El vostre Cor, diví Sagrari,
mai més, mai més no tancareu,
per tot el món aixoplugar-hi
des del tron regi de la Creu.

VIII

A SANTA TERESA DE L'INFANT JESÚS

CANÇÓ DE L'AMOR HUMIL

Juliol-Agost 1938

A Santa Teresa de l'Infant Jesús

Cançó de l'amor humil

Juliol-Agost 1938

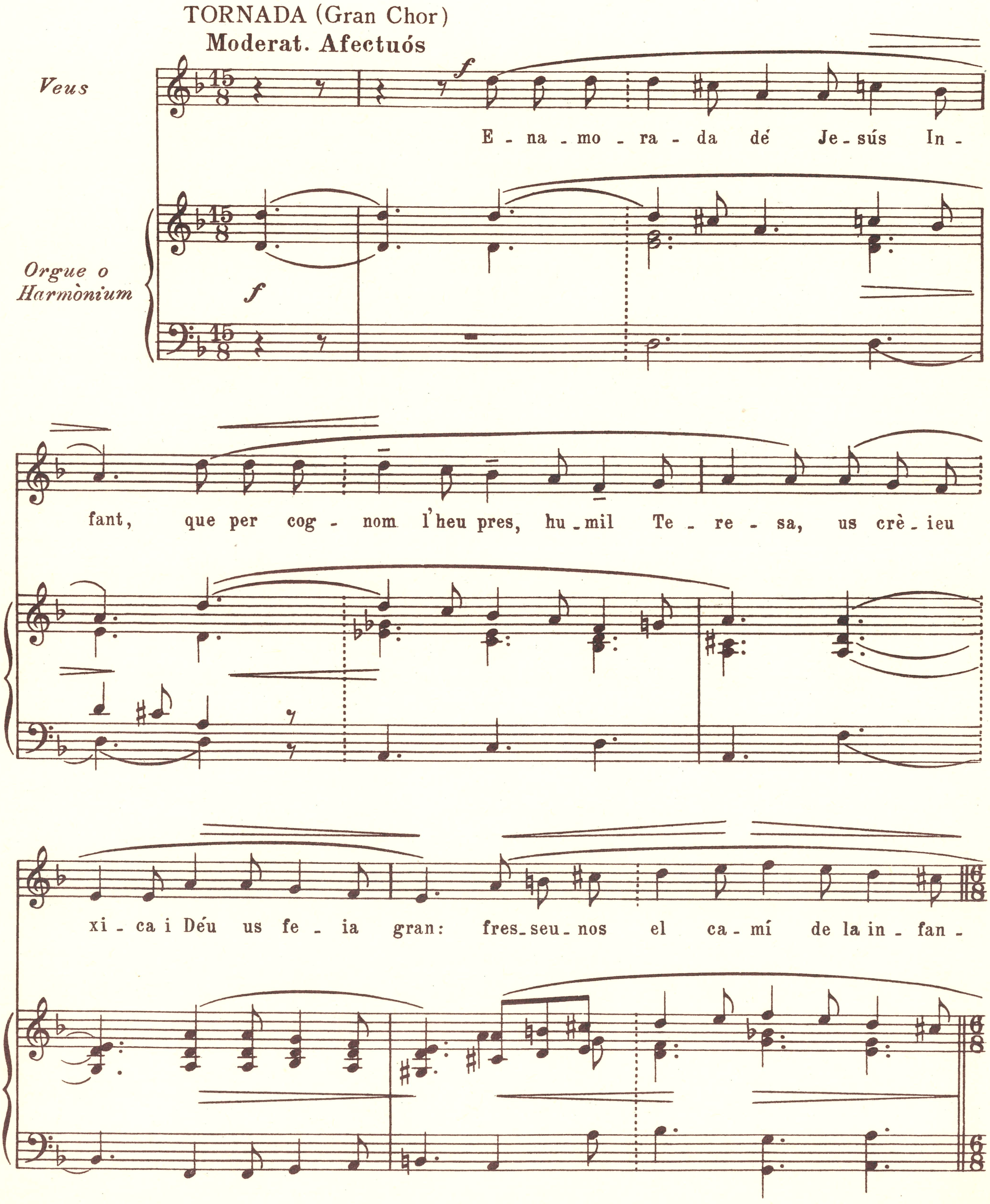

ESTROFA (Petit Chor)

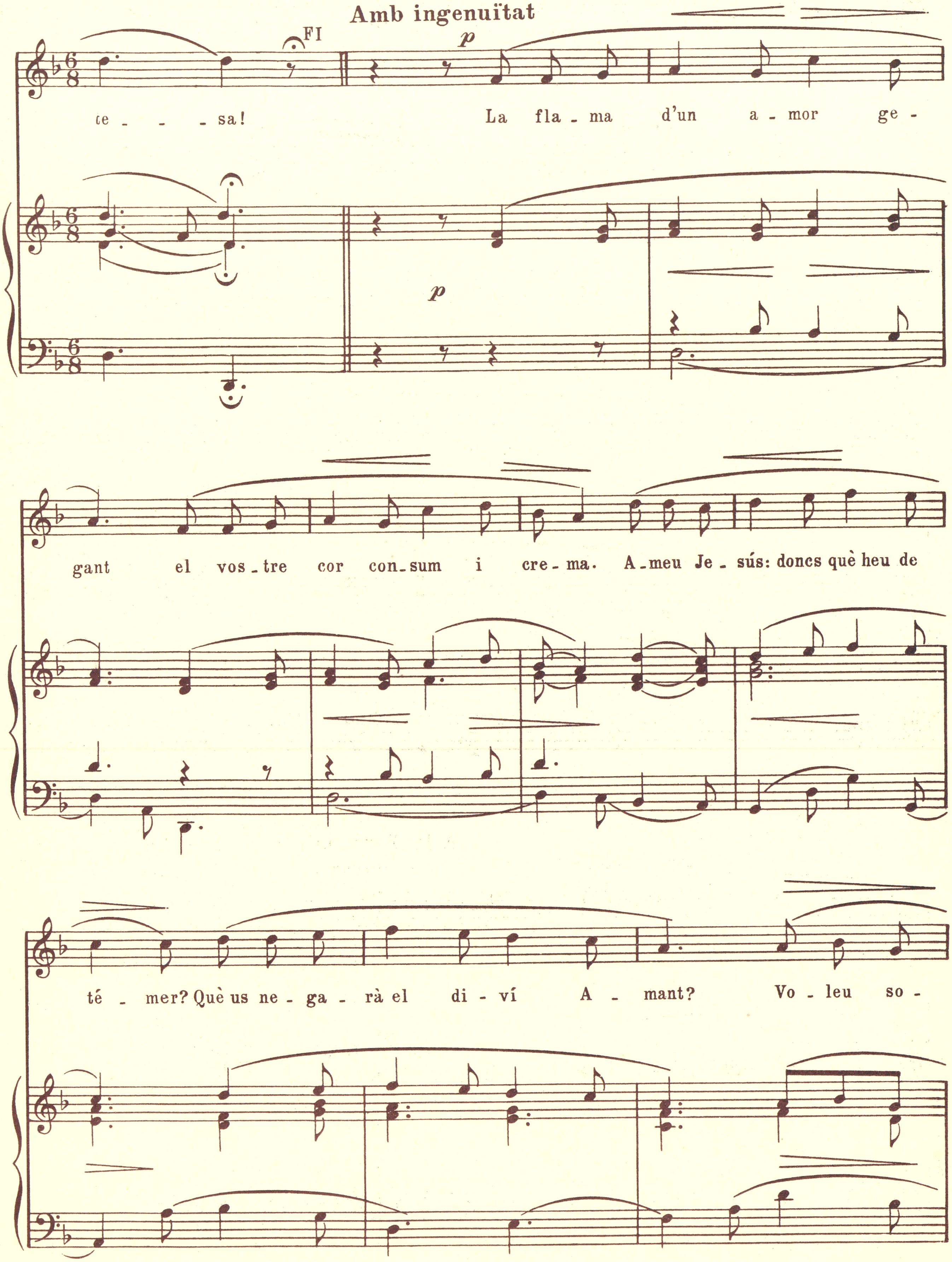

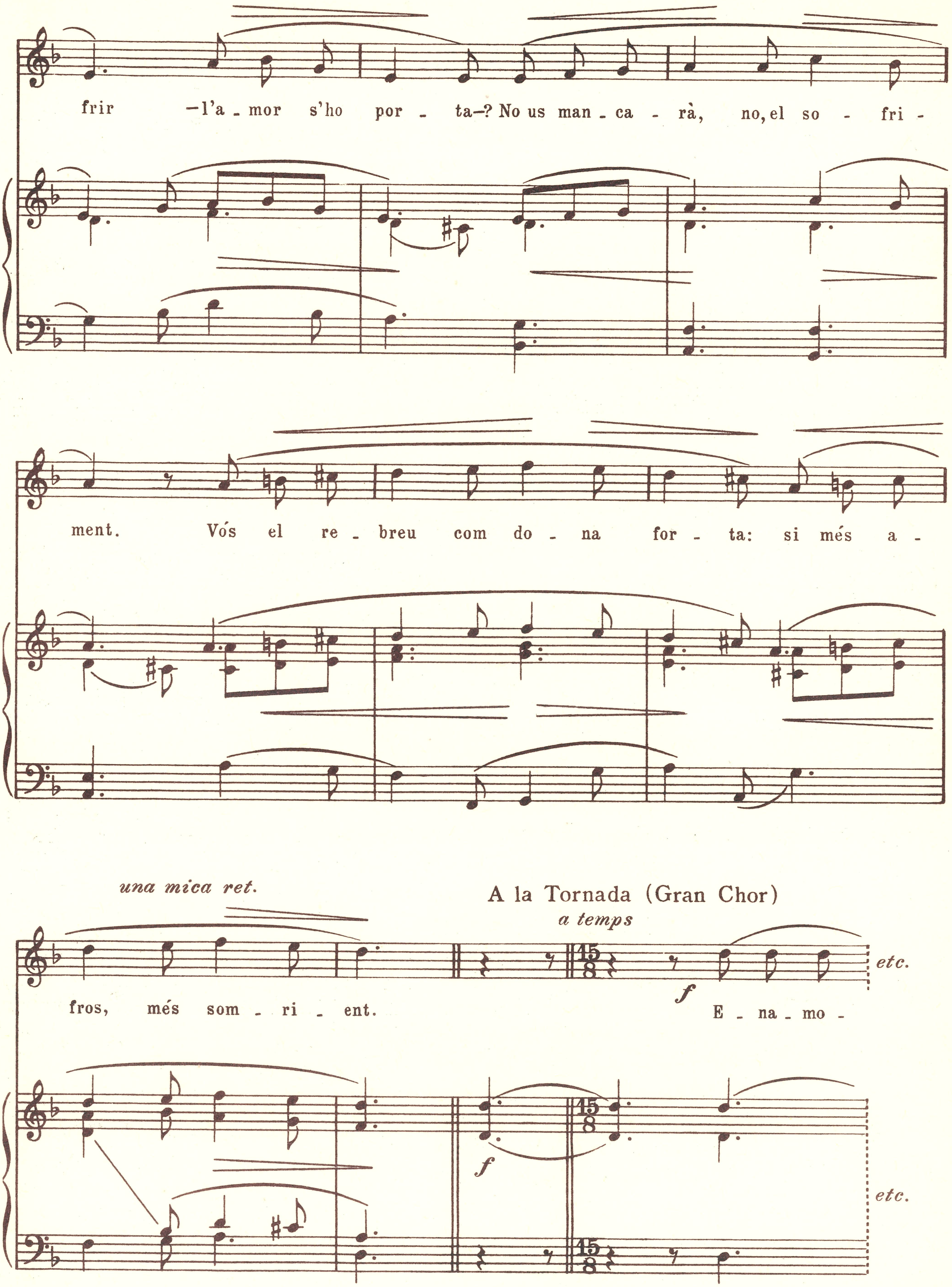
frir —l'a_mor s'ho por_ ta—? No us man_ca - rà, no, el so - fri -
ment. Vos el re_breu com do_na for - ta: si més a -
una mica ret.
A la Tornada (Gran Chor)
a temps
fros, més som_ri_ent. E_na_mo -
etc.
etc.

A SANTA TERESA DE L'INFANT JESÚS

CANÇÓ DE L'AMOR HUMIL

Enamorada de Jesús Infant,
que per cognom l'heu pres, humil Teresa,
us crèieu xica i Déu us feia gran:
fresseu-nos el camí de la infantesa!

"Qui és petit, que vingui a Mi",
digué l'eterna Saviesa;
Vós, la lliçó molt ben apresa,
us afanyàreu a enxiquir.
I com al braç de bona mare
l'infant es lliura ben de grat,
Vós al de Déu, que és tan bon Pare,
del tot us heu abandonat.

La flama d'un amor gegant
el vostre cor consum i crema.
Ameu Jesús: doncs què heu de témer?
Què us negarà el diví Amant?
Voleu sofrir? — l'amor s'ho porta.
No us mancarà, no, el sofriment.
Vós el rebreu com dona forta:
si més afrós, més somrient.

Santa Teresa, ric Tresor,
cor ardorós, ànima pura,
vostre perfum encar perdura,
la santedat jamai no mor.
Vostre Camí, que al món s'amaga,
mena al cimal de la virtut.
Feu que el seguim, i haurem per paga
celestial beatitud.

IX

LLOAT SIGUI DÉU!

CANT ANTIBLASFEM

Juliol-Setembre 1938

Lloat sigui Déu!

Cant antiblasfem

Juliol-Setembre 1938

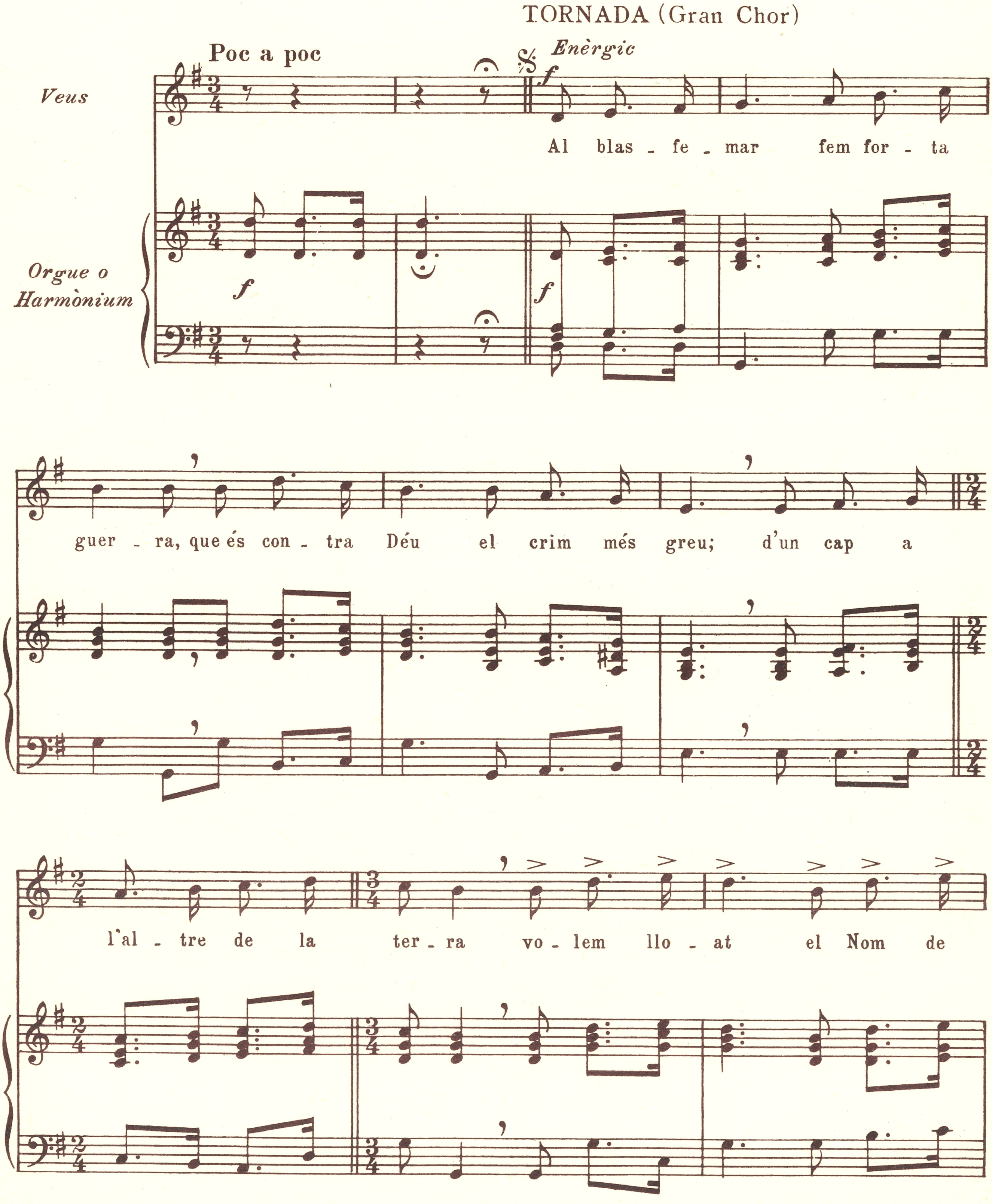

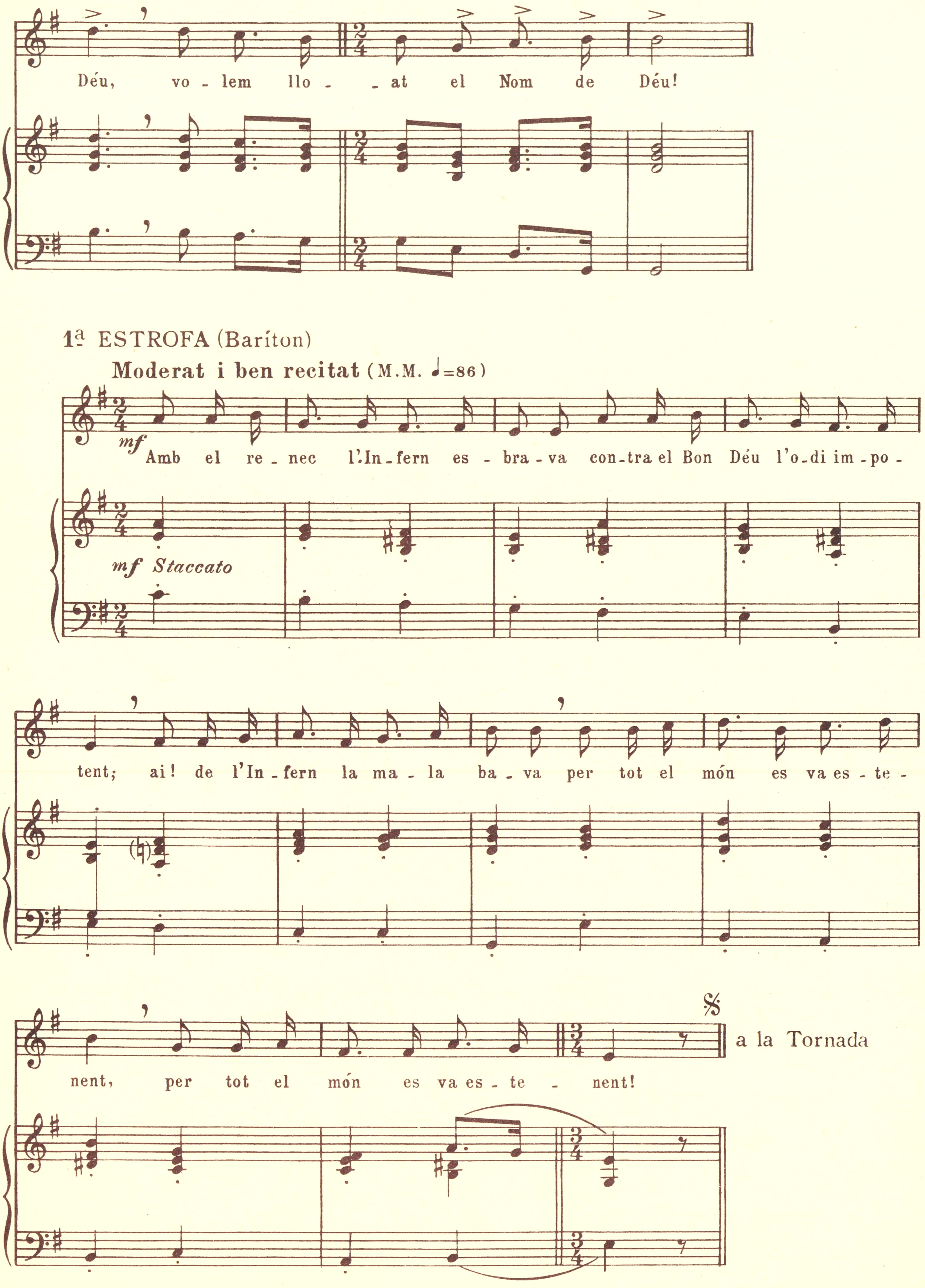
Déu, vo - lem llo - - at el Nom de Déu!
1ª ESTROFA (Baríton)
Moderat i ben recitat (M.M. ♩=86)
mf
Amb el re - nec l'In - fern es - bra - va con - tra el Bon Déu l'o - di im - po -
mf Staccato
tent; ai! de l'In - fern la ma - la ba - va per tot el món es va es - te -
nent, per tot el món es va es - te - nent!
a la Tornada

2ª ESTROFA (Barítón)

Molt depressa i enèrgic (M.M. ♩=108)

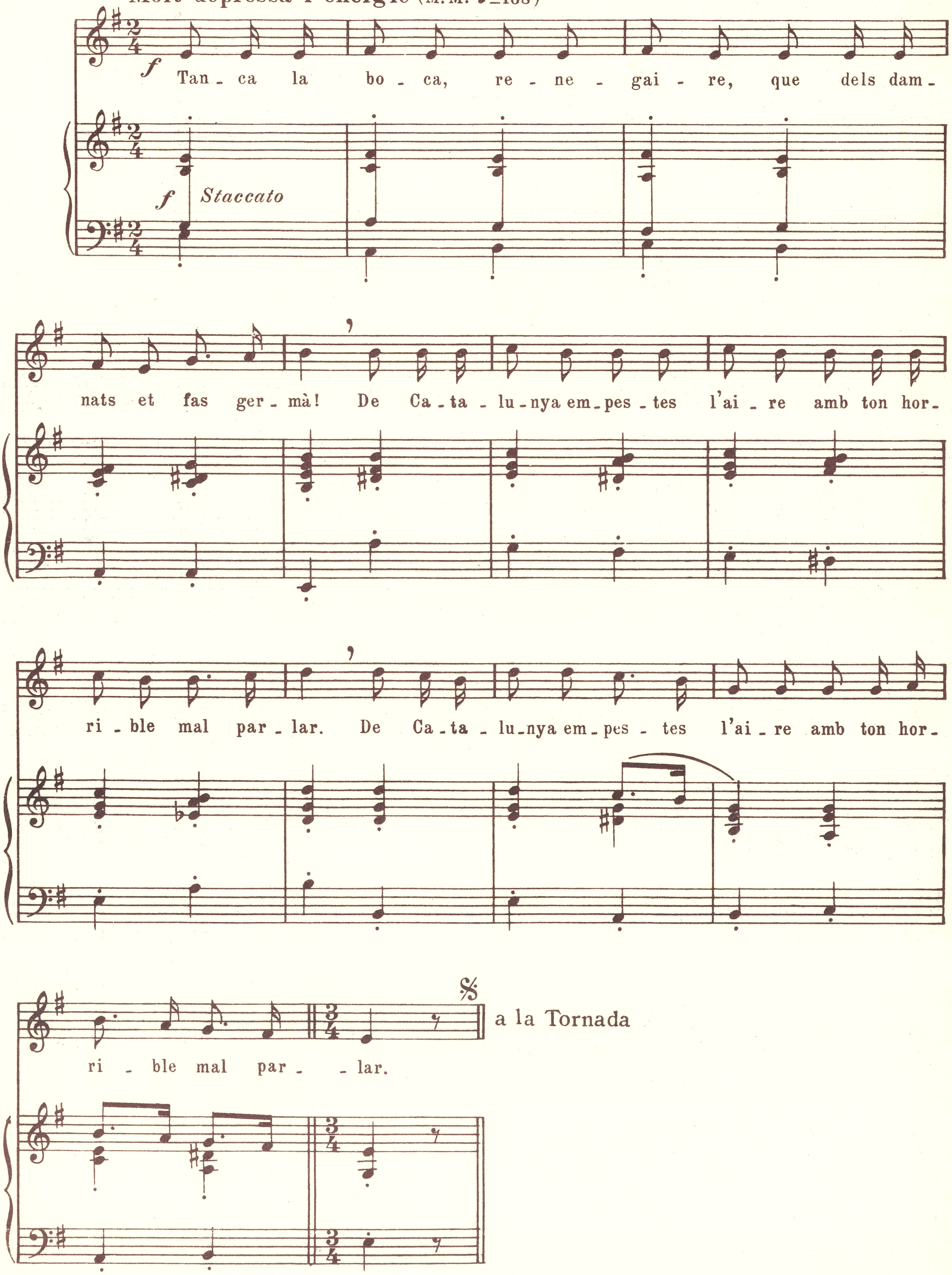

3ª ESTROFA (Chor d'homes)

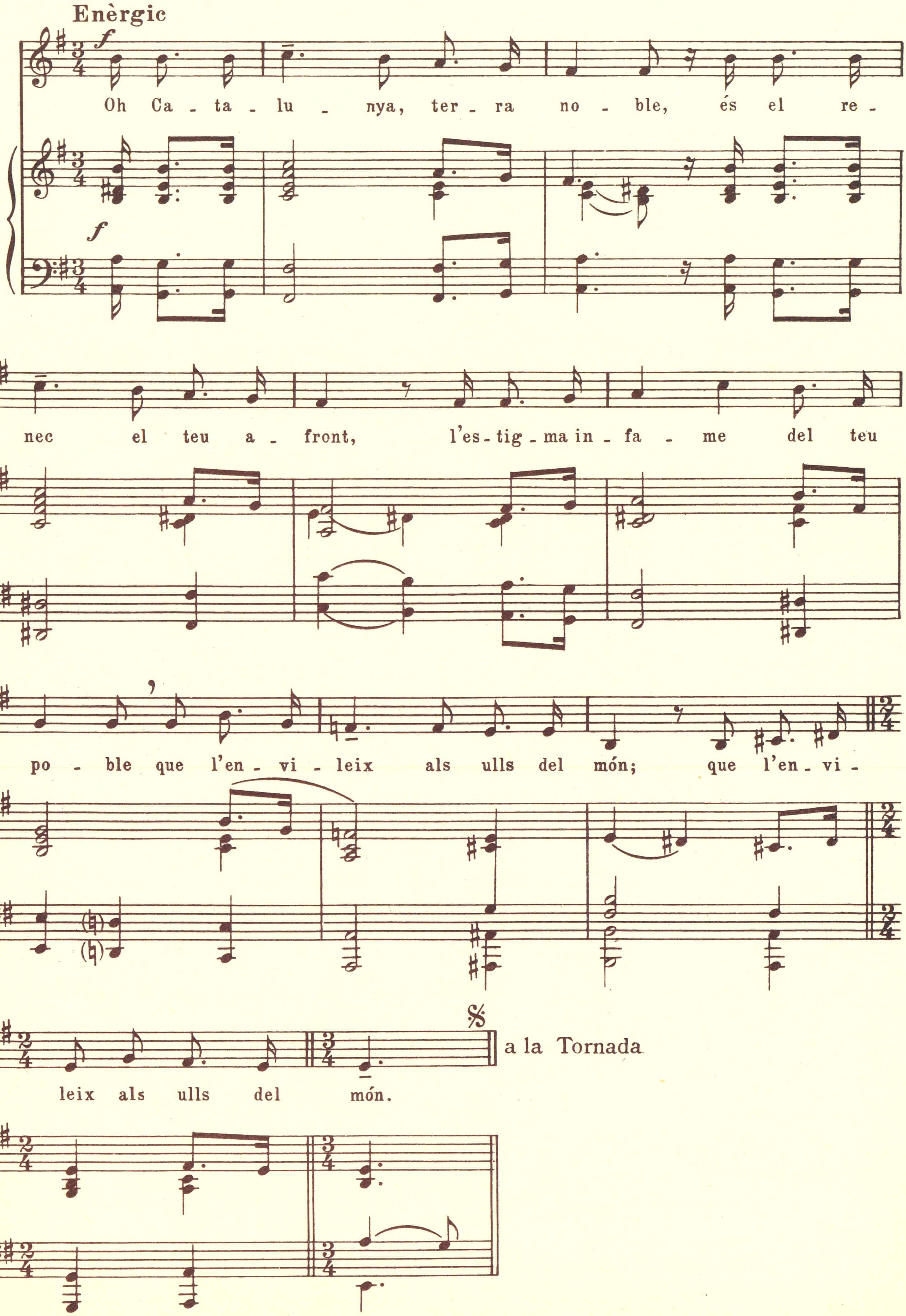

4ª ESTROFA (Tenors)

Maestoso

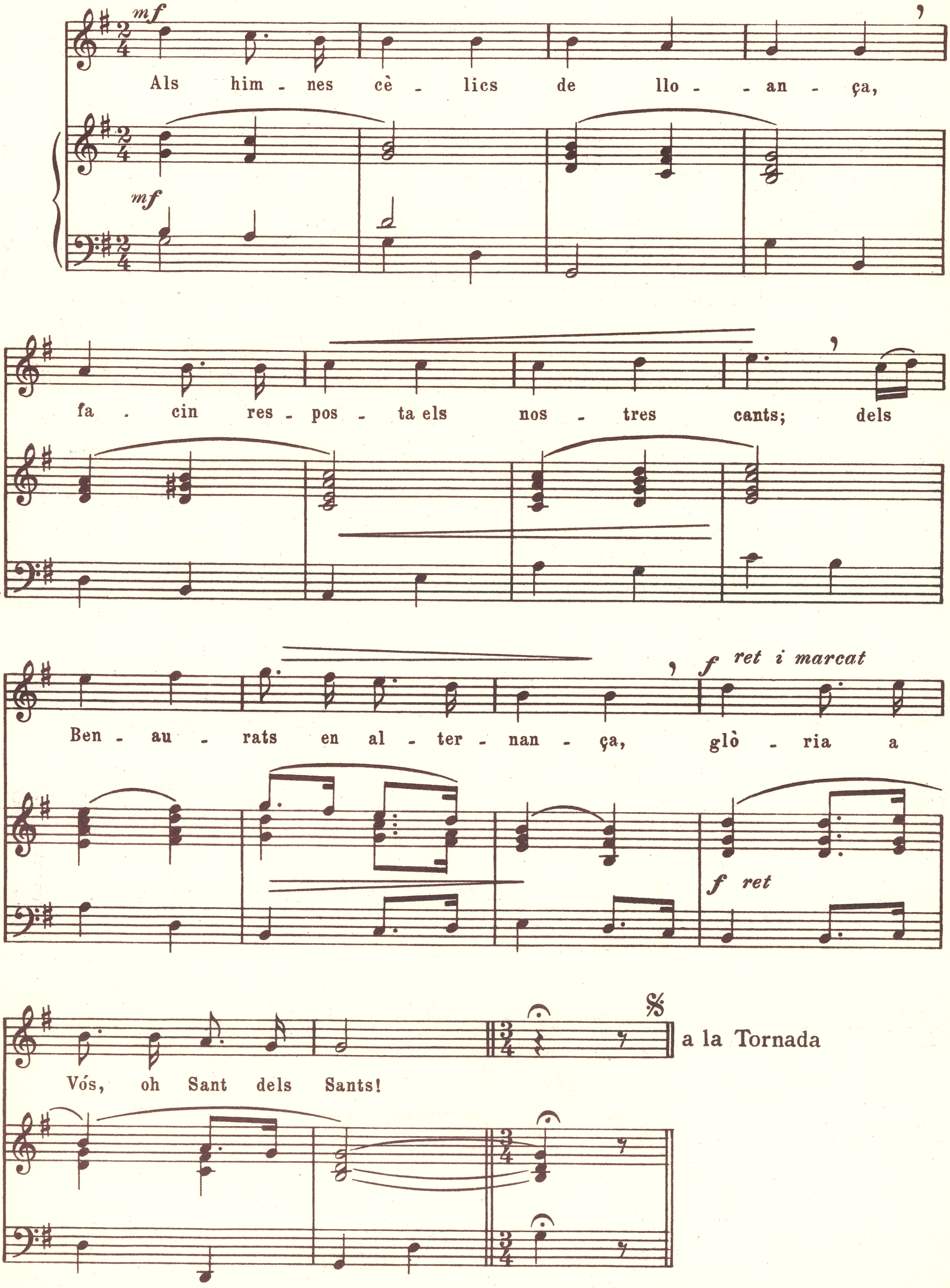

LLOAT SIGUI DÉU!
CANT ANTIBLASFEM

Al blasfemar fem forta guerra,
que és contra Déu el crim més greu;
¡d'un cap a l'altre de la terra
volem lloat el Nom de Déu!

Amb el renec l'Infern esbrava
contra el Bon Déu l'odi impotent;
ai! de l'Infern la mala bava
per tot el món es va estenent!

De Llucifer el foll crit de guerra
s'alça de nou enfront l'Etern
i convertida es veu la terra,
per tants renecs, en nou Infern.

Com si fos cosa de joguina,
no fa el renec l'horror d'abans...
Quina tristor! fins emmetzina
les boques pures dels infants!

Brolla el renec en la baralla,
contra Déu l'odi desviant;
mes també esclata en la rialla,
també es blasfema bo i jugant!

¡Oh Amor immens, Eucaristia,
Déu dat a l'home en aliment!
L'àngel el lloa nit i dia,
l'home en blasfema estultament!

Vostra bondat no té mesura,
pia Mareta de tothom,
mes del renec la bava impura,
ai, també ensutza el vostre Nom!

¡Tanca la boca, renegaire,
que dels damnats et fas germà!
De Catalunya empestes l'aire
amb ton horrible malparlar.

Contra el Bon Déu que et da la vida
i per tu vetlla arreu i en tot,
amb escomesa deïcida
llances, blasfem, l'infecte mot.

¿Com goses contra Déu alçar-te
cuc de la terra, pols, no res,
si en un instant pot esclafar-te
l'Omnipotent que tens ofès?

Cau, infeliç, damunt ton rostre
tot el verí que escups al Cel;
et tires pedres al teu sostre,
a tu mateix et fas cruel.

Oh Catalunya, terra noble!,
és el renec el teu afront,
l'estigma infame del teu poble
que l'envileix als ulls del món.

¡Oh dolça llengua catalana,
com et fan perdre ta dolçor!
En tu el renec ha tret ufana
fins a empeltar-te sa amargor.

Llengua de reis, i sants, i savis,
llegat que el temps antic ens féu,
tu emmelaràs els nostres llavis
en nostres lloes al Bon Déu.

Perdó, oh Déu, Bondat immensa,
pel dissortat que us maleeix:
si contra Vós llança l'ofensa,
és perquè, el míser, no us coneix.

Sang de Jesús, que ets calcigada
pels teus mateixos redimits,
torna't benèfica rosada,
fes blans els cors tan endurits.

Si dels blasfems la vil cridòria
cuida eixordar aquest món mesquí,
Senyor, els elets en vostra Glòria
l'Hosanna us canten sense fi.

Als himnes cèlics de lloança
facin resposta els nostres cants;
dels Benaurats en alternança,
glòria a Vós, oh Sant dels Sants!

Que lloï tota criatura
de Déu l'excelsa Majestat,
i voli el cant fins a l'altura
de la inefable Eternitat!

X

MARE DE DÉU DEL ROSER

Agost 1938

Mare de Déu del Roser

Agost 1938

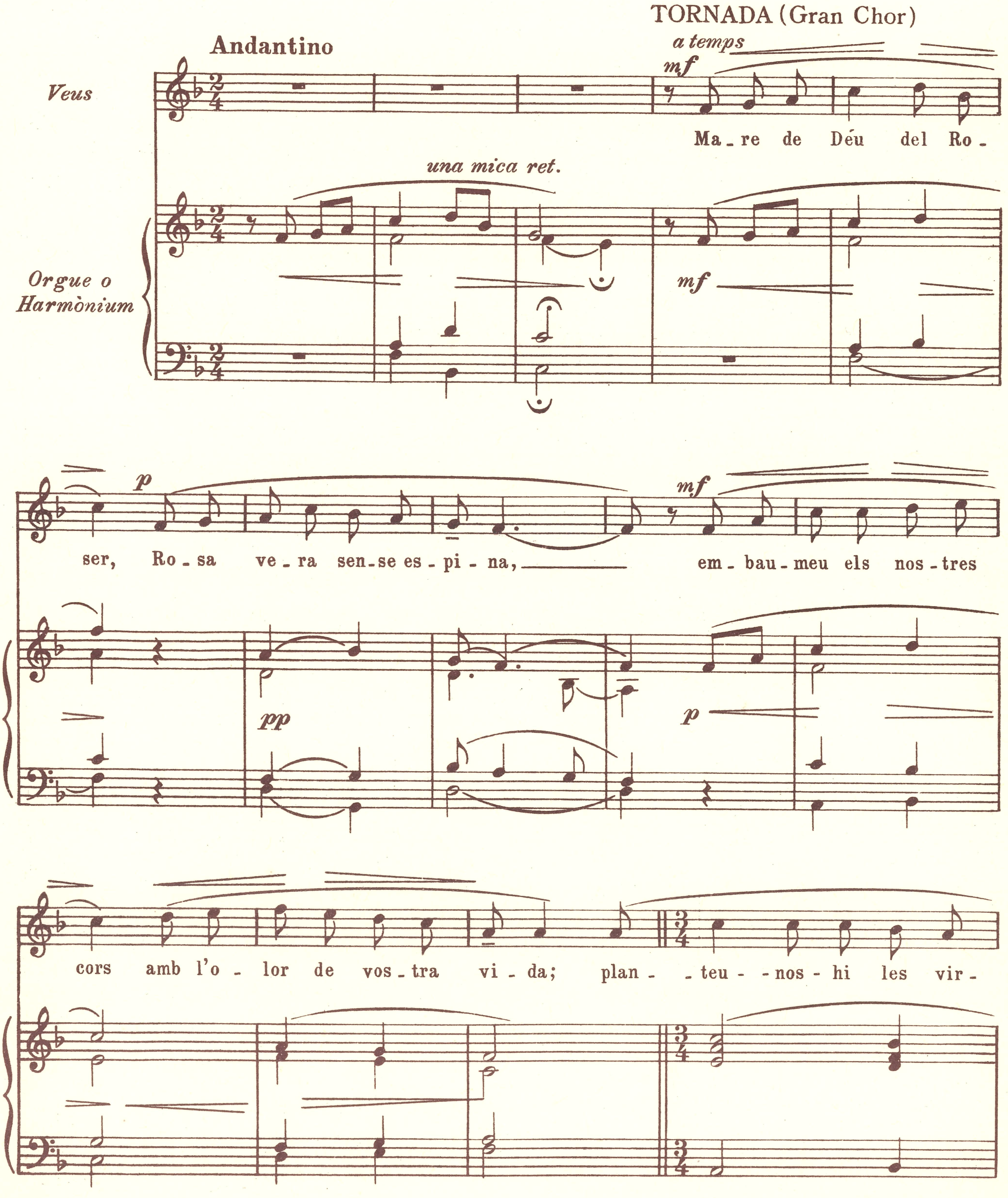

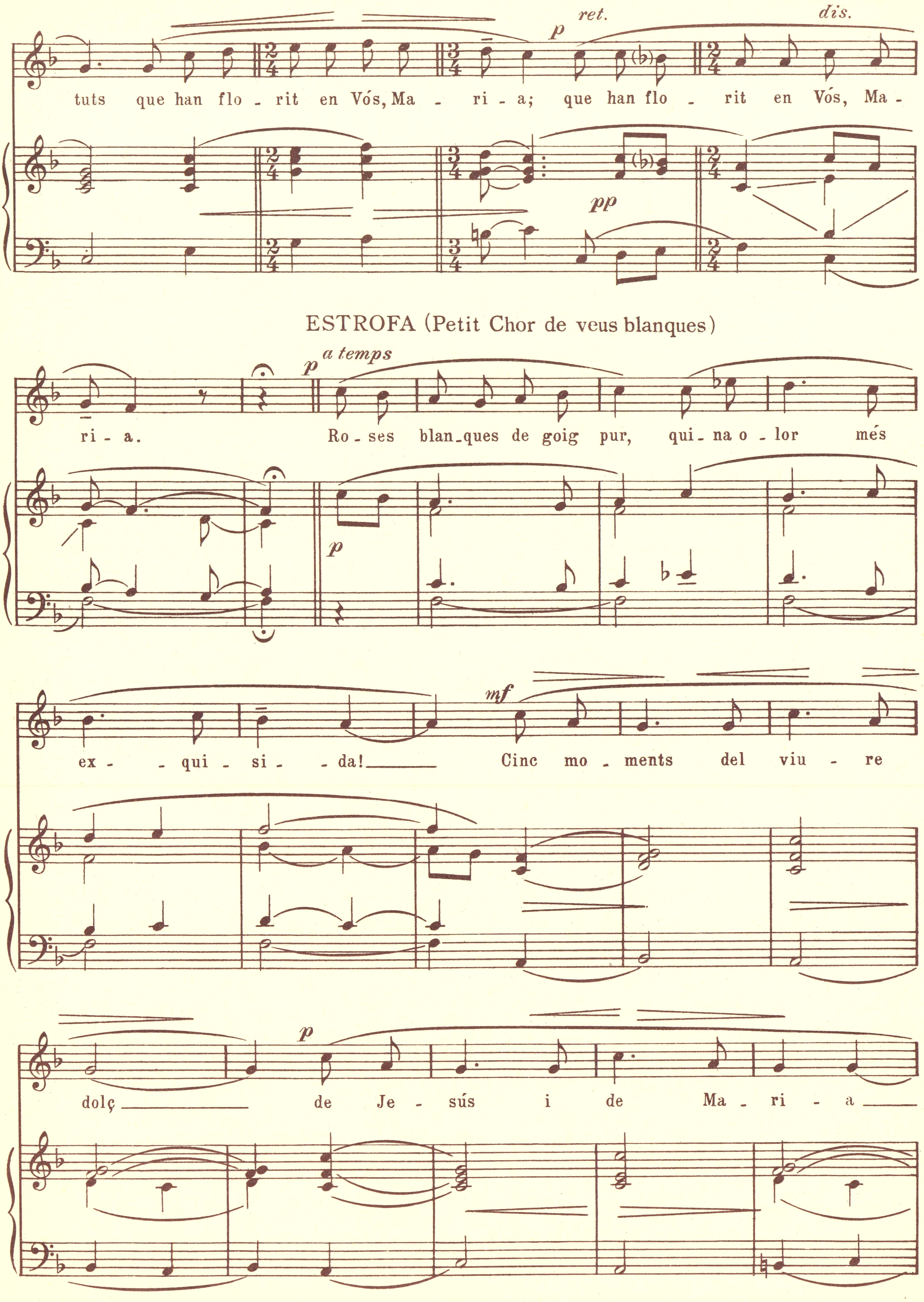

ret.
dis.
p
tuts que han flo - rit en Vós, Ma - ri - a; que han flo - rit en Vós, Ma -
pp
ESTROFA (Petit Chor de veus blanques)
p a temps
ri - a. Ro - ses blan_ques de goig pur, qui - na o - lor més
p
mf
ex - - qui - si - - da! Cinc mo - ments del viu - re
p
dolç de Je - sús i de Ma - ri - a

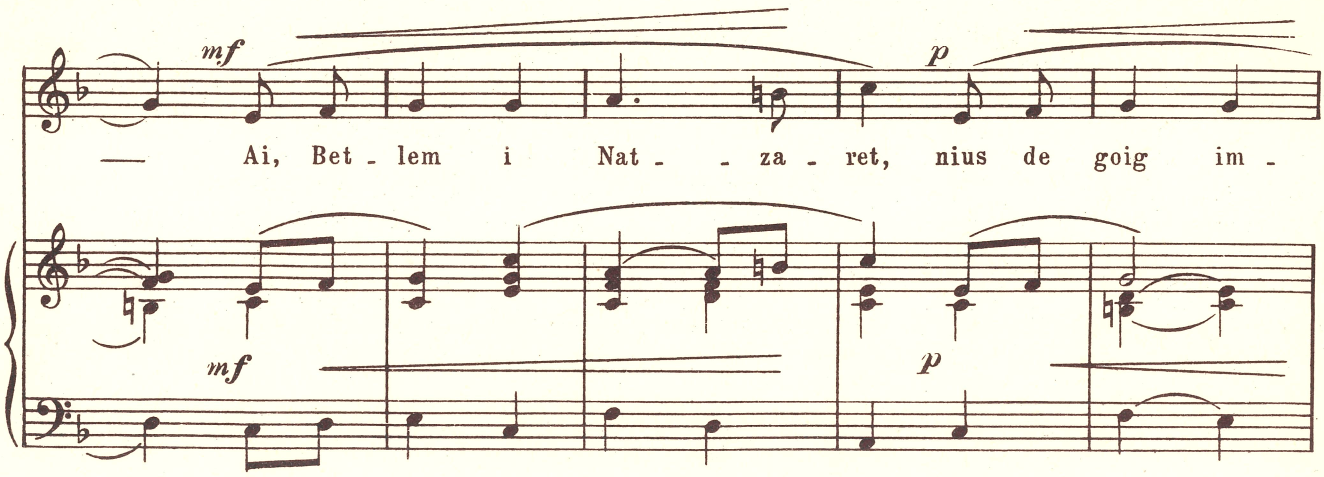

TORNADA (Gran Chor)

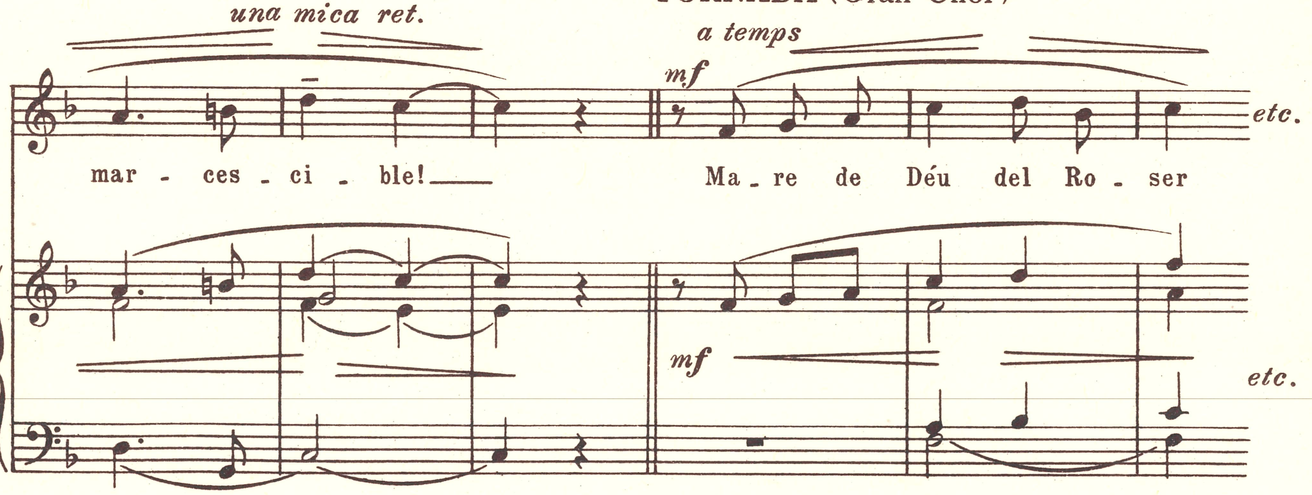

MARE DE DÉU DEL ROSER...

Mare de Déu del Roser,
Rosa vera sense espina,
embaumeu els nostres cors
amb l'olor de vostra vida;
planteu-nos-hi les virtuts
que han florit en Vós, Maria.

Roses blanques de goig pur,
quina olor més exquisida!
Cinc moments del viure dolç
de Jesús i de Maria...
Ai, Betlem i Natzaret,
nius de goig immarcescible!

Roses roges de dolor,
degotants de sang ben viva:
Bon Jesús clavat en creu
i amb el cor ferit Maria...
Ai! la rosa de l'Amor
del dolor conté l'espina.

Roses glorioses, d'or,
resplendents de llum divina:
triomfant Jesús al Cel,
al seu bell costat Maria...
Rosa d'or del Paradís,
per tu l'ànima sospira!

XI

GOIGS A LLAOR DE SANTA TERESA DE L'INFANT JESÚS

Setembre-Octubre 1938

Goigs a llaor
de Santa Teresa de l' Infant Jesús

Setembre-Octubre 1938

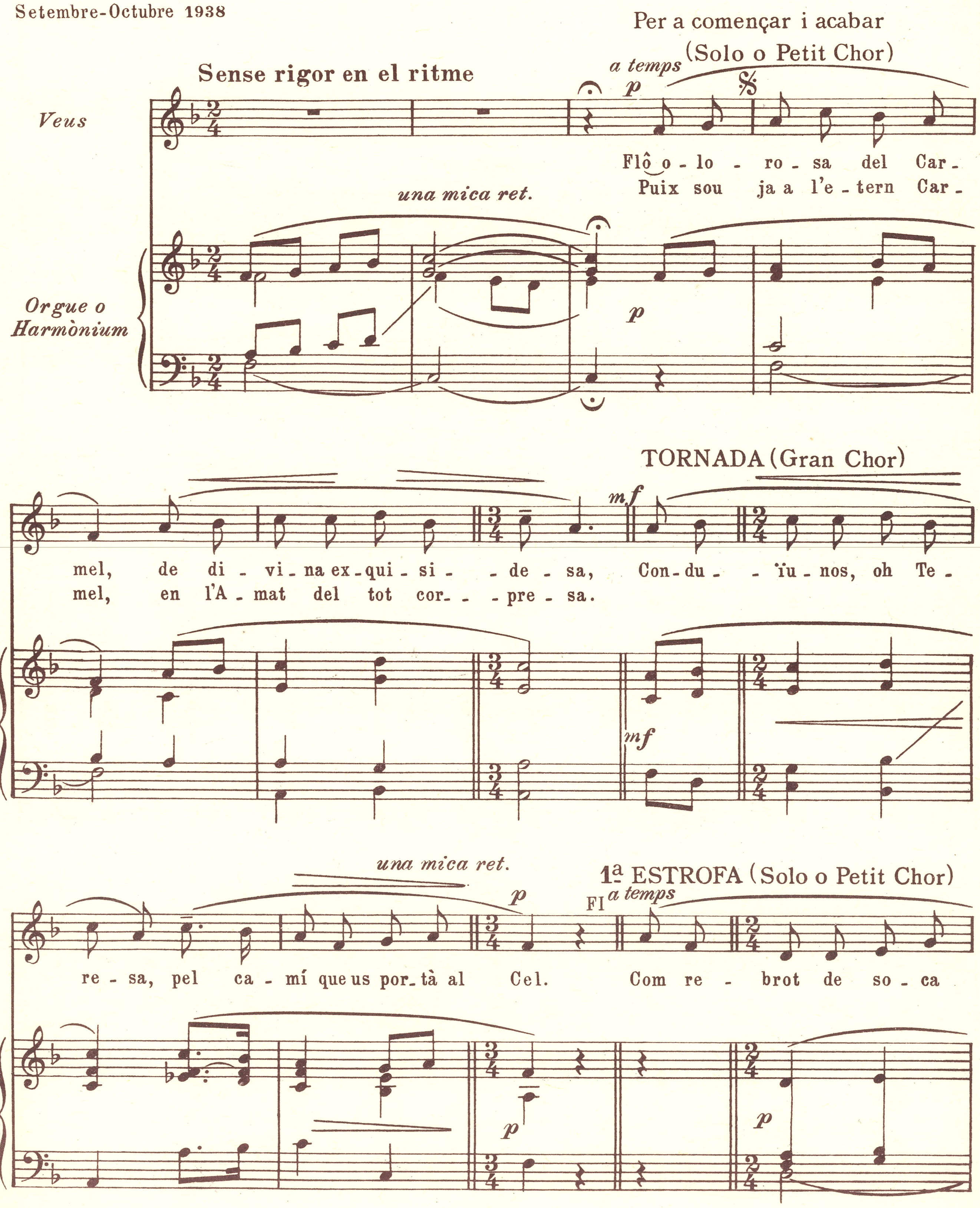

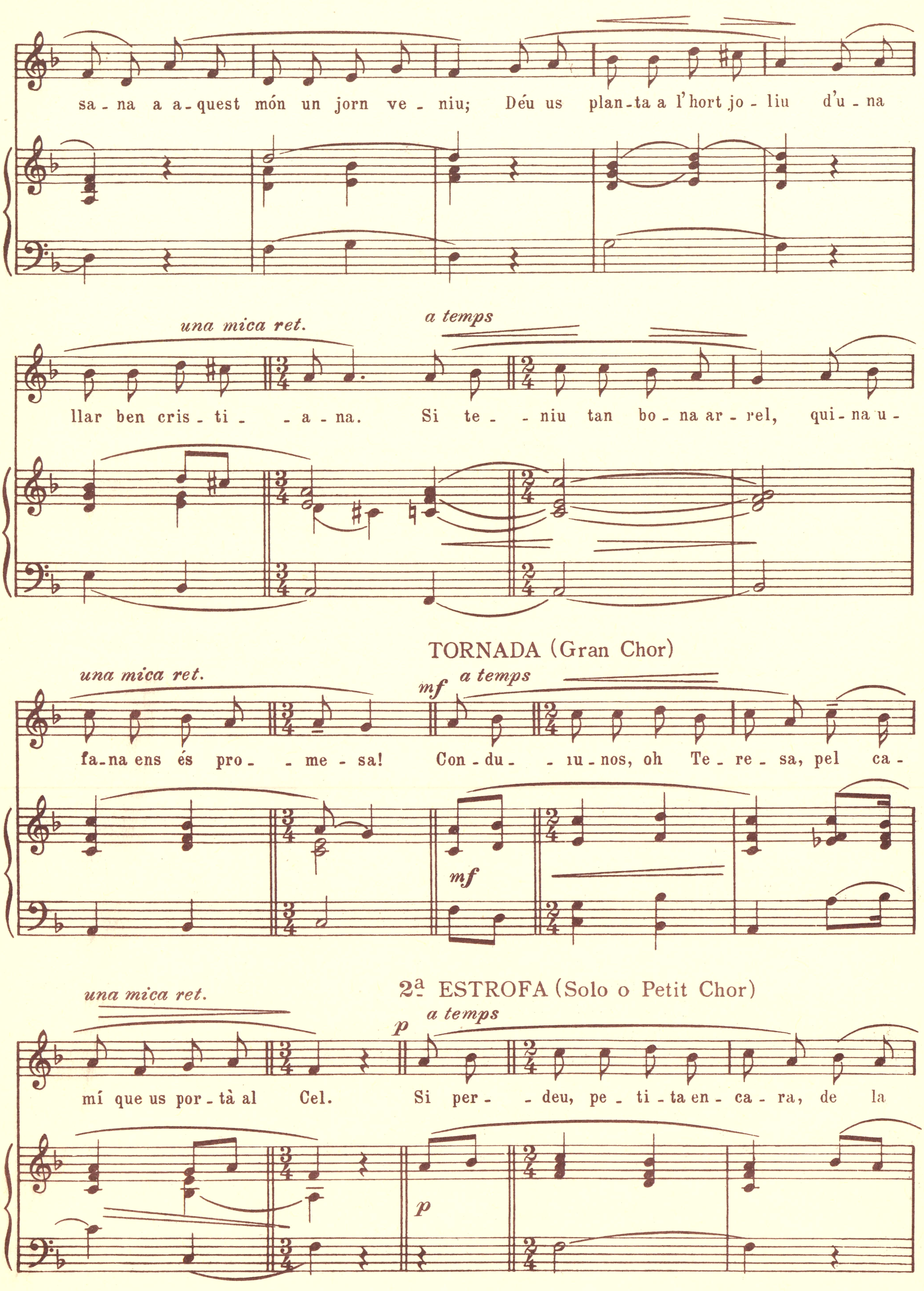
sa - na a a - quest món un jorn ve - niu; Déu us plan - ta a l'hort jo - liu d'u - na
una mica ret.
a temps
llar ben cris - ti - - a - na. Si te - - niu tan bo - na ar - rel, qui - na u -
TORNADA (Gran Chor)
una mica ret.
mf
a temps
fa - na ens és pro - - me - sa! Con - du - - ïu - nos, oh Te - re - sa, pel ca -
mf
2ª ESTROFA (Solo o Petit Chor)
una mica ret.
p
a temps
mí que us por - tà al Cel. Si per - - deu, pe - ti - ta en - ca - ra, de la
p

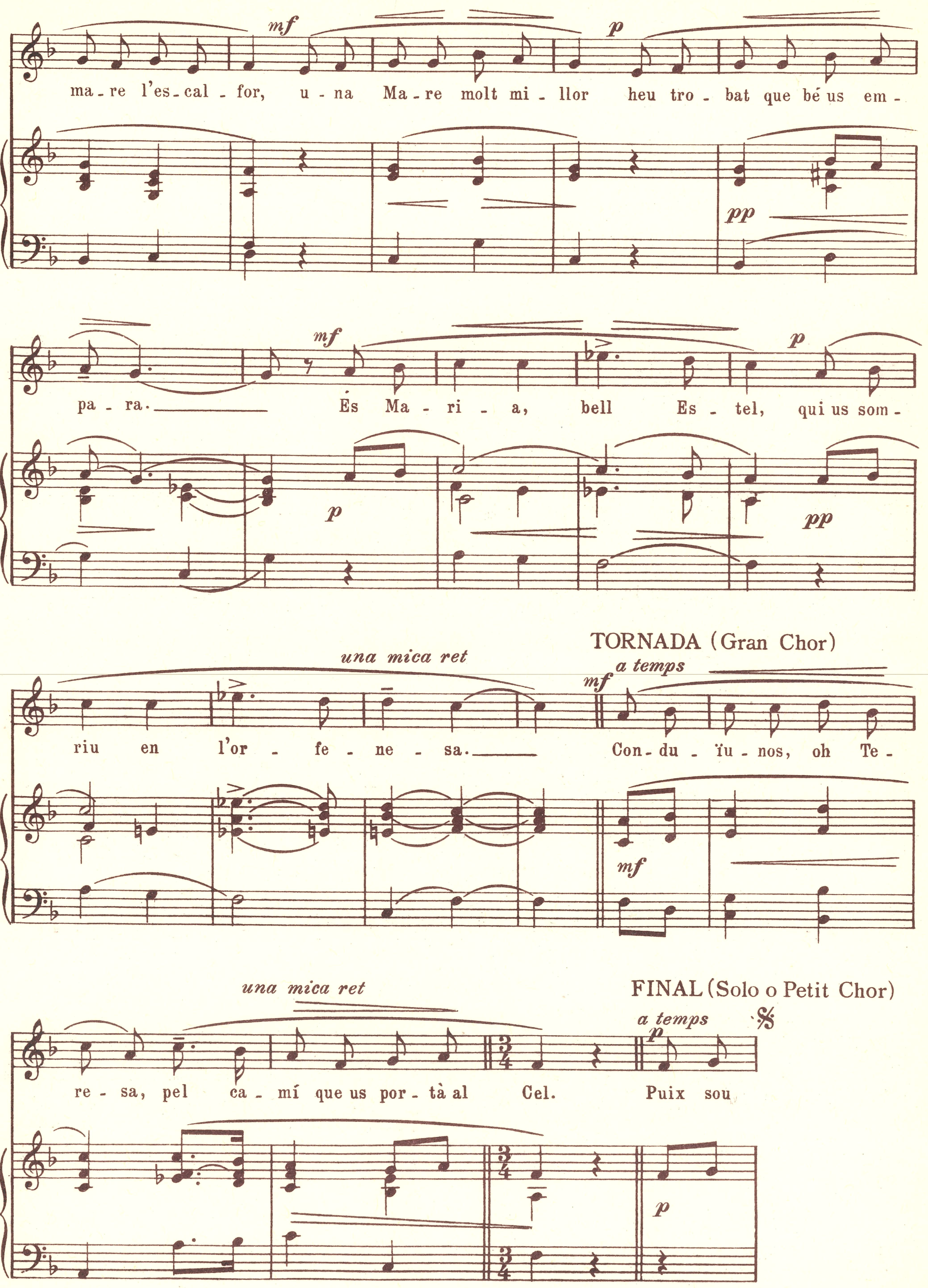
mf
p
ma - re l'es - cal - for, u - na Ma - re molt mi - llor heu tro - bat que bé us em -
pp
mf
p
pa - ra. És Ma - ri - a, bell Es - tel, qui us som -
p
pp
TORNADA (Gran Chor)
una mica ret
a temps
mf
riu en l'or - fe - ne - sa. Con - du - ïu - nos, oh Te -
mf
FINAL (Solo o Petit Chor)
una mica ret
a temps
p
re - sa, pel ca - mí que us por - tà al Cel. Puix sou
p

GOIGS A LLAOR DE SANTA TERESA DE L'INFANT JESÚS

Flor olorosa del Carmel
de divina exquisidesa:
Conduïu-nos, oh Teresa,
pel camí que us portà al Cel.

Com rebrot de soca sana
a aquest món un jorn veniu;
Déu us planta a l'hort joliu
d'una llar ben cristiana.
Si teniu tan bona arrel,
quina ufana ens és promesa!

Si perdeu, petita encara,
de la mare l'escalfor,
una Mare molt millor
heu trobat que bé us empara.
És Maria, bell Estel,
qui us somriu en l'orfenesa.

¿Quina llengua dir podria
com, infant, us prepareu
per haver el Tresor sens preu
de Jesús Eucaristia?
Quan rebeu l'Emmanuel
dins de Vós, quina dolcesa!

De Jesús prou sou l'amiga,
mes el cor no està content:
son amor hi va creixent,

d'esposar-lo l'hora us triga.
L'entrebanc us surt, cruel,
però el venç vostra fermesa.

Confiança teniu tanta
en el vostre Espòs amat,
que creieu en veritat
ser, un jorn, una gran Santa.
Que al desig éreu fidel,
vostra vida ens ho palesa.

Quan penseu en els salvatges
i infidels — pensament trist! —
anheleu per Jesucrist
conquerir llunyans paratges.
Satisfet fóra l'anhel
amb la Fe pertot estesa.

Sofriment truca a la porta
— de temps ha que era esperat —;
és un do de l'Estimat
i el rebeu amb joia forta.
Més que no en la dolça mel
trobeu gust en sa amarguesa.

És del Cel la via dura,
mes l'amor és enginyós:
l' "ascensor" trobàveu Vós
per pujar-hi ben segura.
Vós al nostre orgull rebel
oposeu vostra feblesa.

Voleu sempre ser petita,
que l'infant és més mimat,
mes de vostra santedat
Déu tan sols sap l'alta fita.
Ens doneu com a model
el Camí de la Infantesa.

De Jesús Infant joguina,
res més ésser no cerqueu:
"Jesuset, jugueu, jugueu
amb la vostra Teresina".
Joguineta ben fidel,
en sos braços us heu mesa.

Ai! al món exiliada,
submergida en tenebror,
és per Vós l'oració
plany d'una ànima enyorada.
El vas ple d'horrible fel
heu sumit amb fortalesa.

De l'amor l'ampla foguera
més i més es va augmentant;
vol tornar-se foc gegant
que abrusés la terra entera.
Als cors nostres — cors de gel —
una espurna en fos transmesa!

No podeu rebre Nostramo
quan a punt sou de morir,
mes, deixant el món mesquí,
li dieu: — Déu meu, us amo! —.
I s'esquinça el negre vel
de l'angoixa en què sou presa.

Lliure ja, l'ànima es llança,
confiada, a l'Amador,
i rep vostra petitor
una eterna benaurança.
De l'Empir fulgent Estel,
qui dirà vostra grandesa?

Us arriba prompte l'hora
del triomf més esclatant:
us diu Santa el Pare Sant,

tot el món mercè us implora;
sou del míser infidel
viva llum al Cel encesa.

De favors bella rosada
copsaran vostres devots;
més encar, dels Sacerdots
us farà Déu l'advocada.
Infoneu-los vostre zel,
oh gentil Sacerdotessa!

Puix sou ja a l'etern Carmel,
en l'Amat del tot corpresa:
Conduïu-nos, oh Teresa,
pel camí que us portà al Cel.

XII

A MARIA, VERGE FIDEL

Octubre 1938

A Maria, Verge fidel

Octubre 1938

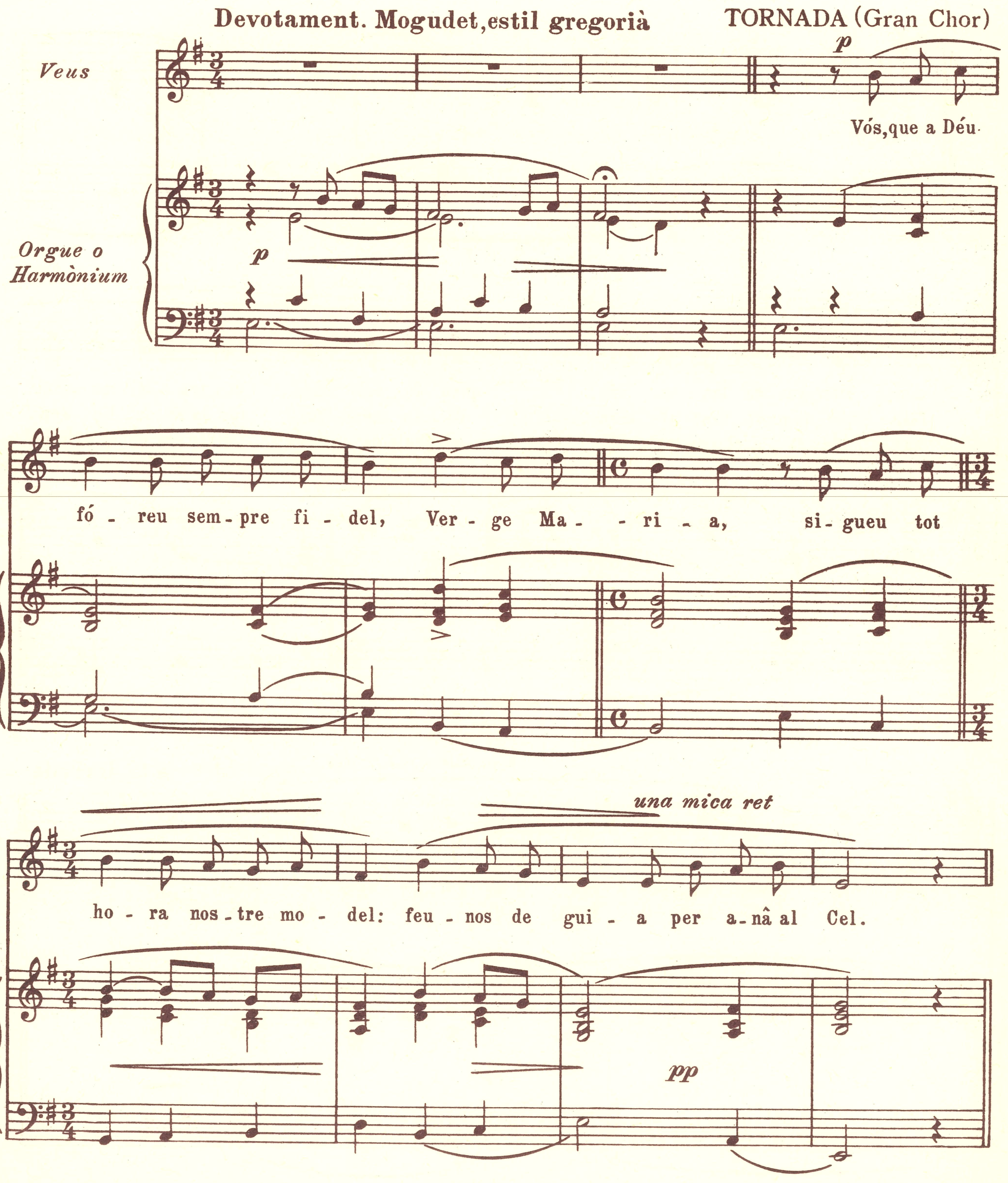

ESTROFES (Petit Chor)

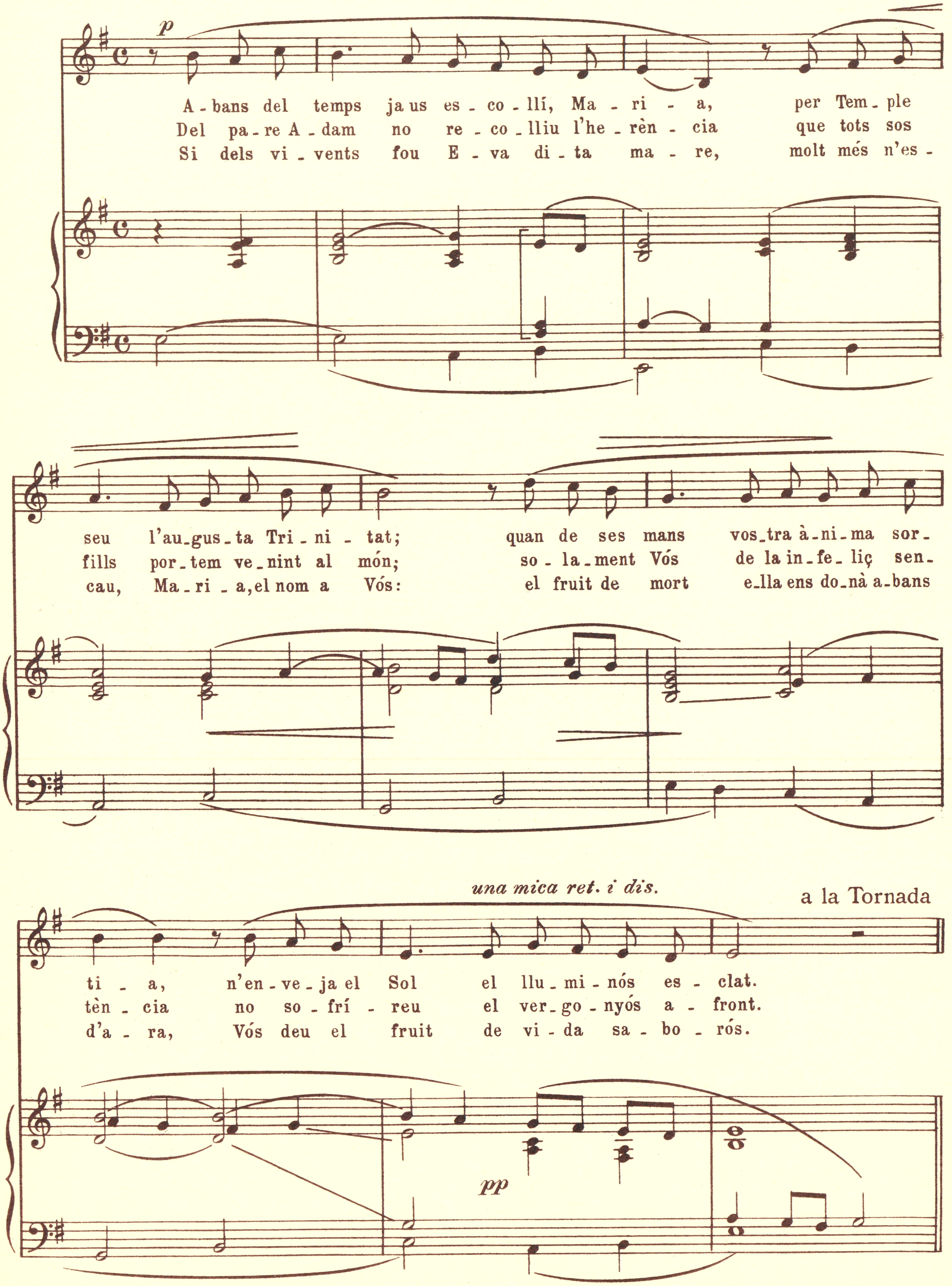

A MARIA, VERGE FIDEL

Vós que a Déu fóreu sempre fidel,
Verge Maria,
sigueu tothora nostre model:
feu-nos de guia
per anar al Cel.

Abans del temps ja us escollí, Maria,
per Temple seu l'augusta Trinitat;
quan de ses mans vostra ànima sortia,
n'enveja el Sol el lluminós esclat.

Del pare Adam no recolliu l'herència
que tots sos fills portem venint al món;
solament Vós de la infeliç sentència
no sofrireu el vergonyós afront.

Si dels vivents fou Eva dita mare,
molt més n'escau, Maria, el nom a Vós:
el fruit de mort ella ens donà abans d'ara,
Vós deu el fruit de vida saborós.

Vós no sabreu què és l'àrdua brega
amb passions que ofusquen la raó;
tot just creat, el vostre Cor batega
sols pel Bon Déu, en íntima unió.

És jardí clos vostra ànima, Maria,
que per a Ell es reservà l'Amat;
tota virtut, ufana, hi floriria,
sense abriülls malèfics de pecat.

Hi florirà la rosa ben encesa
del dolç amor que es dóna tot a Déu,
el lliri blanc de virginal puresa,
d'humilitat la violeta lleu.

En Vós, un jorn, tindrà el primer sagrari
el Verb de Déu del nostre fang vestit;
el vostre si serà reliquiari
que estotjarà Qui troba el Cel petit.

Nit de Nadal, nit d'èxtasi i miracle,
nit que Betlem enjoies de claror!
La Cova humil tornada tabernacle,
Vós hi adoreu un Déu que us és nadó.

Mare fidel, Vós seguireu els passos
que anirà fent pel món aquest Fillet...
¡Oh, qui us veiés bressant-lo en vostres braços
en l'amorós recer de Natzaret!

El seguireu per tota Palestina
aquells tres anys fecunds d'apostolat,
quan, Sembrador de divinal doctrina,
la nova Llei dictà de Caritat.

Quan vostre Fill la via dolorosa
farà, atuït per la feixuga creu
dels nostres crims, oh Mare coratjosa,
en son ajut al seu costat voleu.

Vós romandreu ben prop de la Creu santa,
heroicament vetllant el Fill que mor;
fent emmudir dels llavis la complanta,
el calze amarg sumeix el vostre Cor.

Difunt Jesús, sa sangonent despulla
té per bressol la falda maternal;

silenciós, el vostre plor la mulla,
bo i enyorant la nit del sant Nadal.

¡Oh, quin turment quan el sepulcre tanca
del vostre Fill el Cos inanimat!
Sense Jesús ja tota cosa us manca;
no té consol la vostra soledat!

No defalliu: el vostre Cor espera
del Fill plorat la Resurrecció;
com a l'Hivern segueix la Primavera,
el goig us ve després de la dolor.

Pujant al Cel, Jesús al món us deixa
per gomboldar l'Església naixent;
si us enyoreu, no exhalareu cap queixa,
sempre de Déu esclava obedient.

Mes, ai!, l'amor — divina malaltia —
us fa trencar la terrenal presó,
i alçant el vol al Paradís, Maria,
rebeu de Déu el merescut guardó.

Des de l'Empir, on sou tan exaltada,
gireu els ulls a aquesta vall de fel.
Mare de tots, la vostra gran fillada,
feu-la, com Vós, tostemps a Déu fidel!

XIII

LA TÚNICA

Desembre 1938

La Túnica

(Cançó de la Mare de Déu)

Desembre 1938

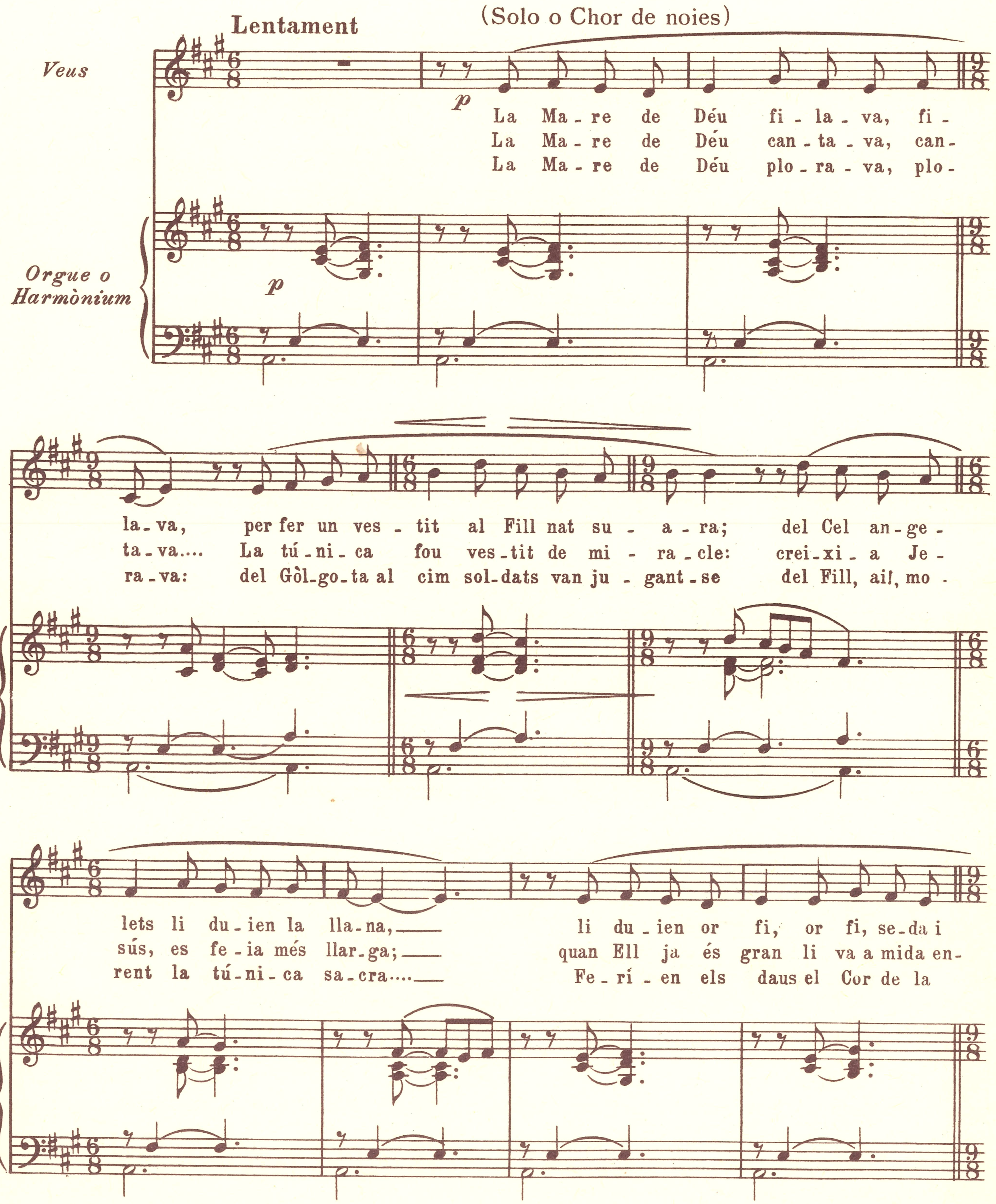

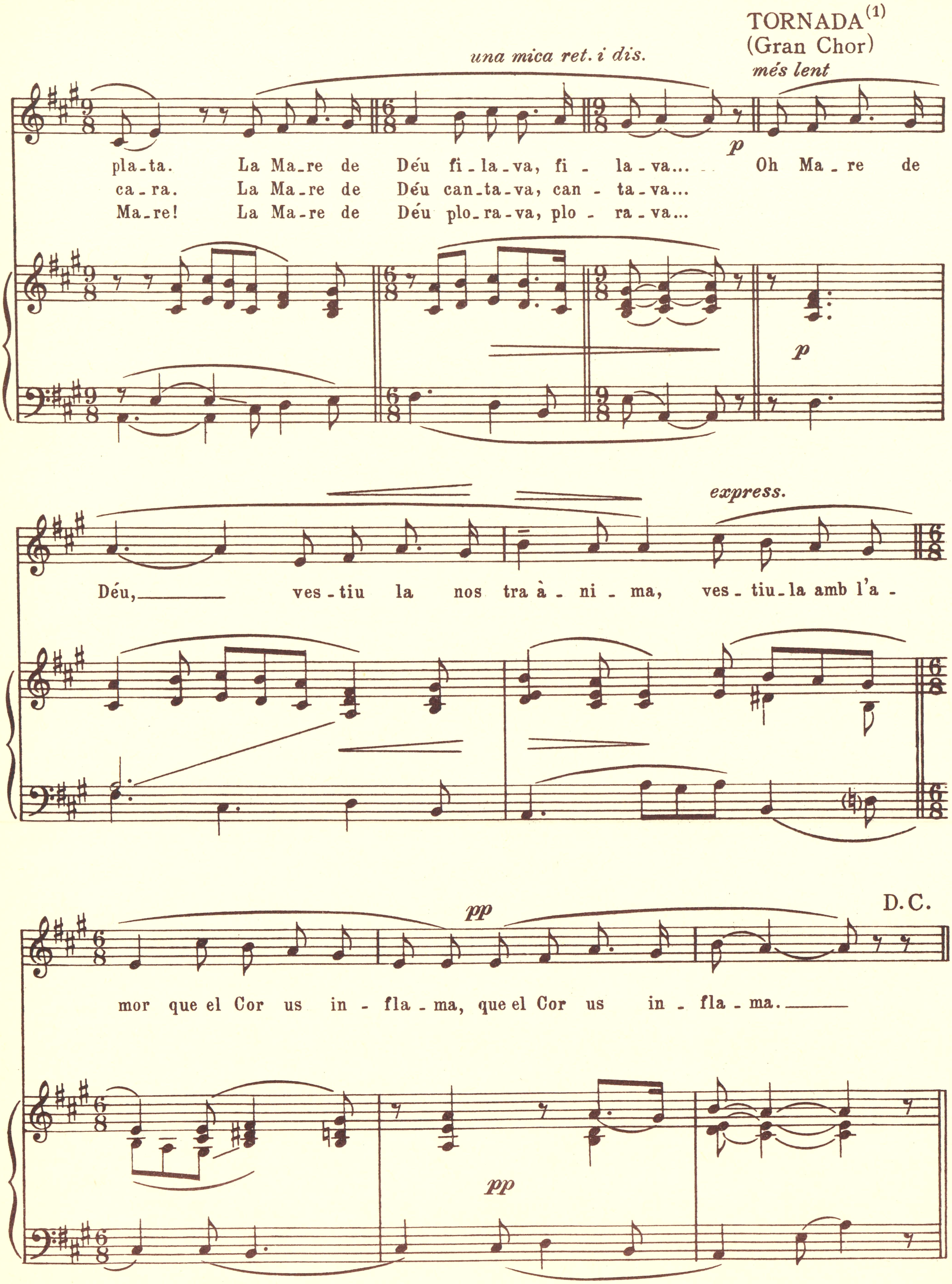

(1)
La tercera estrofa, amb la tornada corresponent, ***pp***

LA TÚNICA

Al Mestre Lluís Millet

I

La Mare de Déu
filava, filava,
per fer un vestit
al Fill nat suara;
del Cel angelets
li duien la llana,
li duien or fi,
or fi, seda i plata.
La Mare de Déu
filava, filava...

Oh Mare de Déu,
vestiu la nostra ànima,
vestiu-la amb l'amor
que el Cor us inflama.

II

La Mare de Déu
cantava, cantava...
La túnica fou
vestit de miracle:
creixia Jesús,
es feia més llarga;
quan Ell ja és gran
li va a mida encara.
La Mare de Déu
cantava, cantava...

Oh Mare de Déu,
vestiu la nostra ànima,
vestiu-la amb l'amor
que el Cor us inflama.

III

La Mare de Déu
plorava, plorava:
del Gòlgota al cim
soldats van jugant-se
del Fill, ai!, morent
la túnica sacra...
¡Ferien els daus
el Cor de la Mare!
La Mare de Déu
plorava, plorava...

Oh Mare de Déu,
vestiu la nostra ànima,
vestiu-la amb l'amor
que el Cor us inflama.

XIV

PREGÀRIA
A LA MARE DE DÉU DEL CARME

Febrer 1939

Pregària
a la Mare de Déu del Carme

Febrer 1939

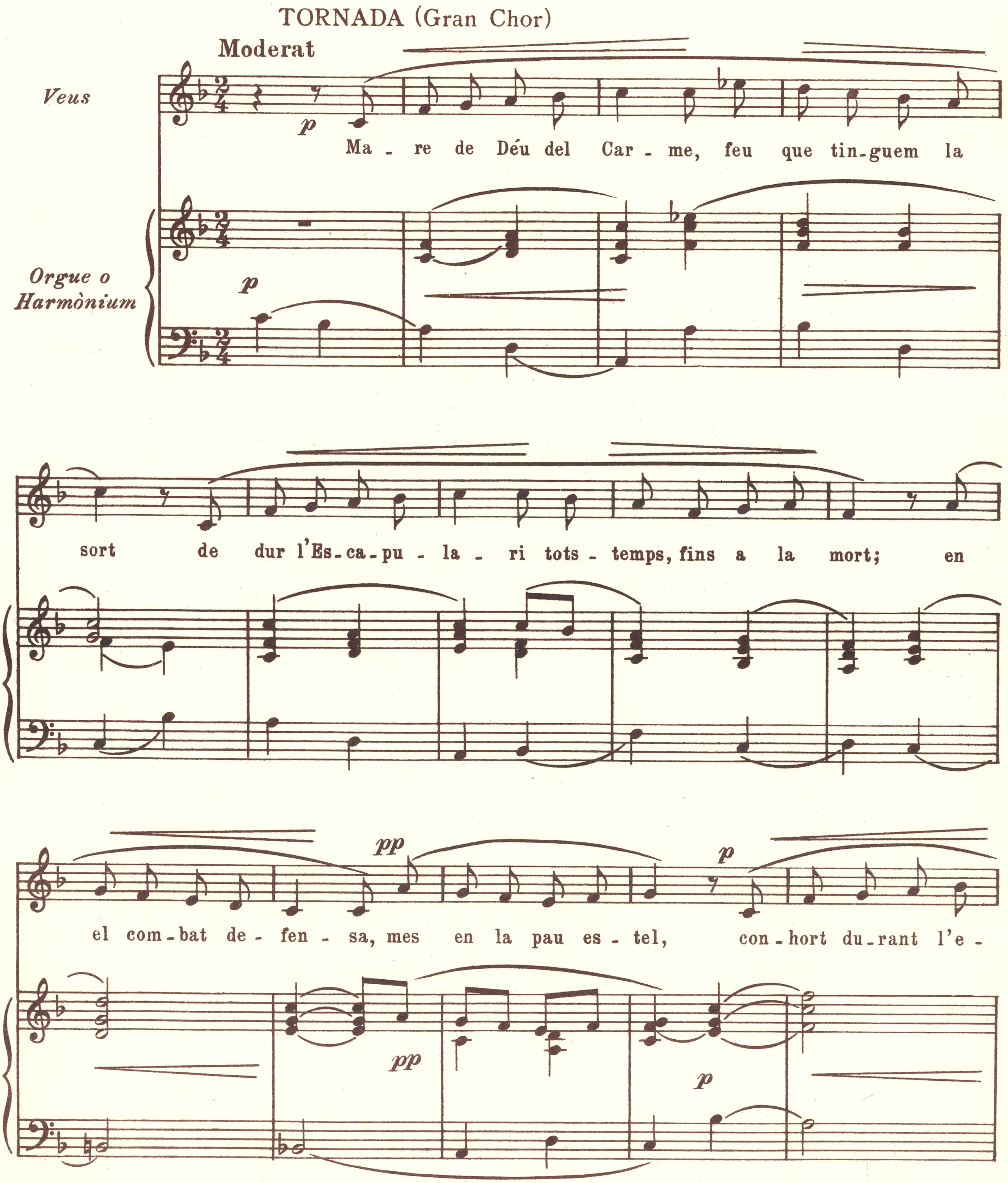

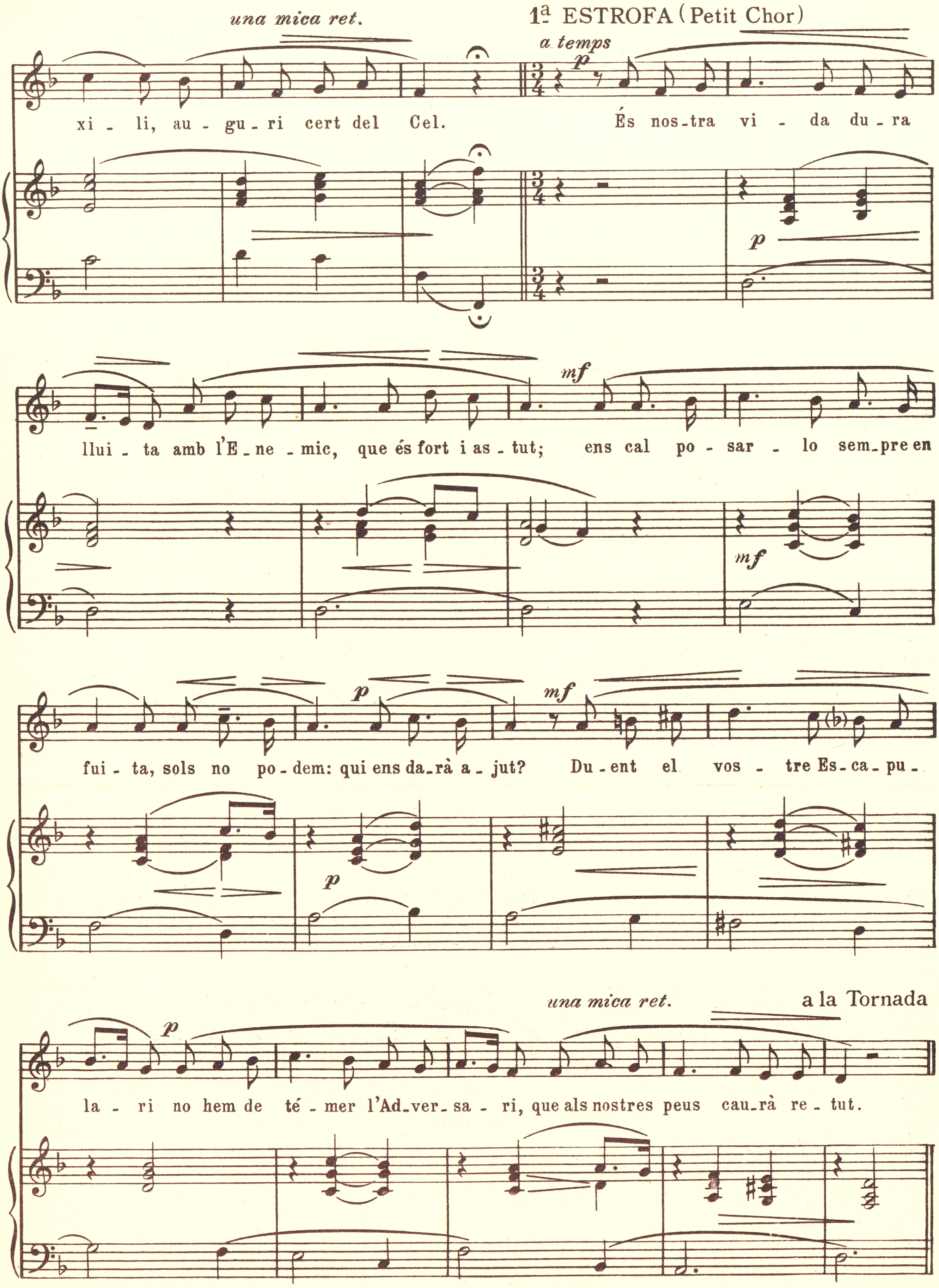
una mica ret.
1ª ESTROFA (Petit Chor)
a temps
xi - li, au - gu - ri cert del Cel. És nos - tra vi - da du - ra
llui - ta amb l'E - ne - mic, que és fort i as - tut; ens cal po - sar - lo sem - pre en
fui - ta, sols no po - dem: qui ens da - rà a - jut? Du - ent el vos - tre Es - ca - pu -
una mica ret.
a la Tornada
la - ri no hem de té - mer l'Ad - ver - sa - ri, que als nostres peus cau - rà re - tut.

2ª ESTROFA (Petit Chor)

Una mica més viu

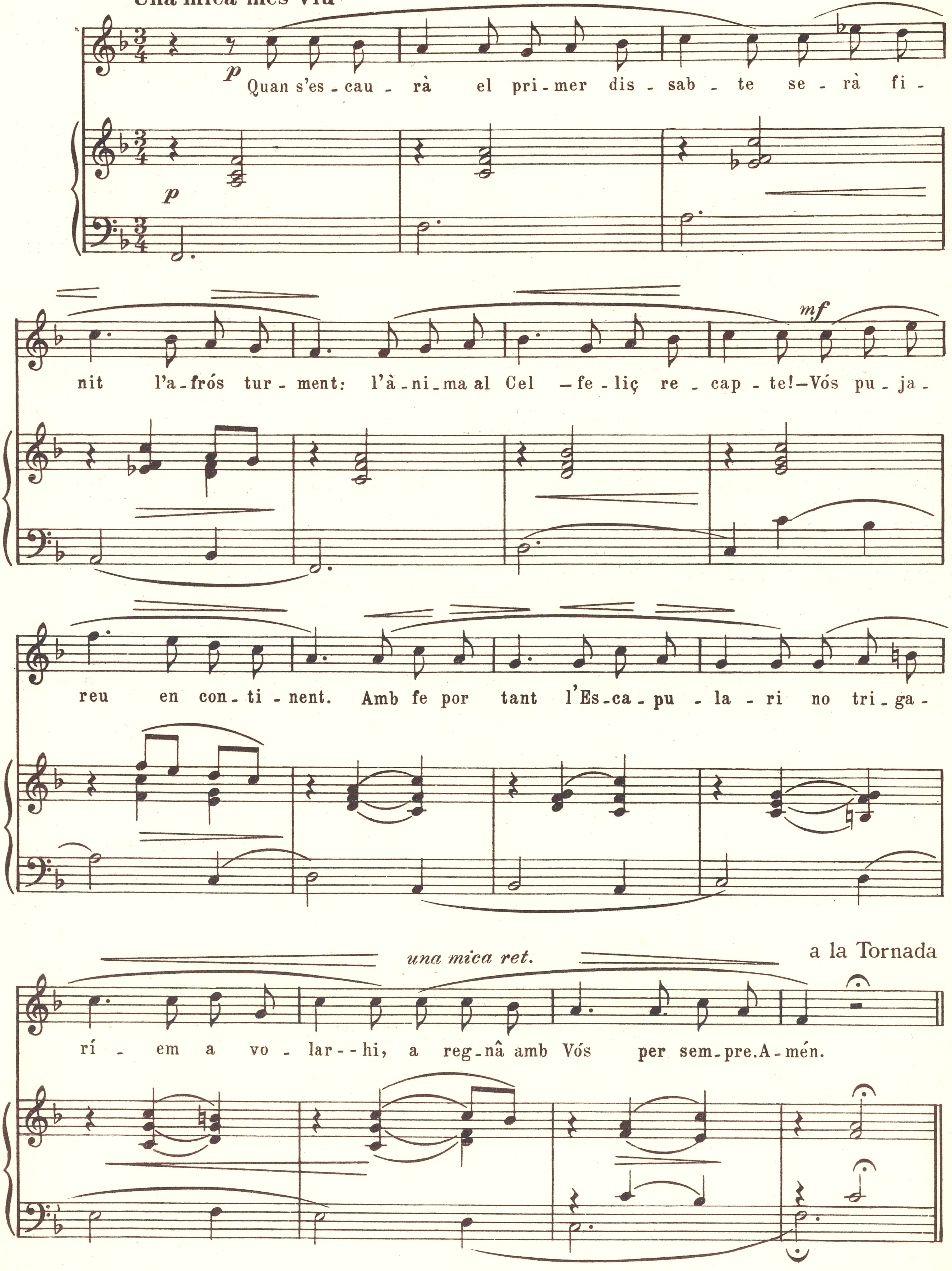

PREGÀRIA A LA MARE DE DÉU DEL CARME

Mare de Déu del Carme, feu que tinguem la sort
de dur l'Escapulari tostemps, fins a la mort;
en el combat defensa, mes en la pau estel,
conhort durant l'exili, auguri cert del Cel.

És nostra vida dura lluita
amb l'Enemic, que és fort i astut;
ens cal posar-lo sempre en fuita,
sols no podem: qui ens darà ajut?
Duent el vostre Escapulari
no hem de témer l'Adversari,
que als nostres peus caurà retut.

Dia vindrà que el cos es mori,
que un munt de pols s'ha de tornar,
i a la presó del Purgatori,
ai!, l'animeta es planyerà.
Quina sofrença, de cremar-hi!
Mes, si hem dut l'Escapulari,
rebrem socors de vostra mà.

Quan s'escaurà el primer dissabte
serà finit l'afrós turment:
l'ànima al Cel — feliç recapte! —
Vós pujareu encontinent.
Amb fe portant l'Escapulari
no trigaríem a volar-hi,
a regnar amb Vós per sempre. Amén.

XV

BON JESÚS EUCARISTIA

Agost 1940

Bon Jesús Eucaristia

Agost 1940

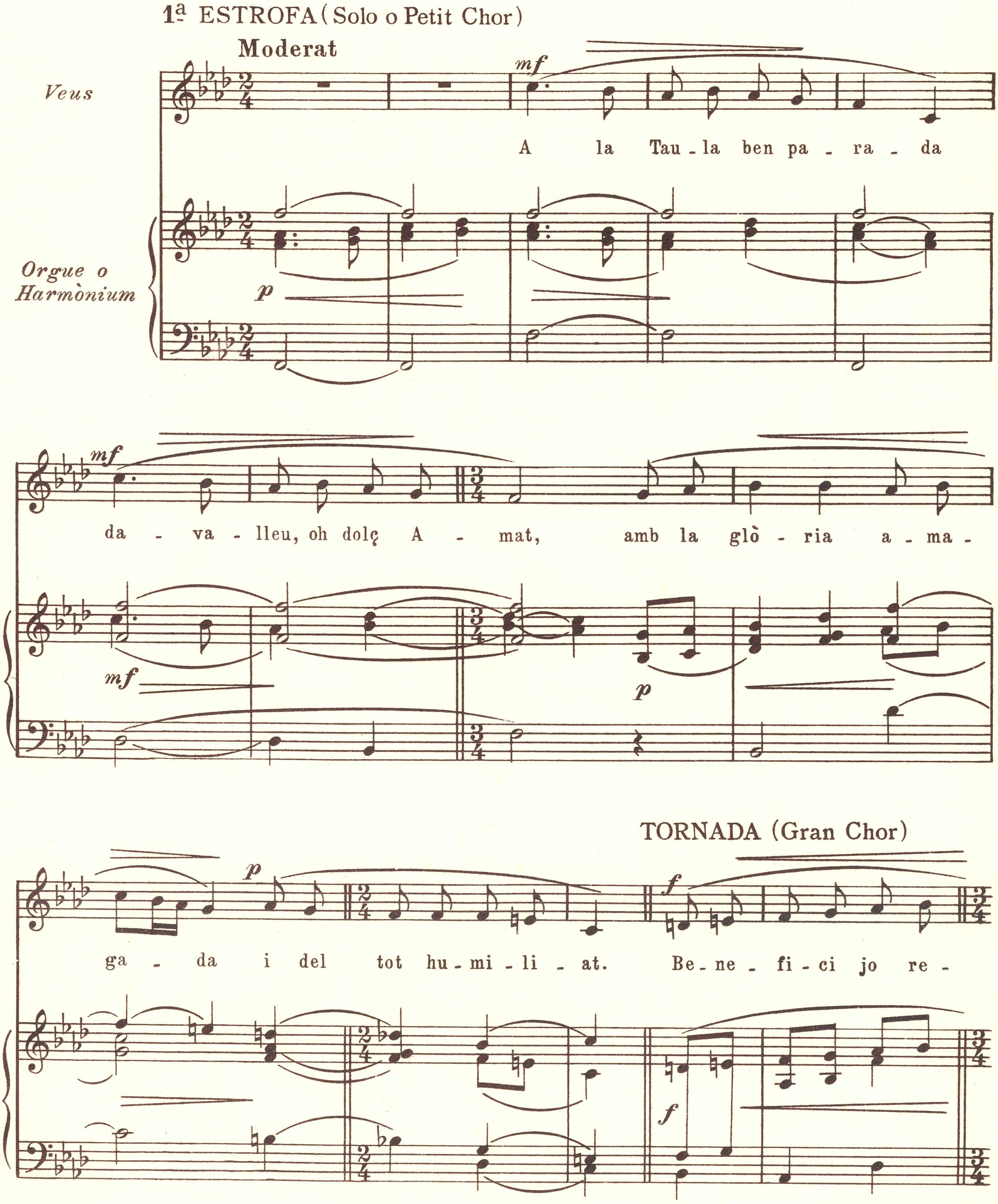

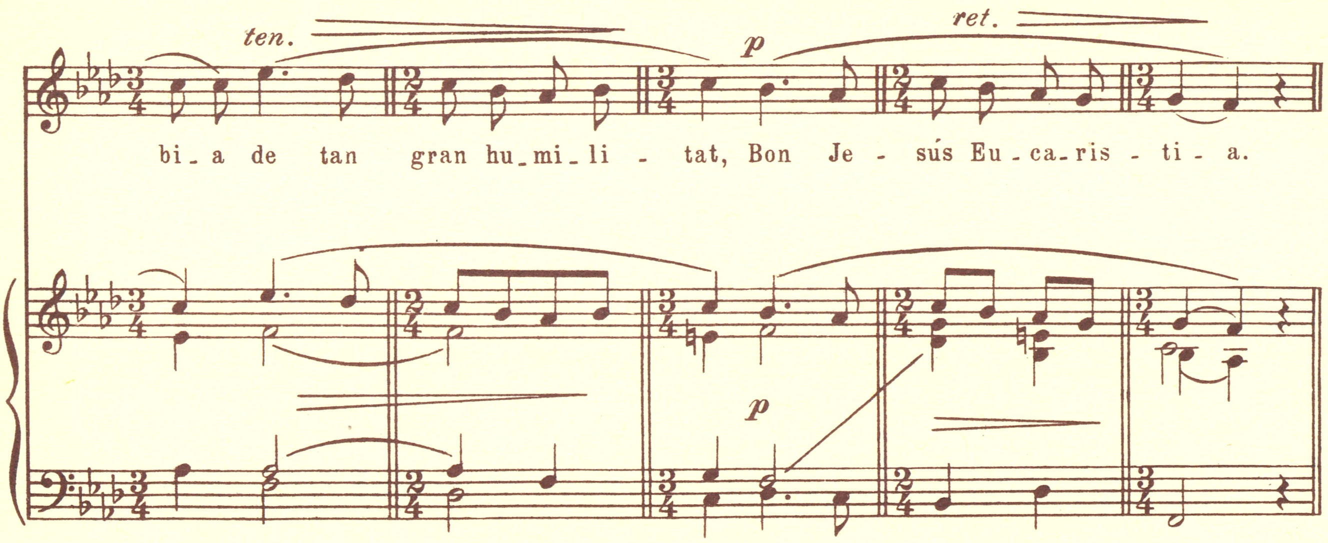

2ª ESTROFA (Solo o Petit Chor)

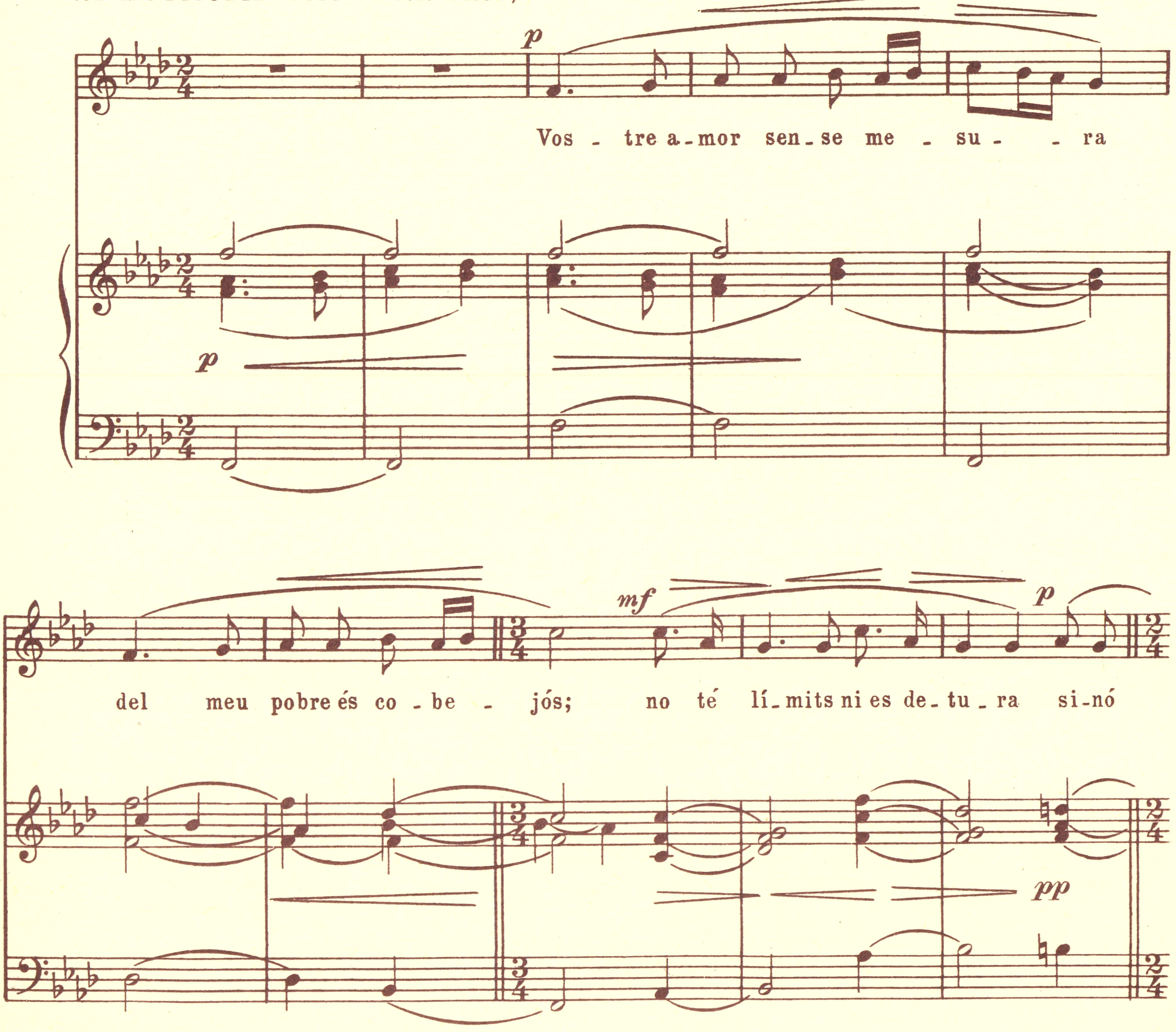

TORNADA (Gran Chor)

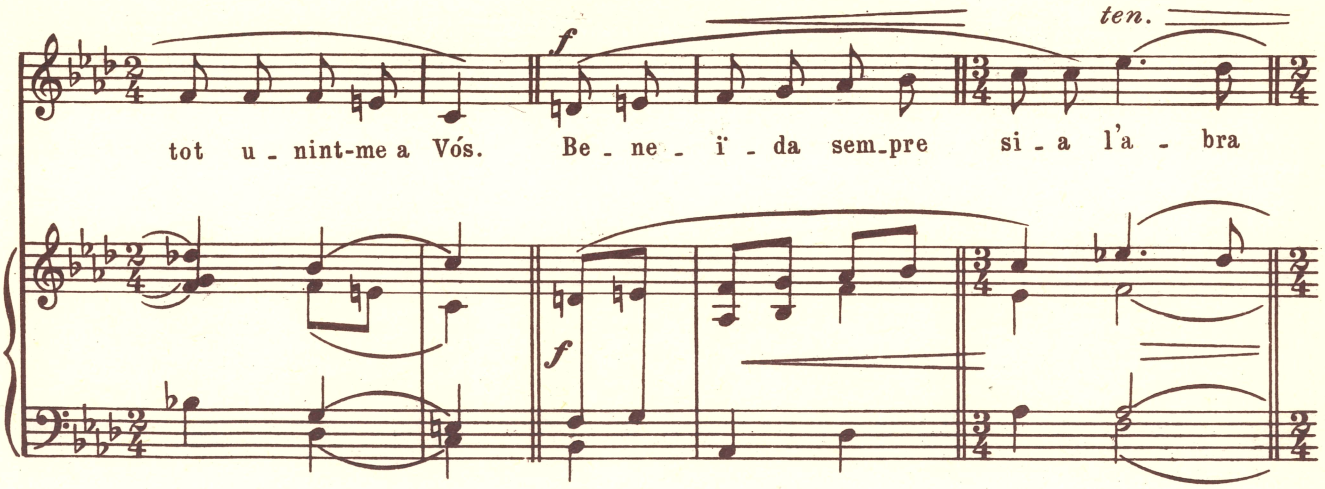

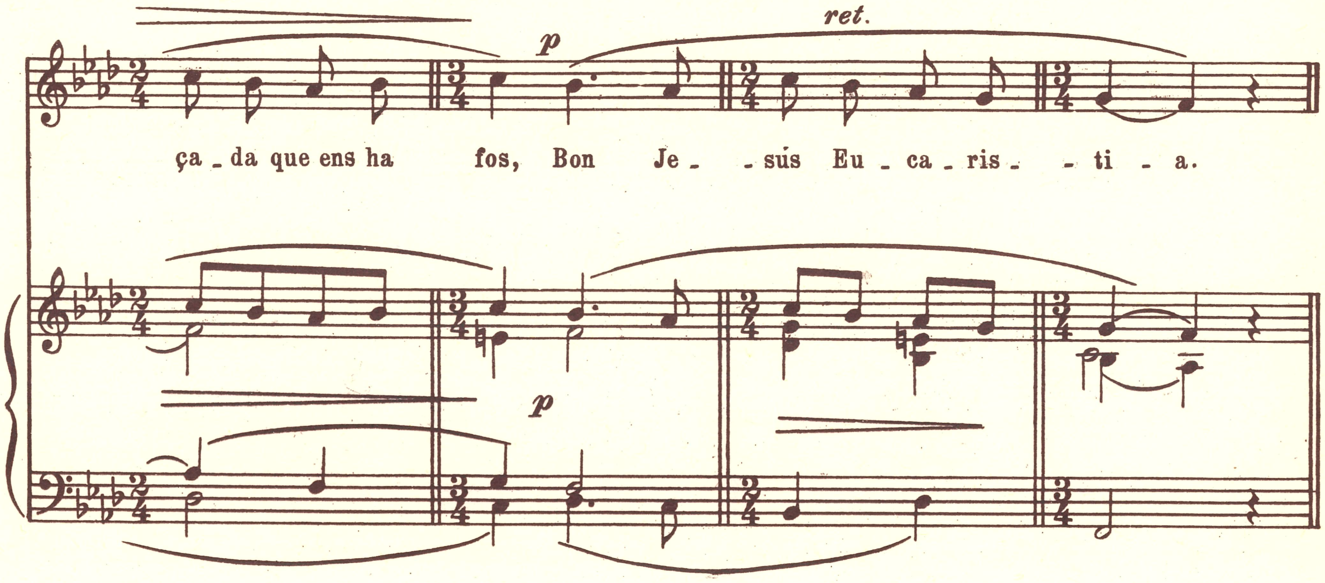

3ª ESTROFA (Solo o Petit Chor)

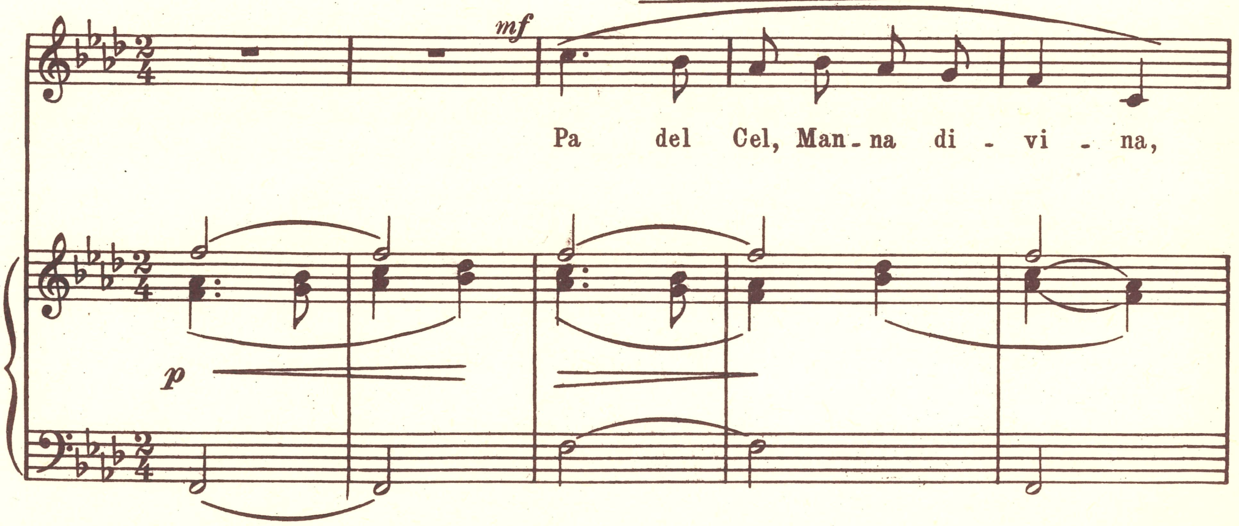

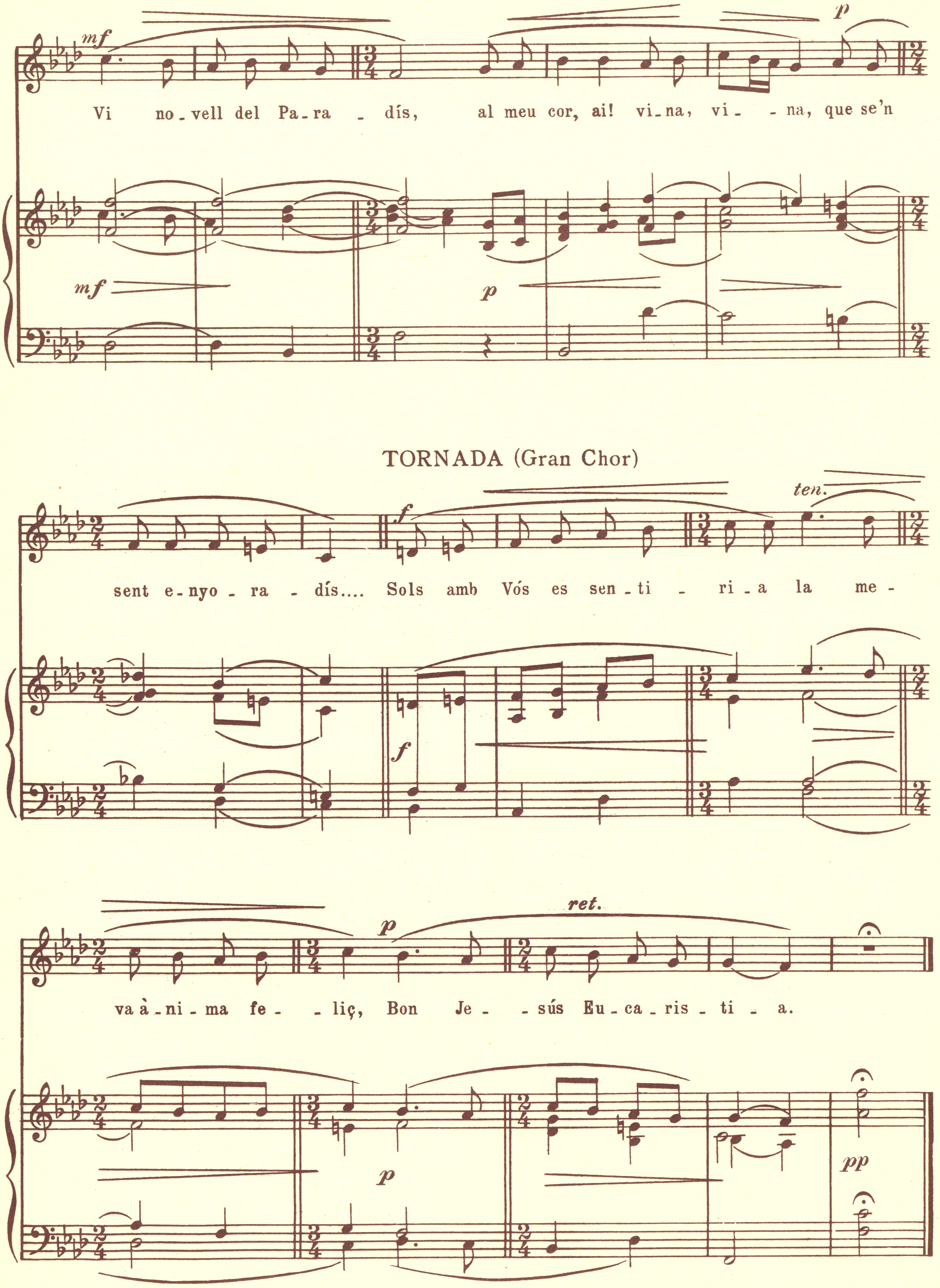
Vi no-vell del Pa-ra-dís, al meu cor, ai! vi-na, vi-na, que se'n
TORNADA (Gran Chor)
sent e-nyo-ra-dís.... Sols amb Vós es sen-ti-ri-a la me-
va à-ni-ma fe-liç, Bon Je-sús Eu-ca-ris-ti-a.
ten.
ret.

BON JESÚS EUCARISTIA

A la Taula ben parada
davalleu, oh dolç Amat,
amb la glòria amagada
i del tot humiliat.
Benefici jo rebia
de tan gran humilitat,
Bon Jesús Eucaristia.

Vostre amor sense mesura
del meu pobre és cobejós;
no té límits ni es detura
sinó tot unint-me a Vós.
Beneïda sempre sia
l'abraçada que ens ha fos,
Bon Jesús Eucaristia.

Pa del Cel, Manna divina,
Vi novell del Paradís,
al meu cor, ai! vina, vina,
que se'n sent enyoradís...
Sols amb Vós es sentiria
la meva ànima feliç,
Bon Jesús Eucaristia.

TAULA

TAULA

	Pàgs.
Proleg	11
El mestre Millet diu	13
Goigs a llaor de Sant Felip Neri	16
Crist venç	26
A Maria, Verge Potent	34
Salm de Penediment	42
A la Mare de Déu de la Divina Providència	52
A Maria, Verge Clement	58
A Jesús Amor	66
A Santa Teresa de l'Infant Jesús	74
Lloat sigui Déu!	80
Mare de Déu del Roser	90
Goigs a llaor de Santa Teresa de l'Infant Jesús	96
A Maria, Verge fidel	104
La Túnica	110
Pregària a la Mare de Déu del Carme	116
Bon Jesús Eucaristia	122

Aquest llibre de
"Cants Espirituals per a ús del poble"
del mestre Lluís Millet,
il·lustrat amb un boix d'Antoni Ollé i Pinell
i un retrat de l'autor, per Juan Lafita
començà d'estampar-se a Barcelona,
en els tallers
I. G. SEIX I BARRAL GERMANS, S. A.
el dia 11 de juliol de l'any MCMLI
i quedà del tot enllestit, en l'esmentada
casa, el dia 1 de setembre
del mateix any

LAUS DEO